

# Kayseri Lisesi



Dergisi

Yıl: 6 Genel Sayı: 22 Nisan - Mayıs 1999



DERGİMİZ 6. YAŞINDA

Atatürk'ün Samsun'a çıkışının anısına her yıl Gençlik ve Spor Bayramı töreninde Cumhurbaşkanına sunulmak üzere Samsun'dan yola çıkarılan bayrak, 16 Mayıs günü Kayserili atleter tarafından Sivas İl Hududunda teslim alınıp, saat 18.30'da Vali, Garnizon Komutanı, Milli Eğitim Müdürü, diğer daire amirlerinin de hazır bulunduğu muhteşem bir törenle Kayseri Lisesi önünde karşılanarak okul müdürüne teslim edilir. Okulda bir gece misafir edilip, 17 Mayıs günü 8.45 sularında yine aynı törenle uğurlanarak atlelerimiz tarafından Nevşehir il hududuna Nevşelirli atletere teslim edilir. Ankara'da muhafaza edilerek 19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramı törenlerinde Cumhurbaşkanına takdim edilir.

Kayseri Valisi Mustafa Yıldırım, Büyükşehir Belediye Başkanı Mehmet Özhasseki, ve Garnizon Komutanı Seyfettin Seymen Paşa'nın hazır bulunduğu törende Samsun'dan gelen bayrak okul müdürüne teslim edilirken...



1998-1999 Öğretim yılı Kayserideki okulların mutat teftiş yılı idi. Birinci dönemde bazı lise ve dengi okul teftiş geçirdi. Kayseri Lisesi'nde 2. dönemde teftişini tamamlayan okullarımızdandır. Okulumuz Bakanlık baş müfettişlerinden Sayın Afife Olgan, Rıza Özeren, Hasan Gönüldaş, Adem Gürsu ve Remzi Kaya'dan müteşekkil ekip tarafından denetlenmiştir. Çok faydalı, rehberlik yönü ağır basan bir teftiş olmuştur. Resimlerde teftiş sonrası okulumuz öğretmenleri ile değerlendirme toplantısı yapılırken görülüyor.



Kayseri Lisesi Dergisi  
Kayseri Lisesi Yayın Organıdır

Yıl: 6 Genel Sayı: 22  
1998-1999 Öğretim Yılı

Sayı: 4

NİSAN-MAYIS-HAZİRAN 1999

### SAHİBİ

Kubilay AKYÜREK  
Okul Müdürü

### YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Yusuf ÖZMERDİVENLİ  
Fizik Öğrt. ve Müd. Yrd.

### İNCELEME KURULU

Fatma DELİCEOĞLU  
Edebiyat Öğretmeni  
Zeliha AYDOĞDU 11-F  
Zehra KAYA 2-A  
Olca SÖYLEMEZ 3-D  
Abdullah BAHATIR 11-D

### SEÇİCİ KURULU

Sedat KARAKOÇ  
Edebiyat Öğretmeni  
Ayla BAL Hz. B  
Mustafa TÜRK Hz.-C  
Turabi ELMACIOĞLU 1-A  
Lütfi Yavuz YAŞAR 2-D  
Emin KOŞÇA 9-E

### Reklam Ekibi

Sedat KARAKOÇ  
Burçin BURSALI 11-K  
Öznur YEŞİLYURT 11-K  
Rukiye ÇOLKUŞU 11-K  
Ayşe ÖZDEMİR 11-K

### Haberleşme Adresi

Kayseri Lisesi Dergisi  
PK. 246 Tel: 222 89 04  
222 71 36-222 71 87 (Pbx)  
Fax: 231 13 62  
KAYSERİ

### Okulumuzun İnternet Web-Sayfası

www.netone.com.tr/~lisel  
adresinde hizmete girmiştir.  
email: lisel@netone.com.tr

Dizgi-Baskı

**NETFORM**

Matbaacılık Ltd.Şti.

TEL: 320 92 64 - 65

## İçindekiler

• Takdim (6. YILA GİRERKEN) .....	2	• GELECEĞİMİZ VE UMUDUMUZ.....	39
Yusuf ÖZMERDİVENLİ		TUĞBA ÖZOCAK	
• KAYSERİ LİSESİ .....	3	• KENDİNİZİ TANIYOR MUSUNUZ?..	40
Kubilay AKYÜREK		Cihangir ATICI	
• ANITSAL AĞAÇLAR, ANITSAL BİNA- LAR ve KAYSERİ LİSESİ .....	4	• ÜÇÜ BİR ARADA.....	41
Yusuf ÖZMERDİVENLİ		Elife DEVECİ	
• FATİH ve FETİH .....	7	• TRİGONOMETRİ VE ÇİÇEKLER.....	42
Yusuf DALMAZ		Emrah ULAKÇI	
• NECİP FAZIL KISAKÜREK .....	8	• BEN YALNIZLIĞI SEVİYORUM.....	42
Şerife BAŞAK		Gülfer AKSU	
• DADALOĞLU KIMDIR?.....	9	• MENİM ANAM .....	43
Funda ÜNLÜ		Bahtiyar VAHABZADE	
• 80. YIL GURURU .....	10	• ANNELER GÜNÜ.....	43
Pervin ALTAY		• GÜZEL SÖZLER.....	43
• HOCAM (I-II).....	11	Esmanur ŞAHİN	
Mustafa USTA		• ATATÜRK'ÜN GENÇLİĞE HİTABESİ (İNGİLİZCE) .....	44
• GÜLE...GÜLE.....	12	Gaye AKTAŞ	
• YABANCI DİL 3/A SINIFI.....	13	• COMPUTERS THEN AND NOW.....	44
• YABANCI DİL 3/B SINIFI.....	14	Gülşay ÖZKURT	
• YABANCI DİL 3/C SINIFI.....	15	• QUESTIONNAIRE HOW HAPPY RE YOU? .....	45
• YABANCI DİL 3/D SINIFI.....	16	Buket MERMİ	
• YABANCI DİL 3/E SINIFI.....	17	• İNGİLİZCE ÖĞRENIYORUM.....	45
• YABANCI DİL 3/F SINIFI.....	18	Abdurrahman KARA	
• 11/A SINIFI.....	19	• BİLMECELER.....	46
• 11/B SINIFI.....	20	Sonay CANSEVER	
• 11/C SINIFI.....	21	• KÜLTÜR SANAT .....	46
• 11/D SINIFI.....	22	Muhteşem ÜÇLÜ	
• 11/E SINIFI.....	23	• LİSEM.....	47
• 11/F SINIFI.....	24	Emel KURTYEMEZ	
• 11/G SINIFI.....	25	• PARA.....	47
• 11/H SINIFI.....	26	Ulvi BOZGÖZ	
• 11/I SINIFI.....	27	• 11/H SINIFI.....	47
• 11/K SINIFI.....	28	Serap DOĞAN	
• DERGİMİZ 6 YAŞINDA.....	29	• FIKRALAR.....	48
H. Meral GÜNEŞ		Abdullah BAHADIR	
• ARKADAŞLIK.....	30	• KARAR VERMEDE KARARLI MISINIZ? .....	49
Gülsüm ARIKAN		Lütfü Yavuz YAZAR	
• CANSERĞİ.....	31	• BULMACA .....	49
K.MIHIÇI, S. KALKAN, E.ŞAHİNER		Hasan KOŞAR	
• AÇIKHAVA MÜZESİ.....	32	• BİLMECELER.....	49
Emel KOÇ		Sedat ŞEN	
• YIKIK BİR ÇOCUK BAHÇESİ.....	33	• KÜLTÜR DERSANESİ.....	50
Gonca TUNCER		• REKLAM.....	51
• YAMAN.....	34	• FİNAL DERSANESİ.....	52
Fatma DEMİRBOLAT		• SEÇKİN ERCİYES.....	53
• İÇKİ ve DİREKSİYON.....	35	• SON KALKIŞ.....	54
Filiz ASLANTAŞ		Emel BİÇER	
• NİCE 154 YILLARA.....	35	• KAYSERİ LİSESİ RESİM SERGİSİ..	55
• DİLDE YOZLAŞMA.....	36	• ONUR SAYFALARIMIZDAN.....	56
Asuman ÇAKAR		• KONFERANS.....	57
• İLİM DÜŞÜNMEKTİR.....	36	• AH ŞU GENÇLER.....	58
Mustafa TÜRK		• KARİKATÜR.....	
• BÜYÜK HUN DÜNYA KUPASI .....	37	• KAYSERİ LİSESİ'NDEN BİR BAKAN DAHA .....	60
E. ÖZTÜRK, R.SÖNMEZ, E.ÇELİK		• ATATÜRK'ÜN İZİNDE .....	60
• ORMANLARIMIZ.....	38	Gonca TÜRKER	
Şerife BAŞAK		• ELVEDA .....	60
• ÖZGÜRLÜK.....	38	Serap DOĞAN	
Hacı KARAKURT		• UMUTSUZ YOLCU.....	60
• HOŞGÖRÜ DENİZİ.....	39	Neslihan ÖZSOY	
Birsen KIZILKAYA			

# Takdim

## 6. YILA GİRERKEN

Basın dünyasına gireli 5 yıl olmuş. "Yıl 1 Sayı 1 15 Nisan 1994" Serlevhasını taşıyan 1. Sayımızı bir avuç idalist öğretmen olarak **Ulu Önder Atatürk'ün "Bir milleti aydınlatmada ve uyarmada bir millete muhtaç olduğu fikri gıdayı vermekte, özette bir milletin hedefi saadet olan ortak yönde yürmesini sağlamada, basın başlı başına bir kuvvet, bir okul, bir önderdir."** sözlerini örnek alarak yola çıkmıştık.

Kayseri Lisesi Dergisi altıncı yılına girerken okul dergiciliği sektöründe farklı bir anlayışı yerleştirdi. Artık dergi denince Kayseri'de akıllara "**Kayeri Lisesi Dergisi**" geliyor. Büyük maddi sıkıntılara rağmen, hizmet düşüncesini baştacı eden yepyeni bir anlayışla dergimizi ortaya çıkarmıştık. Kayserimize okul dergiciliği hizmetinde yeni bir anlayış getirmiştir. Bugün herkesin takdir ve taklit ettiği bir anlayış.... Gururluyuz.

Kayseri Lisesi Dergisi eğitim hizmetinde farklı bir anlayış, geleceğin yazarlarının, şairlerinin, sanatçıların sesidir. Karanlıkta ışığı... Sessizlikte ses... Düşünen kafalarda fikir... Öğretmenlerin,, öğrencilerin,, velilerin, eğitim-öğretim yolunda bir meşalesidir.

Okul, sadece bilginin yani öğretimin alınıp verildiği, kuralların öğretildiği yerler değildir. Okul; idaresiyle, öğretmeniyle, öğrencisiyle velesiyle bütünleşebilen, çevreden kendisini soyutlayan,, faaliyetleri ile toplumda hareket kaynağı olan yerdir. Okul; öğretirken yaşatan, yaşatırken öğreten mekandır. Bütün bilgilerin ötesinde, hayat felsefesinin, yaşama sevincinin verildiği ocaktır. Okul, ortak bir kültürün, bir sonraki nesle aktarıldığı aile ortamıdır. Okul; birey olma ve birey olarak sosyalleşmenin gerçekleştirildiği yerdir. Ve okul kişinin -öncelikle kendisi başta olmak üzere- bütün her şeyi sorgulamaya başladığı ve bunu metodunun öğretildiği yerdir. Okul, erdemün lügatte bir kelime olmaktan çıkarılıp, yaşayış biçimine dönüştürüldüğü, çıkarların çaptığı yerde gerekirse şahsi çıkarları erdem adına feda etme onurunun yaşanarak gösterildiği, öğretildiği hayatın ta kendisidir.

Sonuçta okul, hayatta esas olanın kemiyet değil keyfiyet olduğunun şuuruna varıldığı yerdir.

Okulun görevlerinden birisi de sosyal faaliyetlerde sesinin duyurması, sadece kendi sınırları içinde kalmayıp daha geniş topluluklara hitabetmesidir. Bu amaca ulaşma yollarından birisi de sürekli yayınlı olmaktadır. "**Kayseri Lisesi Dergisi**" bu görevi başarıyla devam ettirmektedir.

Dergimizin daha güçlü, kaliteli çıkması hususunda desteklerini, ilgilerini esirgemeyen eski okul müdürümüz Gençosman MART ile yeni okul müdürümüz Kubilay AKYÜREK'e şükranlarınızı sunarız.

Ayrıca dergimizin bu günlere ulaşmasında birer nefer gibi fedakarca çalışmalarını sürdürmüş emeğini esirgememiş olan öğretmenlerimizden Süleyman Aydın, H. Meral Güneş, Şerife Öztürk, Fatma Deliceoğlu, Sedat Karakoç.... ve diğerlerini unutmak mümkün mü? Hepsine şükran ve teşekkür borçluyuz.

Bu seviyeye ulaşmamızda bizi her yönüyle destekleyen öğrencilerimiz, reklamlarla maddi destekte bulunan kuruluşlarla, emeği ve hizmeti geçen herkese şükranlarımızı arz ederken Kayseri Lisesi Dergisi'nin daha nice 6 yıllara ulaşmasını dileriz.



# KAYSERİ LİSESİ



Türk eğitim tarihine 106 yıllık emek vermiş, sayısız insan yetiştirerek topluma hizmet etmiş bir okul.

Yöneticisi, öğretmeni, öğrencisi, velisi, personeli ile birlik, beraberlik ve dayanışmanın en güzel örneklerini vermeye çalışan bir okul.

Tarihi sorumluluğunun ağırlığını hisseden ona yaraşır bir kurum.

Mezunlarının adını duyduklarında hâlâ heyecanlandığı bir okul.

Bugün hangi kuruma, hangi iş yerine, hangi yerleşim birimlerine gidererseniz mezun ya da mensubuna rastlayacağınız bir okul.



**Kubilay AKYÜREK**  
Kayseri Lisesi Müdürü

M. Kemal Atatürk'ün Samsun'dan başlattığı kurtuluş mücadelesinin bayrağını her yıl bağrında konuk eden bir okul: Kayseri Lisesi.

Böylesine büyük, büyük olduğu kadar ağır sorumluluğu olan bir okulun yöneticisi, öğretmeni, öğrencisi, velisi olmak ayrıcalıktır. Bu ayrıcalık aynı zamanda çok büyük bir yükümlülüktür. Bunun bilincinde görev, davranış ve kişilik ister. Beklenen davranışları gösterebilmek için, okulumuzun adına ve tarihine lâayık olabilmek için çok çalışmak ve başarılı olmak zorundayız. Bu konuda sorumluluk duyacak olan herkese güvenim tamdır.

Öğretim yılının son sayısında herkese başarı, mutluluk dolu bir yaşam diliyor, sevgilerimi sunuyorum.

# Anıtsal Ağaçlar, Anıtsal Binalar ve KAYSERİ LİSESİ



**Yusuf ÖZMERDİVENLİ**  
Kayseri Lisesi Müdür Yrd.

Ağaç kadar insana yakın, ve onun karşısında durmadan görünüm değiştiren, ona en azından dört tabloyu, hem de insan ömrünü on kere, yirmi kere aşan bir zaman parçası boyunca, bıkmaksızın sergileyen başka bir yaratık var mı?

Öyle ya, çevremizden, önce koca dağları ele alalım: Hepsinin tepesi her zaman karlı, onun altı yalçın kaya, daha altı, ya topaktır, ya da en çok, yeşilliktir. Tek bir resimdir bu. Uzanıp giden kırlar, ovalar, yaylalar, düzlükler de çoğu birbirine benzer, doğrusu hem tek-düze, hem en fazla üç-beş renkli, bize uzak mesafeler, el erişmez, ses yetişmez.

Yerde bitkiler dünyası, bir halı gibi desenleşir, boyanır durur ama, bir yaz sıcağında çoğu "kuru ot olur, rüzgârla savrulur". Hayvanlar âleminde, her bir yaratık apayrı bir resimdir, Hepsi ne kadar ilginç? Ama bütün yaşamları boyunca, tuhaftır ki, hep aynı görünüşlerini sürdürmezler mi? Çoğu da, izninizle, ya çirkin, ya korkunçtur. Hemen hepsi de bizden, -yine bizim yüzümüzden bile olsa-, kaçıp, uçup, gitmezler mi?

Pınarlarda billûr sular, aynadan daha parlak, kendinden ötesini oğup parlatıp yansıtan, akıl almaz, ne olduğu tam bilinmez, serin ve berrak oluşumlar, elimiz ve yüzümüzle, ruhumuzu da yıkar gerçi; fakat önümüzden durmaksızın akıp geçmez, avucumuza alma-ya kalksak, parmaklarımızdan kayıp gitmez mi?

Ama hep bir yerde duran, bizden nice önce gelmiş, bizden sonra kalan ağaç, vefalı, sözünde mutlaka duran, bizden yana, bizimle komşu ağaç dostluğu yetmezmiş gibi, en azından yılda dört kez, bize bir de, sessizce, yüz renkli bir show düzenler; kuş civıltısı, ışık oyunundan, rüzgâr uğultusu, yaprak hışırtısından dört dörtlük konserler verir, iç ezen şölenler çeker:

Baharları tirşe rengi, yazın zümrüt koyu zümrüt, güzün sarı, kışın ak.

Dönem-dönem gelip giden şehriyin; bir donanma, devre-devre renklenen.

Açık yeşil, koyu yeşil sapsarı, ve bembeyaz.

Bunların hepsinde güzeldir ağaç.

Hayvanlara karşılık da, sorarım size; çirkin ağaç var mıdır? Her mevsim, bizi hayran kılan, olmadık giysiler seçer kendine. Sessiz bir müzik çağlar her yanından: Sayısız ellerinde gümüşten şamdanlar taşır, pırıltılı ışıklar saçar her dalında tonurcuktan, goncadan, tüylü-acemi yapraklar ve bin renkli çiçeklerden taçlar, çelenkler takar.

Yazın ayrı bir senfonidir bu, güzün başka sazlar çalar.

Kış gelip karlarla, buz renginde, gelin telleriyle donandığında da ağlatacak kadar güzel olur. Karları, yağmur yıkasa, çırılçıplak kalsa bile.

Gövdesinden sular inen, dalları siyah-

laşmış, yağmurla giyinen ağaç kendi başına bir şiiirdir.

Ya bir de akşamları, karşıda güneş batarken, ufuktaki yangınlarla, bütünleşir, renklerin üstüne çizilir, tablolaşır, anılaşır, dalları soyunmuş ağaç.

Pembe, sarı, mor, erguvan, ufukları baştan başa, görünmez bir fırça ile, boyayıp duran grup, insanın zihnini bozan, sessiz bir senfonidir, uzakta. Ama bana kalsa kışın, özellikle, kış akşamı, bu akıl dağıtan resim, önünde bir ağaç silueti, bir ağaç çizgisi ister.

Güneşin bu son renklerine, yani her yanı boyayarak, sessiz vedâ mesajları gönderen ve uzaklaşan, yani bizden kopan gün'e, dünyamızdan cevap veren, onu en iyi anlayan, hem duygulu, hem uyumlu, en eski, en kalıcı, sadık bir dosttur, ağaç.

Önde yalın dallarıyla, çizilmiş bir ağaç yoksa, bitmemiş bir tablo kalır, ufuktaki büyük yangın...

İşte insanoğlunun hayatında bu denli

önemli olan ağaca atalarımız gereken önemi vermiş, tabiatın cömertce sunduğu ormanlarımıza ilâve olarak konduğu, göçtüğü yerlere ağaçlar dikmiştir. Hatta **Peygamberimiz "kıyametin koptuğu haberini alsanız da elinizde bir fidan olsa yine ağaç diktiniz"** diye-

rek ağaç dikmenin önemini vurgulamışlardır. Ecdadımızın bağlara, bahçelere diktiği fidanlar büyümüş kök salmış, meyvelileri birçok nesli meyveleriyle beslemiş. Bir çoğu da gölgesiyle, bir oksijen fabrikası göreviyle nesillere hizmet sunmuştur.

Ancak son yıllarda bilinçsizce orman kesimi, ihmallerle, sabotajlarla, çıkarılan yangınlarla, canım ormanlarımız yok olma tehlikesiyle karşı karşıya bırakılmıştır. Şehirlerde konutlaşma es-

nasında adeta birbirleriyle yarışarcasına yükseltelen beton yığını çok katlı binalara yer için de birçok ağaç bilinçsizce yok edilmektedir. Geçmişin topusu, mührü konumunda, acımasız ellerden kurtulmuş yurdumuzun çeşitli köşelerinde olduğu gibi ne mutlu ki şehrimizde de böyle anıtsal ağaç-



*Kayseri Lisesi'nin ön cephesini tabii bir gerdanlık gibi süsleyen asırlık çınarlardan bir görünüş*

lar vardır. Bunlardan birisi asırlara meydan okuyarak günümüze ulaşmış olan şirin kasabamız Hisarcık'ın Fatih Parkı'nda bulunmaktadır. Diğerleri ise tarihi Kayseri Lisemizin bahçesindeki çınarlardır.

İnsanoğlunun bilebildiğimiz en eski zamanlardan, pek yakın tarihlere kadar tabiata karşı tutumu, hemcinslerine karşı davranışından farklı olmamıştı. İhtiyaç duyduğu zamanlarda kesip-biçmek. Eski kavimlerin, özellikle Akdeniz bölgesinde meselâ; deniz tekneleri yapabilmek için hiç bir bilimsel ve teknik kaygı duymadan ve bir ayırma ve sınıflandırma yapmadan, nice değerli ve özel ağaçlıkları yok ettiği bilinmektedir. Fakat ilk ve ortaçağlardaki bu tabiat tahribi, o zamanki hayatın çapı oranında, güçsüz ve sınırlı idi.

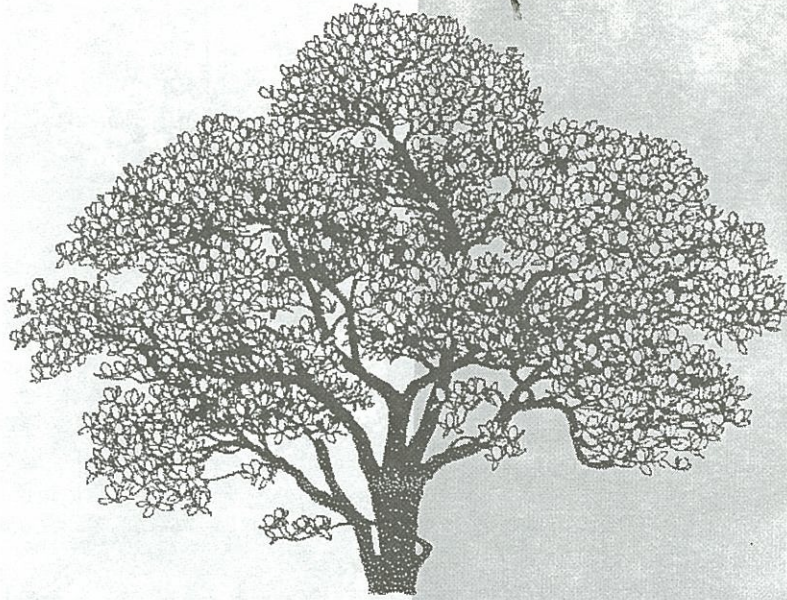
"Tabiatı Koruma" ve bunun içerisinde bir bölüm olmak üzere "Anıtsal Ağaçları Koruma" doktrini ancak 19. yüzyılın ortasında ve sonuna doğru ortaya çıkmıştır. Bu da, bir rastlantı değildir. İnsanlık tarihinde bir determinizmin, sosyal ve ekonomik şartların gelişmesinin yol açtığı bir sonuçtur.

Orman dışındaki tabiat varlıklarının ve değerlerinin koruma altına alınması, Türkiye'de ilk defa 1983 yılında gerçekleşebilmiş ve bu yolda ilk hükümler, 2863 sayılı kanunda yer almış bulunmaktadır.

Konuyu bütünü ile düzenlemeden ve yeterli, ayrıntılı bir koruma rejimi kurmaktan henüz uzak olsa da, mevzuatımıza giren ilk

cümleleri, memnunlukla karşılıyoruz. Konuda, Batı'dan yüzyıl sonra başlamış olan bu hukukî gelişmemiz, ileride, yine Batı örneklerine göre sistemleşebilecektir.

Yeni Kanun, önemli ağaçların da devletçe bir sicile geçirilmesini öngördüğünden, bu işi yapacak görevlilere bir kolaylık ve küçük bir yardım olmak üzere, yurt çapındaki bu işin, Kayseri'de de hızla devam ettirilmesinin yararlı olacağına dikkat çekmek istedik.



Çevremizde binlerce yapı vardır. Hepsinde kuşkusuz kendine göre bir güzellik, bir özellik sergiler. Onu seyredenler ise ayrı ayrı zevk oluyor. Ama bazı yapılar var ki, geçmişin tünellerinden bu günlere ulaşmıştır. Onu seyretmenin doyumsuz bir hazzı vardır. Çünkü o

yapı taştan, ağaçtan, mermerden, kiremitten bir bina değildir. O bir tarihtir, bir belgedir, bir canlıdır, adeta konuşur... Gelip geçenlerin hayranlıkla seyrettikleri büyülendikleri güleç yüzlü mutlu bina, çevredeki yaşıt binaları kıskandırıcasına görkem sergileyen KAYSERİ LİSESİ BİNASI artık koruma altına alındı. Kültür ve Tabiat varlıklarını koruma kurulu tarafından KAYSERİ LİSESİ de korunması gereken eserler arasına katılıp tapuya bu konuda şerh düşüldü.

Kurulduğu tarihten bu güne kadar yetiştirdiği şehitleri gazileri, kahramanları, büyük devlet adamları, memleketin her kademesindeki mezun ve mensupları ile haklı gurur ve övünç duyan KAYSERİ LİSESİ'ne bu yeni karar hayırlı uğurlu olsun.





# FATİH VE FETİH

İstanbul.... Sahibinin şanına şan, şerefine şeref kattığı şehir... Tarih boyunca sefer üzerine sefer, kuşatma üzerine kuşatma atılan, yıllardır Türk milletinin rüyâsını süsleyen ve 1453 yılında tarihe altın harflerle geçen bir fetih ile Türk ile nişanlanan belde...

Kimler fethetmek istememiş ki, peygamber tarafından muştulanan bu yeri... Avarlar, İslâm ordusu, Büyük Selçuklular; derken Osmanlı ve Osmanlı'da Y. Beyazıt, 2. Murat gibi âbide şahsiyetler. Müslüman Türklerde İstanbul hayali Büyük Selçuklularla başlamış ve 1453'e kadar Türk milletinin hâyalini süslemiştir. Fakat Allahû Telâlu bu mübarek fethi hiç kimseye nasip etmemiş, Fatih'ten başka. Fatih de 21 yaşında başarıya ulaşmış, boyundan ve yaşından büyük bir işi hallederek zaferin boy ve yaştan ziyade azim ve inanmaya bağlı olduğunu göstermiştir. 2. Murat döneminin ve Fatih'in de hocalarından olan Akşemsetdin, 2. Murat daha İstanbul'u kuşatırken: "Hiç uğraşma padişahım, Bu fetih, Fatih'in beşiğini göstererek, şu çocuğa nasip olacaktır." deyip bu mübarek işi Fatih'in kısmetinde olduğuna dikkat çekmiştir.

Daha 21 yaşında bir delikanlıyı bu fethetmeye sevk ettiren nedenler neymiş? Şimdi de bunlara bakalım... İstanbul'un Osmanlı topraklarını ikiye bölmesi, Rumeli'ye geçişi zorlaştırması, Bizans'ın Osmanlı taht kavgalarını körüklemesi ve İstanbul'un jeopolitik önemi gibi birçok nedeni vardır, İstanbul'un alınmasının. Fakat Fatih bu sebeplerin hiçbirini Peygamber Efendinin sözleri kadar kâle almamış, O mübarek insanın emirini kabul etmiştir. Bunu da şu sözleriyle "Hayatın amacı, fetihdeki amacını vurgulamıştır. "Gayelerle fethetmek değildir. Bu zahmet din yolundadır." Peygamber Efendimizin "İstanbul mutlaka fetholunacaktır. Onu fetheden asker ve komutanlar ne kutlu insanlardır." (2) sözü de fethin manevi yönü ve Fatih'in ilham kaynağı olmuştur.

Bu duygular içerisinde fetih hazırlıklarına başlayan Fatih, dünyada eşi benzeri görülmemiş teknik-

lerle savaşa hazırlanıp 6 Nisan 1453 günü Bizans Kralı'na elçi göndererek şehri teslim etmesini ister. Şehir teslim edilmeyince 18 Nisan günü ilk büyük hücum başlar.

Yelkenler biçilecek, yelkenler dikilecek,  
Dağlardan çektirilen, kalyonlar çekilecek;  
Kerpetenlerle surun dişleri sökülecek.

.....

Yaklaşık bir ay süren kuşatmadan sonra, dâhi kumandan şehri teslim almış, yıllardır batılının doğudaki son kalesi artık düşmüştür. Böylece hilâl haçça karşı bir kez daha üstünlük sağlamıştır. Fetih'ten sonra sokaklarda kaçışan halka can, mal ve namus güvencesi veren Fatih'i anlamayan birileri vardı. İlim adamları... Fatih'in ilim adamlarına verdiği değerden habersiz, birçok bilim adamı Avrupa'nın çeşitli ülkelerine kaçarak, neler kaybettiklerinden habersiz yaşamışlardır.

Fatih, adına "Türk çağı" denen bir çağı açıp Tarihe altın harflerle adını yazdırırken ne yazık ki bir takım kendini bilmez artniyetli insanlar sahneye çıkıp "Fatih'in anası Ermeni. Fatih Türk değil." "Fatih İstanbul'u almış da ne olmuş." gibi aslı olmayan sözlerle insanlara yalan söyleyip, Türk tarihinin o parlak sayfasını kararmaya çalışanları, ulu önder Atatürk'ün şu sözleriyle uyarmak istiyorum: "Türk çocuğu ecdadını tanıdıkça daha büyük işler yapmak için kendinde kuvvet bulacaktır." Ayrıca Fatihlerin, Yavuzların, torunu olarak, bu tür söylemlerle tarihi yanılmaya yeltinip geçmişini saptıranlara Akifçe sesleniyorum:

"Zulmü alkışlayamam, zalimi asla sevemem  
Gelenin keyfi için geçmiye kalkıp sövemem."

M. Akif

## Dipnotlar:

1-) Dr. Hüseyin Algül, *Büyük Fetih ve Sonrası*. Sy.18

2-) Münevi, *Feyzül Kadir*. Beyrut 1391,1972 S.262

Yusuf DALMAZ / 3-E 134

## NECİP FAZIL KISAKÜREK (1905-1983)

Abdülhak Hamit'ten sonra felsefi duyuş ve düşünce-leri, yeni bir özel şiir âlemine taşıyan Necip Fazıl Kısakürek, Maraşlı bir kökten gelerek İstanbul'da doğdu. Amerikan ve Fransız kolejlerinde, Bahriye Mektebi'nde ve Darülfünun felsefe Şubesi'nde okudu. 1925'de öğrenim için gönderildiği Paris'ten bir yıl sonra döndü. Türlü bankalarda çalıştı. Şair olarak şöhreti 1928'lerden sonra hızla yayıldı. Bazı gazetelerde fıkralar da yazan şair 1936'da Ağaç, 1944'ten sonra Büyük Doğu dergisini çıkardı.

Şair sık sık sanatına ara verip politikaya atılmıştır. Taşkın sanatkar tabiatı ve sınımsız bağılandığı fikirlerini yansıtan siyasî polemikleri yüzünden 1946'dan ta 1970'lere kadar bir çok defa cezaevlerine girmiştir.

Necip Fazıl Kısakürek'in 75. doğum yılı dönümü münasebetiyle 25 Mayıs 1980 günü İstanbul Atatürk Kültür Sarayı'nda muhteşem bir sanat şöleni düzenlenmiştir ve Türk Edebiyatı Vakfı tarafından ünlü şaire "Sultanü'ş Şuara" (Şairler sultanı) ünvanı verilmiştir.

1983'e kadar şiirler, senaryolar, romanlar, fikir eserleri yazmaya devam eden şair, (doğum gününe rastlayan) 25 Mayıs 1983 Çarşamba günü Hakk'ın rahmetine kavuşmuştur.

Kısakürek, şiirden başka tiyatro, fıkra, hikâye, makale, tarih, tenkid, biyografya türlerinde eserler ve yazılar vermiştir. Nesrinde derinliğe yöneldiği kadar nükteye, kelime oyunlarına, kuvvetli mecaz buluşlarına bağılı bir anlatışı vardır. Hikâye ve oyunlarında bu tedirgin üslûptan sıyrılıp az çok rahatlaştığı ve bilhassa insan ruhlarındaki bunalış, "hafakan" burkuntu ve zıtlıkları yazdığı görülmektedir.

Hepsi de dramı andıran oyunlarında yüklü ve kesif bir düşüncenin çilesi hissedilir. Maddeden manâya ve gerçekten iradeye sık sık geçişler onda bu eserlerde uzaktan bir lisan havası sezilir. Çağdaş insanın ıstırapları, imân ve imânsızlık buhranlarını kudretle ele alan bu oyunlarla Allah, fazilet, inanç temlerini kudretle işlemektedir.

Necip Fazıl şiirlerinde ise sonsuzluğun ve "mükemmel" in huzurunu aramaktadır. Kısakürek, din, Allah ve Peygamber'le haşır neşir hükümlerine, uzun bir çile ve bir çok hazırlanışın sonunda ulaşmıştır. Necip Fazıl, şiirlerinden, son görüşlerine uygun bir seçme yaparak: "Bundan evvel ki üç eserim (O vakitler Allah'a bağlılığım belli olmadığı için göklere çıkartıldım) küçük ve kifayetsiz davranışlardı."

Şimdi eskilerden bir çoğunu atmamak, onlarla bağımlı koparmak isteyerek diyorum ki:

- "Mal sahibi bensem, bunları istemediğim, tanımadığım ve çöplüğe attığım bilinsin. Bu kitaba gelinceye dek başka hiçbir şiir, bana, adıma ruhuma mâl edilemez."

"Ben şiiri, her türlü hasis gayenin üstünde, doğrudan doğruya kendi zât gayesine (sanat için sanat) fakat kendi zât gayesinin sırrı ile de Allah'a ve Allah dâvasının topluluğuna (Cemiyet için sanat) bağılı kabul etmişim..."

Cahit Sıtkı ve Ahmet Muhip Dıranas üstünde tesirleri olduğu gibi, 1840'tan sonra Yeni şiir akımlarının bazı taraflarına da öncü olmuştur. Boğuntu hafakan, burkuntu, tedirginlik gibi 1955'ten sonra moda olan şiir temalarını ilk kullanan ve bunları bir çeşit yaşama cinneti halinde veren de Necip Fazıl'dır.

Görüldüğü gibi Necip Fazıl, kendine, insanlara ve tabiata felsefi gözlerle bakan ve bir işkence halindeki aşk, azap, şüphe ve susamışlık duygularını veren içe dönük, fertçi, mistik bir şairdir. Ne yazık ki "Ben ve Biz" yapı insanın fenalıkları ve toplumun bozuluşları ile uzun yıllar didiştığı halde savaşını kazanamamıştır.

Necip Fazıl insan nefsinin trajedisini Çile (Senfoni) şiirinde ortaya koymuştur. Batış ve kurtuluşlarının hem şahsi hem de beşeri bir trajedisi bu şiirdedir.

Şair "Ben" ini ararken teselli bulmaz korkulara ve üzüntülere düşer. En son bir kurtuluşu andıran dini-mistik duyuşlarda karar kılar. Allah'a çıkan yolları görür:

Hep ben ayna ve hayâl, hep ben pervâne ve mum.

Ölü ve Münkir-Nekir, baş dönmesi uçurum..

Şair "Sakarya Türküsü"nde "Biz" kavramını temsil eder. Sakarya, Anadolu'dur. Kendisine sürekli kelepçe vurulan akmasına engel olunan bir sembol ırmak halindedir:

İnsan bu, su misâli, kıvrım kıvrım akar ya

Bir yandan akan benim, öbür yanda Sakarya.

Su iner yokuşlardan, hep basamak basamak;  
Benimse alın yazım, yokuşlarda susmak.

Eyvah, eyvah Sakaryam, sana mı düştü bu yük?  
Bu dâva hor bu dâva öksüz, bu dava büyük!..

Bana kefendir yatak, sana tabuttur havuz;  
Sen kıvrıl ben giderim son Peygamber Kılavuz!

1928'lerden sonra Necip Fazıl bohem (çağdaş rind) bir şiir havasına yönelmiştir. İç-insanın çilesi, kaderi, hırsları ve başka kişilerin bunu anlamayışları bu şiirlerin başlıca renkleridir. Etrafiyla bağdaşmayan şair, dikkat ve dostluklarını eşyaya yönelmiş bulunmaktadır. Cansız evler, sokaklar, kaldırımlar, bacalar, soğuk otel odaları, içlerinde gizli bir ruh taşıyan canlı varlıklar gibi şairi sarmaktadır. Şu halde insanlar gibi nesnelere de bir iç yüzü vardır. Bunları araştırmak şaire hem ıstırap hem de teselli vermektedir.

"Kaldırımlar", "Otel odaları", "Ben", "Beklenen" gibi kimi şiirler ise, tek başlarına hece ölçüsüne kazandırdıkları işlerlik yönünden olduğu kadar, buluş, benze-ti ve tamlamalar yönünden de 1930-40 döneminin etkili yapıtları arasında sayılabilir.

Üstadı Ölümünün 16. yıldönümünde rahmetle anıyoruz.

Derleyen: Şerife BAŞAK / Hz.-B No:5



# DADALOĞLU KİMDİR?

Asıl adı Veli olan ozan, halk arasında "Dadaloğu" adıyla tanınır. Dadalı bir aile adı bir lakaptır. Doğum yeri ve tarihi kesin olarak bilinmemektedir. Dadaloğlu hakkındaki bilgiler daha çok halk rivayetine dayanmaktadır.

Toroslarda dolaşan daha sonra Kayseri'ye gelerek Tormarza, Pınarbaşı, Sarız ilçe ve köylerinde yerleşen avşarlar içinde bulunan Dadaloğlu, Binboğa ve civarında uzun süre yaşamıştır. Babası Türkmenlerin Avşar boyundan Dadaloğlu mahlası ile şiir söylemiş Aşık Musa adlı birisidir. Dadaloğlu'nun şiirlerinde konu edindiği toplumsal olaylar genellikle 1780 ila 1860 yılları arasına rastlar. Bu bakımdan şairin bu yıllar arasında yaşadığı kabul edilir. Aşiretine vurgun kahraman bir ozan olan Dadaloğlu, henüz hayattayken bile ünü tüm aşiretler ve Osmanlı içinde yaygınlaşmıştır. Koşma, koçaklama ve güzellemeleriyle halk edebiyatımız içinde erişilmez bir yere sahip olmuş çağının ve çevresinin pek çok aşığını etkilemiştir.

## ESERLERİ

Dadaloğlu'nun şiirlerini konu ve öz yönünden üç başlıkta incelemek mümkündür.

- Kavga- Kahramanlık ve İskan ile ilgili şiirler
- Yurt güzellemeleri ve Sosyal konuları içeren şiirler
- Sevgi ve At üzerine yazılmış şiirler

## KAVGA- KAHRAMANLIK VE İSKAN İLE İLGİLİ ŞİİRLER

Yaşadığı dönemde Osmanlı yönetimine başkaldıran Göçebe Türkmen aşiretlerini bastırmak ve iskan etmekle görevli "Fıkra-i İslahiye" ordusu kurulmuş ve bölgeye gönderilmiş. Bu ordunun zorlayıcı girişimleri sonucu başlayan ayaklanmalar ve dalgalar aşiretlerin mücadelesi Dadaloğlu'nun kavgacı şiirlerini oluşturdu.

## DAĞLAR BİZİMDİR

*Kalktı göç eyledi avşar elleri  
Ağır ağır giden eller bizimdir  
Arap atlar yakın eder ırağı  
Yüce dağdan aşan yollar bizimdir.*

*Belimizde kılıncumuz kirmani  
Taşı deler muzrağımın temreni  
Hakkımızda devlet etmiş fermanı  
Ferman Padişahın dağlar bizimdir.*

*Dadaloğlu'm yarın kavga kurulusu  
Öter tüfek, davlumbazlar vurulusu  
Nice Koç yiğitler yere serilir  
Ölen ölür, kalan sağlar bizimdir.*

## YURT GÜZELLEMELERİ VE SOSYAL KONULARI İÇEREN ŞİİRLER

Dadaloğlunun yurdu konup göçtüğü yerlerdir. Yaşadığı çevrenin olaylarını yöre insanının duygu ve düşüncelerini yansıttı. Göçebe yaşamın dağılına karşı koyan Türkmenlerle Osmanlı Yönetimi arasındaki mücadelede halkın tepkisini ve göçebelikten kopuşun tüzütüsünü dile getirir.

## SEVGİ VE AT ÜZERİNE YAZILAN ESERLERİ

Yaşanan olayların acı yanlarını çelişkilerini halk dilinin yalın söyleyişiyle yansıtan Dadaloğlu olaysız geçen zamanlarda aşk ve tabiat şiirlerinde yazar. Dadaloğlu düşlerdeki güzellere şiirler söylemiştir, onun güzelleri hep gerçekte yaşayan Türkmen kızlarıdır. Bazanda şikayetçidir bu tür güzellere Dadaloğlu. Çünkü bu güzellere ozanı yaralamıştır. Ama yine de ne olursa olsun bunlar birer "huri melek"tir.

*Ben sana ne ettim ey kanlı zalim  
Siyah zülfün mah yüzüne moy dedi  
Bir ok vurdun deldi geçti sinemi  
Ne ağndı, ne incindi oy dedi*

Ayrıca şairin eserlerinde at'ın büyük önemi vardır. Şair Kıratına vurgundur. Onunla bir arkadaş bir dost gibi konuşur.

## SEVERİM KIR ATI

*Şu yalan dünyaya geldim geledi  
Severim kır atı birde güzeli  
Değip on beşine kendim bileli  
Severim kır atı birde güzeli*

*Atın höyük sağrı kalkan döşlüsü  
Kalem kulaklısı çekiş başlısı  
Güzelin dal boylu samur saçlısı  
Severim kır atı birde güzeli*

*At koşu tutmasın çıktığı zaman  
Yolu kaval gibi yığıdığı zaman  
At dört kız on beş yettiği zaman  
Severim kır atı birde güzeli*

Ömrünün son yıllarında ihtiyarlamış ve çökmüş bir halde Adana'da görüldüğü söylenen Dadaloğlu'nun nerede öldüğü ve mezarı hakkında hiç bir bilgi yoktur.

## Kaynaklar:

- Emir KALKAN; Kayseri Şairleri
- Türk ve Dünya Ünlüleri 3. cild. syf. 1621
- Naim ALKAN; Türk Halk Edebiyatı
- Ahmet ÖZDEMİR; Avşarlar ve Dadaloğlu (Dayanışma yay.)

# 80. YIL GURURU

*\*İl çapında hazırlanan Atatürk'ü Anma Gençlik ve Spor Bayramı programında, gençlik adına konuşmasıyla Pervin Altay'ı, Atatürk konulu şiiriyle Yb. Dil 3/D'den Elif Şahin'i ve tok sesiyle "Gençliğe Hıtabe" yi okuyan Yb. Dil 3/E'den Erkut GÜLTEKİN'i kutluyor, lisemizi başarıyla temsil ettikleri için kendilerine şükranlarımızı sunuyoruz.*

## Tarih 19 Mayıs 1919

Dünün, bugünün ve yarının acı, gerçek, mutlu, umutlu çığılıklarının duyulmaya başlandığı an, Türk Milleti'nin kaderinin kaleme alınmaya başlandığı an. Özgürce yaşamak uğruna kanla, gözyaşıyla dolu, ama yine de umutlu bir Millî mücadelenin hikayesi.

Peki ya öncesinde Türk Milleti?

Emin adımlarla yok oluşa yelken açılmıştı. Osmanlı Devleti'nin içinde bulunduğu topluluk Birinci Dünya Savaşı'nda yenilmiş, ağır şartlar içeren bir antlaşma imzalanmıştı. Vatani savaşa sürükleyenler, kendi hayatlarının kaygısına düşmüş yurttan kaçmışlardı. Yıllar yılı Türk Milleti'nin ödün vermediği özgürlük ciddi anlamda tehlikedeydi. O zaman Türk Milleti için geriye tek bir çare kalyordu. Ne pahasına olursa olsun, "SAVAŞMAK"...

Ulu Önder Atatürk'ün "Bu sarhoş çığılıkları ebediyete kadar susacak, geldikleri gibi gidecekler!" düsturuyula başlattığı millî mücadele "Ya istiklâl, ya ölüm!" parolasıyla devam etmiş ve şehit kanlarıyla eşine belki bir daha asla rastlanmayacak bir tarih yazılmıştı.

Doğru, bir tarih yazılmıştı. Şimdi sırada bu tarihi devralcak ve ebediyete kadar yaşatacak birilerine ihtiyaç vardı. Kime bırakılmıyordu Cumhuriyet? Büyüklermize yani dedelerimize, ninelerimize, ebeveynlerimize mi bırakılmıyordu? Evet haklısınız onlar tecrübeli, olgun, savaşın bütün zorluklarını yaşamış, bütün acılarını çekmiş ve özgürlüğün neler feda edilerek elde edildiğini çok iyi biliyorlardı. Çünkü onlar da canlarına can katarak dünyaya getirdikleri evlatlarını bu uğurda bu topraklara vermişlerdi. Kim koruyabilirdi ki onlardan daha iyi?... Ancak içlerinde biri vardı ki o hiç de böyle düşünmüyordu. Çünkü Ona göre böyle büyüt bir tarihi tek başına tecrübenin korunması imkansızdı.

Yeni, yepyeni Türkiye Cumhuriyeti'nin genç beyinlere, genç fikirlere, enerjiye, dinamizme kısacası biz gençlere ihtiyacı vardı. "En karanlık gecede bile parlayan bir yıldız vardır." Nendendir bilinmez Türk Milleti bu söze bütün kalbiyle inanıyordu. Türk Milleti çok kötü günler yaşadı. Ülkenin semaları karanlıklara büründü. Karabulutlar sardı her yanı, uzun süre güneş hiç doğmadı. İşte o zamanlarda Türk Milleti kafasını kaldırıp uzun süre gökyüzüne baktı. Karanlıklar içinde yalnız ve yalnızca bir yıldız vardı. Ama ışıl ışıldı. Karanlığa inat, karanlığı delercesine, Türk Milleti'nin tarihine birçok yıldız katmak istercesine ve böylece karanlığı boğup aydınlığa ulaşmak istercesine...

O sıralarda kafalarda tek bir soru işareti vardı. Kimdi Türk Milleti'nin parlayan yıldızı? OYıldız Türk Milletinin bu günü, geleceği yeni ufukları yani gençleriydi. Yani sizler, yani bizler, yani yetmiş yaşındaki idealist ruhtu.

Gençler..... Yeni, taze, pırıl pırıl, duru beyinler. Güneşin ilk

ışıkları gibi muhteşem. Onun gibi aydınlığa boğan dünyayı, güneş gibi bitmek tükenmek bilmeyen coşkusu, bahar gibi cıvıl cıvıl, kuşlar kadar özgür, meltem kadar sakin ve kendisi gibi genç...

İşte Atatürk'ün gençleri! Hedef belli. Götürmek Türkiye'yi en ileri. Atalarımız kanlarıyla yazmış tarihimizi dünyaya. Bizler ise barışla, dostlukla, sevgiyle, bilgiyle yazacağız tarihimizi bütün EVRENE.

Bırakın gençler sahiplensinler emaneti, bırakın gençler ileri götürsün Türkiye'yi, bırakın nisan yağmurlarıyla yıkanmış tertemiz bir Türkiye bıraksın geleceğin gençlerine. Bırakın gençler 19 Mayıs 1919'dan, 19 Mayıs 1999'a Türkiye'yi, kendilerini ve Atayı anlatırken rahatsız olmasın.

Ey büyük Atam!

Biz biliyoruz ki sen bütün engelleri aşacağımıza inandığın için bıraktın en büyük hazineni bizlere.

Atam!

Önümüze engeller, barikatlar kurulsa da, setler çekilse de, mayınlar döşense de, bazıları derin bir uykuda olsa da, bazıları sırtlarını dönüp, gözlerini kapatsalar da, bizler var ya bizler; Atatürk'ün çocukları ölmek pahasına da olsa T.C. Devleti'ni kanımızın son damlasına kadar çizdiğimiz yolda, gösterdiğin ülküde, senin gençlerin olarak yarınlara taşıyacağız.

Atam!

Sen öyle bir geçlik bıraktın ki kalmasın gözün geride. 7'den 77'ye herkes senin kurduğun Cumhuriyete öyle bağlı ki kimse durduramaz, uygarlık yolunda ilerleyen Türk geçliğini!

Atam!

Bu Geçlik, seni özlüyor, seni arıyor. Ama arkandan göz yaşı dökerek, arkandan ağıt yakarak değil. Cumhuriyete sahip çıkarak, yani, sana sahip çıkarak.

Atam!

Türk Gençliği hep senin izinde kurduğun Cumhuriyete sıkı sıkıya bağlı olacak, karanlık gölgeler asla yaklaşamayacak Cumhuriyete. Türk gençleri nasıl bundan 80 yıl önce tek beden, tek yürek olarak sahip çıkmışsa vatanına, 80 yıl sonra da aynı o günkü gibi sahip çıkacak en kıymetli hazinesine. Koruyacak, kollayacak, ileri taşıyacak...

Ulu önder Atatürk diyok ki;

"Benim nazic vücudum elbet bir gün toprak olacaktır. Fakat Türkiye Cumhuriyeti ilelebet payidar kalacaktır."

Biz 21. yüzyılın geçleri, biz 22. yüzyılın gençleri bundan bin yıl sonda da biz Türk Gençleri. Bu bir bayrak yarışı biz bizden öncekilerden devraldık Cumhuriyeti, devredeceğiz bin yıl sonrasına, Türk gençlerine... Önemli olan sen, ben değil, önemli olan Türkiye Cumhuriyeti.

*Ne Mutlu Türküm diyene!*

*Yb. Dil 3/A*

*Pervin ALTA Y*

## Hocam (I)

*Her zaman iyiyi doğruyu öğrettirdin bana  
Arkadaşlığı, dostluğu gösterdin bana  
Hep cevap verdin en zor sorularıma  
Sorular değişti, şimdi cevap yok hocam*

*Bulmaca gibi hayatı, çözerdim yanında  
Gösterirdin kolay yolu en zor anımda  
Şimdi Dünya'nın her bucağında,  
Yollar bitti, uçurumlar var hocam.*

*Üşümeyim diye paltonu bana verdin  
Bize savaşağımız düşmanı gösterdin  
Önümüze siper oldun, göğsünü gerdin  
Şimdi, düşman içimde, çaresizim hocam.*

*Elime silah olarak kalemi verdin  
Hedef için sadece başarıyı gösterdin  
Hep umut verip başacaksın derdin  
Şimdi silahlar değişti, hedef benim hocam*

Mehmet USTA  
11/A 9741



## Hocam (II)

*Hocalar halimi sormuyor  
Sözlüler, yazılıları düzeltmiyor  
Yılda, bir kez boş dersim geçmiyor  
Kopyalar, dersleri kurtarmıyor hocam*

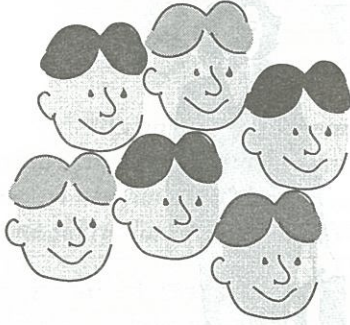
*Orta okul lise derken hazanım soldu  
Liseyi bitirmeden gençliğim yok oldu  
Gözlerim notlara baka baka kör oldu  
Notlardan başkasını görmüyor hocam*

*Her sene isyanım var 15 Eylül'de.  
Sınıf, geçme umudum Matematikçinin elinde  
Başkalarına 4'ü, 5'i verdikçe  
Bana bir tane 2'yi vermiyor hocam.*

*Hocalarım "sınıfta kaldın" dese de  
Ruhum notların elinden imdat dilese de  
Kör şeytan karneyi yurt at dese de  
Ellerim bir türlü varmıyor hocam.*

*Ey eli sopalı, görünüşü heybetlim  
Ne teşekkürüm var ne bir takdirim  
Her şeye erdi şu zavallı aklım  
Sınıf geçmeye ermiyor hocam.*

Mehmet USTA  
11/A 9741



## Kayseri Lisesi Marşı

Kayseri Lisesi'nin nura koşan gençleri,  
Güzel Anadolu'ya güneşler taşıyacak.  
Bu mefkûre oldukça azmimizin rehberi,  
Cehalet boğulacak, ilm-û fen yaşayacak...

Güçlüyüz, Kuvvetliyiz, İmanlıyız hepimiz  
Yaşasın Genç Türkiye, Yaşasın Mektebimiz...

*güle ...*

Asrımızda teceddüt namına her ne varsa,  
Biz ona varacağız bir hamlede bir hızla.  
Hangi bir mani bizi bu yolda karşılarsa  
And içtik yıkacağız millî irfanımızla...

*güle ...*

Güçlüyüz, Kuvvetliyiz, İmanlıyız hepimiz  
Yaşasın Genç Türkiye, Yaşasın Mektebimiz...

Faruk Nafiz ÇAMLİBEL

### KAYSERİ LİSESİ

### 106. ŞEREF YILI MEZUNLARI...

### SİZLERİ DE SEVİYORUZ,

### SİZLERLE GURUR DUYUYORUZ....

### 106. ŞEREF YILINDA

### KAYSERİ LİSESİ'nden mezun olan gençlerimiz;

*Devletimizin, milletimiz ve toprağımızla bölünmezliğini temel ilke edenerек,, Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün göstermiş olduğu çizgide, bu ülkenin size ihtiyacı olduğunu bilerek ve bu uğurda çalışarak; özetle, Kayseri Lisesi Marşı-muz'da ifadesini bulan gaye ve metodla faydalı üretken ve yararlı hizmetlerinizi bekliyoruz.*

*Bütün mezun ve mensuplarımıza hayat boyu sağlık, başarı ve mutluluklar dilerken, bu vesile ile başta Sakarya Savaşı'na katılarak şehit olan öğrencilerimiz olmak üzere ebediyete intikal etmiş olan şehit öğretmen, mezun ve mensuplarımıza Allah'tan rahmet diliyoruz...*

KAYSERİ LİSESİ.



# 1998-1999 KAYSERİ LİSESİ

## Yabancı Dil 3-A Sınıfı



### Yabancı Dil 3-A Sınıfı İsim Listesi

82-Hadiye PEHLİVAN, 84-Esra BURÇAK, 92-Turgay AKDENİZ, 98-Buket KİP,  
101-İbrahim TEMİR, 110-Cihan PINAR, 112-Harun TOPUZ, 120- Sibel ÇOBAN,  
126-Bektaş UZUN, 140-Aynur CİNGÖZ 157- Rıdvan AYÇETİN  
160-Hicran AHMETOĞLU 170-Nuh EROĞLU, 171-Yaşar ÖZER, 175-Pervin ALTAY  
176-Filiz YILMAZ, 181-Ayşe İSPEKTER, 196-Rabia ATSAK, 213-Ömür Filiz YÜKSEL,  
215-Yahya ACIKMAZ, 220-Ahmet KİPER, 221 Vildan ER, 225-Hanifi YALÇIN,  
232-Cemile HASİLİK, 235-Selçuk YALÇIN, 239- İbrahim MUTLU, 224-Hülya BOZ,  
250-Mehmet KILIÇ, 264-Bahri ÇELEBİ, 279-Ahsene ÖZYER, 405-Tolga ARSLANHAN.  
Naim BOLAT (Öğretmen), Yusuf ÖZMERDİVENLİ (Müdür Yardımcısı),  
Celil PEHLİVANOĞLU (Öğretmen)

# 1998-1999 KAYSERİ LİSESİ

## Yabancı Dil 3-B Sınıfı



### Yabancı Dil 3-B Sınıfı İsim Listesi

80-Serdar GÜLEN, 83-Numan ŞARLI, 88-Hatem ALTUN, 89-Hasan GÖZDE,  
91-Tülay ARSAV, 99-Musa ERYILMAZ, 105-Akkadın ŞAHİN, 106-Mahmut GÜNAY,  
108-Süleyman ŞAHİN, 113-Hatun ORHAN, 114-Müge Gülcihan ŞİRVANİ,  
116-Yaşar ODABAŞI, 122- Ayşe DENEME, 124-Banu YAYAR, 129-Elvan TURAN,  
132-Fatma ÇİFTÇİ, 133-Nazmiye GEÇEN, 145-Yılmaz DELİCE, 147-Nursel YETKİN, 150-Esma  
YENİLMEZ, 155-Sabri Sercan KOÇAK, 164-Tutkun TALİH, 189-Hayati ERTUĞRUL,  
208-Alparslan TAŞKIN, 214-Ayşegül EKŞİ, 219-Hakan YILDIZ, 223-Ömer KARTAL, 227-Hatice  
ERŞEN, 228-Fatma YILDIZ, 233-Ayşegül KOÇ, 252-Fatma GÖZÜYAŞLI, 254-Mustafa ŞANLI,  
255-Battal ÇAT, 259-Emel AKTAŞ, 276-Özlem TUTAR.  
Şerife ÖZTÜRK (Öğretmen), H. Meral GÜNEŞ (Öğretmen)





# 1998-1999 KAYSERİ LİSESİ

## Yabancı Dil 3-C Sınıfı



### Yabancı Dil 3-C Sınıfı İsim Listesi

86-Esen DÖNER, 90-Özkan GÜNER, 93-Serpil BARUT, 130-Zeynep BAŞPINAR,  
142-Hafize ŞAHİN, 152-Ebru GÖKOĞUZ, 154-Zehra KORKUT, 156-Yıldız GÜNER,  
159-Emel ELÖNÜ, 166-Özlem KARADAĞ, 172-Selen SAÇINTI, 186-Arzu ÇİRLİ,  
190-Nurten TUNA, 191- Gülşen LALE, 198-Cengiz İMGA, 201-Songül ÇALI,  
202-Tefika OLCAY, 204-Serkan TEREÇİ, 205- Serkan AYDEMİR, 209-Burcu VANLI,  
217-Rukiye DEVER, 240-Kemal AKTAŞ, 242-Nedim GEZE, 245-Ayfer KARAKAYA,  
247-Suzan KIZILKAYA, 248-Atilla ÖZBEK, 265-Rıdvan AKŞAN, 270-Talat Tarık TOKMAK,  
271-Selver Sevgi BALİ, 274-Bilge HIRKALIOĞLU, 278-Serhan MURAT,  
281-Aslıhan ÇINAR, 282-Funda BÜLBÜL.  
Yusuf ÖZMERDİVENLİ (Öğretmen), Kadriye DİNCER (Öğretmen)

# 1998-1999 KAYSERİ LİSESİ

## Yabancı Dil 3-D Sınıfı



### Yabancı Dil 3-D Sınıfı İsim Listesi

81-Gülgün ÖZSOY, 87-Nilay AKGÜN, 97-Derya KARAKAYA, 103-Berkuk KARAÇAY,  
111-Ümit CAN, 115-Yasemin AYDIN, 118-Seval YILDIRIM, 121-Şükriye ABAY,  
128-İlknur GÜRLEK, 131-Mehmet Han BULUT, 136-Elif ŞAHİN, 138-Hava Hande ÜNAL,  
139-Zehra GÜNEŞ, 141-Ali KARAHASANOĞLU, 144-Yasemin MEYDANER,  
148-Osman GÜMAN, 149-Mercan AYDOĞAN, 151-Ebru AKBABA, 161-Derya DOĞAN  
163-Derya ŞAHİN 167-Aysun ALKAN, 173-Evrım ÖZMEN, 177-Asuman ÇAKAR,  
178-Gülseren KAHRAMAN, 180-Olcay SÖYLEMEZ, 183-Osman GÜDER, 184-Erkan GÜRBÜZ,  
194-Tuba URAT, 206-Hanifi AVCIL, 210-Mehmet ALTINDAĞ, 212-Emre DELİKTAŞ,  
222 Serap DEMİRCİ, 229-Meral COŞKUN, 231-Songül MUCUK, 243-Şükriye SİPAHİOĞLU,  
249-Muhammed Nurullah ŞAHİNKAYA, 253-Dudu HANÇER, 257-Habib Korhan ÇELEBİ, 260-  
Orhan KIVRIK, 261-Nesli KARABULUT, 262-Hava DENİZ, 263-Mustafa Nebi DOĞAN,  
272-Ömer Fatih SATILMIŞ 273-Recep KILIÇ, 280-Çiğdem AKTAN.



# 1998-1999 KAYSERİ LİSESİ

## Yabancı Dil 3-E Sınıfı



### Yabancı Dil 3-E Sınıfı İsim Listesi

96-Hayriye SEL, 104-Çiğdem BALTAT, 109-Osman Erkut GÜLTEKİN,  
134-Yusuf DALMAZ, 137-Bahiye BOZDEMİR, 143-Sabri YOLCU,  
153-Mustafa DOĞAN, 168-Zarife TOLU, 174-Gülbiyan ÖZDEMİR,  
179-Ali YEŞİLYURT, 187- Eda CEYLAN, 193-Pınar CERİT, 195-Seher SATAR,  
200-Adil Yasin GENÇ, 216 Dilek BÖYÜK, 224-Kevser ÇALIŞKAN,  
237-Hacı Osman ÖZÜLKÜ, 251-Sedat OK, 256-Nimet BOYRAZ.  
Fikret TÜZÜNGÜVEN (Öğretmen), Ülkü OĞUZ (Öğretmen),  
Nilgün AYDOĞAN (Öğretmen)

# 1998-1999 KAYSERİ LİSESİ

## Yabancı Dil 3-F Sınıfı



### Yabancı Dil 3-F Sınıfı İsim Listesi

94-Elif ÖZRAHAT, 95-Gülçiçek KIZILKAYA, 102-Aysun KAYISI, 107-Selver TAŞIGÜZEL,  
117-Betül AKDEMİR, 119-Fazilet GÖKTAŞ, 123-Buket ERDEM, 127-Fatma GÜL,  
135-Selma AKILLI, 162-Esra AYATA, 185-Muzaffer DALHASANOĞLU,  
192-Gülseren ELKATMIŞ, 203-Yıldız GÖKDUMAN, 207-Cihangül AKYAPI,  
211-Hayriye KOÇYİĞİT, 226-Nergiz TAYYAR, 234-Nuriye PEHLİVAN,  
236-Mevlüt AKDOĞAN, 238-Hümeyra ÇELİK, 241-Hafize DOĞAN,  
258-Betül Tuğba YILMAZ, 267-Sinem DEMİRCAN, 268-Abdurahman KARA,  
269-Duygu MUTLU, 275-Asuman MARAŞLI.

Fikret TÜZÜNGÜVEN (Öğretmen), Ülkü OĞUZ (Öğretmen),  
Asım ERKAN (Öğretmen)



# 1998-1999 ÖĞRETİM YILI

## 11-A Sınıfı



### 11-A Sınıfı İsim Listesi :

5682-Murat ÇELİK, 5850-Firdevs ALİBEYOĞLU, 5887-Fethi ÇETİNER, 5897-Mehmet YEŞİLYURT, 5966-Murat TEMEL, 6038-Mustafa UĞUR, 6096-Meryem YILDIRIM, 6179-Fatih AYTEKELİ, 6202-Şenol EROĞLU, 6243-Serkan DURSUN, 6345-Mehmet KEPEZ, 6386-İrfan ERTKİN, 6393-Hüseyin BAŞAK, 6412-Şule ALBAYRAK, 6503-Bülent DURSUN, 6567-Hicabi PÜR, 6571-Hakan ZORLU, 6690-Hasan ŞEN, 6716-Pınar ASLAN, 6808-Ömer TUBAL, 6904-Murat KÖYLÜCE, 7055-Hüseyin CİNGÖZ, 7117-Musa ÇELİK, 7129-Pınar YILDIZ, 7157-Selçuk KARAKAYA, 7172-Mehtap KILINÇ, 7181-Süleyman COŞKUN, 7191-Duygu ÇIKLAÇEVİK, 7215-Hatice KARAKAYA, 7226-Nimet GÜNDOĞAN, 7239-Ersin KAYA, 7244-Gülşen SALIRLIOĞLU, 7294-Kadir ADANUR, 7295-Gülsüm GÜVEN, 7298-Çiğdem YIRDİRİM, 7350-Serkan SOYLU, 7405-Yusuf IRKILATA, 7411- İzzet DEREBAĞ, 7427-Selim ARSLAN, 7428-Ahmet AYDIN, 7466-Erhan İBA, 7466-Serkan İBA, 7502-Sevcan ÜLKER, 7509-Sezgin MISIRLIO, 7525-Süleyman KOÇAK, 7591-Ertan ERGİN, 7657-Elife ÖZSOY, 7685-Oktay HATİPOĞLU, 7959-Onur YAŞLI, 8160-Sebahat SAYIN, 8688-Betül TANTALKAYA, 9716-Metin KECİŞ, 9736- Erol KURAL, 9739-Yusuf NARİN, 9741-Mehmet USTA, 9742-Hakan Barış İREN, 9765-Eser AKSOY, 9844-Şamil KOÇYİĞİT, 9958-Yaşar Ahmet KAYAALTI, 6635- Osman BORAN

# 1998-1999 ÖĞRETİM YILI

## 11-B Sınıfı



### 11-B Sınıfı İsim Listesi :

- 5801-Özcan CANPOLAT, 6369-Serkan ERTEKİN, 6851-İsmail İMAMOĞLU, 7007-İlyas DALKILIÇ, 7372-Selim ÇAYLAK, 7403-Ali SUSAR, 7528-Ülfet MERCAN, 7544-Kurtuluş SARIKAYA, 7548-Aslıhan ÖZDEMİR, 7550-Lütfü NALBANTOĞLU, 7555-Fatih TAŞPINAR, 7584-Hakiye ERDOĞAN, 7589-Serap KALPAKLIOĞLU, 7624-Emrah EKİCİ, 7626-Mehmet Yücel KAFKAS, 7628-Mustafa KILIÇ, 7649-Figen PER, 7662-Nermin DEVELİ, 7701-Tolga ÇELİK, 7708-Ümit ALTINDAĞ, 7713-Mehtap YILDIRIM, 7729-Fatma Gönül BURKEV, 7736-Cuma DEMİR, 7816-Tülay MUTLU, 7821-Selman DÖRTERLER, 7826-Fatma Nur ÖZSOY, 7828-Neslihan ÖZSOY, 7839-Şahin YILMAZ, 7855-Emel ÖZYEŞİL, 7856-Erhan PAPAK, 7857-Erdem SOYAL, 7868-Ömer Volkan HEPSON, 7919-Mustafa GENÇMAZLUM, 7936-Murat ATAY, 7939-Mustafa EROĞLU, 7956-Süleyman KOŞOK, 7976-İbrahim Serdar DAYLAN, 8004-Afsin AKSOY, 8013-Nezaket ÖZCAN, 8072-Halil SARIPOLAT, 8107-Kemal ŞAHİN, 8115-Selver ORMAN, 8118-İkbal ERŞEN, 8130-Mehtap KAYNAKÇI, 8174-Can KÖKSAL, 8218-Orhan VELİ, 8348-Nurdoğan KILIÇ, 8364-Hamdi KARAMEMİŞ, 8401-A. Onur KARADUMAN, 9705-Nurullah SAYAN, 9706-Orhan AKYILDIRIM, 9710-Kamil AYBUĞA, 9724-Ali AKTAŞ, 9729-Aslan Ali KIRGIN, 9786-Hacı Ali EROL, 9790-Yasin HARMANCI, 9792-Emrah KOCATÜRK, 9859-Suat Ferhat POLAT, 9863-Ahmet APAYDIN, 9869-Songül YILDIZ.

# 1998-1999 ÖĞRETİM YILI

## 11-C Sınıfı



### 11-C Sınıfı İsim Listesi :

5735-Kemal KURUCAN, 6272-Ender BOYRAZ,7329-Sibel ŞİMŞEK, 7500-Ekrem ÇELİK, 7524-Ramazan SÖNMEZ, 7592-İnci SAKİTAŞ, 7702-Kemal ERTÜRK, 7810-Rıza KIVANÇ, 7907-Cafer EKİZOĞLU, 8009-Ekrem ÖZTÜRK, 8167-Murat ENGÜR, 8172-Mustafa GÜRTAŞ, 8175-Serkan KÜÇÜKBİLGİLİ, 8193-Ali KAPLAN, 8194-Fatma SOMTAŞ, 8206-Hasan Hüseyin GEZGİN, 8237 Fatih DEVİNÇ, 8285-Süheyla AYHAN, 8316-Zahide AKKAYA, 8331-Hatice KARAHAN, 8335-Pakize ERTAN, 8337-Salih AKCAN, 8343-Emrah DEVECİ, 8351-Akkız Özlem ŞAHİN, 8353- Soner ÖZKAYA, 8368-Enes ÇAMAN, 8372-Tuğba ZEYTUN, 8377-Ersel ELCUMAN, 8382-Sedat ÜNSAL, 8436-Erkan PALA, 8449-Hasibe ÇALIŞKAN, 8456-Nurullah HASTÜRK, 8460-Mehmet ŞARLI, 8467-Haydar BEKTAŞ, 8481-Serdar DOĞAN, 8493-Tuba FELEKOĞLU, 8505-Semra YAVAŞ, 8516-Resul TOK, 8524-Murat YENER, 8528-Hülya ÖZ, 8565-Ahmet BAHÇECİ, 8571-Burcu ALSOY, 8588-Saliha UÇAN, 8599-Ayşe ÇÖPLÜOĞLU, 8612-Emrah KARTALOĞLU, 8631-Emrullah DAŞKIN, 8639-Abdülrezzak MÜJDECİ, 8682-Ekrem KONGU, 8687-Mustafa ÇINAR, 8715-Bekir KART, 8721-Selim İLHAN, 8765-Cuma KAYA, 9701-Emre CAN, 9726-Zehra TEKEL, 9750-Büşra ÇAKICI, 9755-Hasan ÖZSOY, 9759-Fatma EKMEKÇİ, 9803-İsmail ÇOLAK, 9832-Döndü GÖKSU, 9833-Nurcan DURDU, 9835-Elif KOCA, 9836-Berker BULUT, 9837-Ali ERGON.

# 1998-1999 ÖĞRETİM YILI

## 11-D Sınıfı



### 11-D Sınıfı İsim Listesi :

5634-Kadriye ÇAĞLIGÖNCÜ, 6203-Adnan GÜLESEROĞLU, 6204-Özgül ÖZSOY, 6230-Nevin ALTAN, 6441-Orhan OKÇU, 6500-Emel KURTYEMEZ, 6798-Ali Osman TEKEL, 7171-Murat HALILOĞLU, 7194-Safiye KUŞKAYA, 7208-Yasin GÜNDOĞAN, 7245-Ercan KARAKUŞ, 7280-Canan SAYGILI, 7286-Serkan KURT, 7467-Hülya PİŞMİŞOĞLU, 7488-Mustafa BÜYÜKATA, 7513-Berkan AYTEKİN, 7567-Sinan ŞEN, 7576-Şemsettin ATER, 7632-Ulviye AKKAŞOĞLU, 7682-Nuran GÜLNAZ, 7695-Yusuf ASLAN, 7749-Adil COŞKUN, 7760-Hatice SÜNÜNBIYE, 7764-Esra DURGUN, 7768-Yasemen KÖSEMEN, 7803-Öznur ÖZDEN, 7820-Erhan KONYALIOĞLU, 7832-Ayşe AKER, 7851-Namık DURSUN, 7887-Cennet UCGAN, 7903-Faruk ELTER, 7922 Seher BUĞDAY, 7929-Selvi AKYÜREK, 7963-Erdiç BEŞER, 7992-Elmas AYGÖRDÜ, 8020-Mithat ŞİMŞEK, 8023-Ekrem TOKER, 8058-Deniz MEMİŞ, 8138-Celal ŞAHİN, 8190-Hasan ÖZPOLAT, 8208-Ahu AKTÜRK, 8211-Aslı AKTÜRK, 8213-Ayça AKTÜRK, 8216-Ersin METE, 8232-Kenan KOYUNCU, 8267-M. Mete BAŞAR, 8283-Mehmet MIHÇI, 8336-Mikail DURSUN, 8426-Mahmut ÇETİNKAYALI, 8582-Mualla Özlem KORKMAZ, 8586-Kenan ERDOĞAN, 8626-Salih MÜJDECİ, 8637-Kenan TOSUN, 8649-Kenan DOĞAN, 9702-Öznur SEYFİ, 9714-Suat AYDIN, 9777-Turan Bahadır SARIASLAN, 9848-Abdullah BAHADIR, 9865- Çiğdem ÇETİNKAYA.





# 1998-1999 ÖĞRETİM YILI

## 11-E Sınıfı



### 11-E Sınıfı İsim Listesi :

5846-Serkan SARGIN, 5905-Faik DURAN, 5979-Kadir ASLAN, 6399-Sinem ÇETİN, 6409-Selim GÜNAYDIN, 6457-H. Mustafa ASLAN, 6754-Emre Deniz KAŞIKÇIOĞLU, 6834-Mustafa DEMİR, 6999-Adem İBİŞ, 7127-Esma YAĞLIPINAR, 7134-Mustafa KARADENİZ, 7167-Ersoy ERGÜN, 7251-Ümit OFLAZ, 7269-Mustafa DEMİRÖZ, 7322-Hatice KAŞAĞICI, 7441-Muharrem YURT, 7479-Ekrem BAMYACIOĞLU, 7515-Nevin AYDEMİR, 7540-Şafak ÖZYÜREK, 7553-Kazım Aykut COŞKUN, 7561-Demet ULUTAŞ, 7573-Halil İbrahim ÜSTÜN, 7609-Sema KÜÇÜKÇAKMAK, 7646-Ebru ÖZTAŞ, 7651-Vedat BAYRAKOL, 7676-Ahmet KALALI, 7733 Mehtap YETÜK, 7738-İrfan DURAN, 7807-Aslıhan ASLANKAYA, 7811-Halit ERDEK, 7849-Mehmet POLATLI, 7869-Emel KARADUMAN, 8047-Fatma KARAKOÇ, 8066-Betül ÜNLÜ, 8089-Tayfun ALPARSLAN, 8090-İlkay ALPARSLAN, 8133-Hamdi AYDOĞDU, 8156-Demet KAYA, 8179-Bilal ÖZTÜRK, 8310-Şenay KAHRAMAN, 8325-Özlem TATAR, 8340-Abdurrahim YILDIRIM, 8341-Ayten YILDIRIM, 8391-Selim GÜLESER, 8396-Sevgi YALÇINER, 8410-Özlem AKTAŞ, 8434-Yalçın YILMAZ, 8443-Uğur OÇAKTAN, 8477-Sevilay ATÇI, 8603-Şenay VARKARA, 8716-Emel ÇELİKTAŞ, 8927-Mehmet ÇINAR, 9587-Sait DOĞAN, 9728-Ahmet Okan TOPARLAK, 9758-Soyer ATEŞ, 9778-Orhan Veli ÇINAR, 9801-Yasin DELİKTAŞ, 9843-Eraihan İNCE, 9854-Özkan KARAKAYA, 9858-Ali ŞEYHALİO,



# 1998-1999 ÖĞRETİM YILI

## 11-F Sınıfı



### 11-F Sınıfı İsim Listesi :

5794-Fatih COŞGUN, 5858-Emel BİÇER, 5877-Türker DEŞ, 5973-Pınar DİZDAR, 5986-Ümit KAYTANCI, 5990-Ali ALTAŞ,  
 6207-Önder VURAL, 6208-Selfet BOZKURT, 6246-Erkan BOZKURT, 6270-Fatma USLUCAN, 6271-Tuğba ÖZTEMİR, 6274-Hamdi YILMAZ,  
 6277-Ali KOÇAK, 6303-Tuğba DİNDAR, 6316-Taner ÖZTÜRK, 6419-Mustafa ELDEM, 6449-Nurettin GÖKŞİN, 6462-Emel ARI,  
 6471-Semih BAHAR, 6508-İsmail DURAN, 6516-İlhan ÇİĞ, 6531-Aytun TEMUR, 6543-Gülhan AVCU, 6568-Bekir GÜNGÖR,  
 6572-Nihal KARAKAYA, 6712-Zafer GİRGİN, 6738-Güfer AKSU, 6744-Nuri ERYILMAZ, 6750-Gönül ATMACA, 6753-Umut AKTAŞ,  
 6784-Gamze ESER, 6826-Ebru KARACA, 6857-Fatih Şakir EROĞLU, 6867-Şükran ALEGÖZ, 7905-Ertan YILMAZ,  
 7106-Celaleddin SERBEST, 7139-Haşim ERDOĞAN, 7146-Menşur KAPDAN, 7147-Mihriban KALKAN, 7148-Aysel KUŞ, 7156-Oğuz KAYA,  
 7158-Cemal HALAT, 7164-Adem BULUT, 7166-Zeliha AYDOĞDU, 7229-Semra ÖZTÜRK, 7230-Musa KIRAÇ, 7235-Abbas ERDEM,  
 7240-Mahmut KURNAZ, 7261-Mustafa ÇAKIRLI, 7292-Serap AKKURT, 7293-Soner POLAT, 7300-Hafize SAÇAN, 9805-Oğuz YILDIZ,  
 9806-Bülent TIRYAKI, 9809-Ayşe MALATYALI, 9856-Çiğdemal YILDIRIM.



# 1998-1999 ÖĞRETİM YILI

## 11-G Sınıfı



### 11-G Sınıfı İsim Listesi :

7309-Nuray DERELİ, 7315-Fatih ATICI, 7334-Emine TOKTAY, 7349-Murat POLAT, 7361-Derya ÖZTÜRK, 7397-Tuncay ÇELİK,  
7429-Mefaret KAŞKAYA, 7447-Serdal GÜLMEZ, 7459-Hacı BAYRAM, 7480-Ercan GÖKDUMAN, 7484-Şenay YETKİN,  
7504-Mehrap YILDIRIM, 7506-Emel ARIK, 7526-Mustafa ARDIÇ, 7527-Nejla MİMTAŞ, 7533-Erol KUŞÇU, 7536-Mustafa CAMİLİ,  
7542-Hatice UZUNOĞLU, 7545-Ramazan MURAT, 7546-Sermin DİK, 7547-Murat EKER, 7557-Sultan YALDIZ, 7558-Esma FEDAİ,  
7566-Mehmet TAŞKIN, 7569-Esin KURAMAZ, 7570-Birgül BULDUK, 7571-Yasemin KAÇMAZ, 7587-Mehmet UĞURLU,  
7593-Havva ÇOBAN, 7595-Hakan KENDİRCİ, 7599-Ayşegül KARAMAN, 7600-Ruziye İZCİ, 7603-Seda KARACAGİL,  
7605-Recep YURDAKUL, 7615-Özkan BEYTUR, 7616-Fatma FİDANER, 7620-Zehra YILMAZ, 7637-Hüseyin TOPAL, 7639-Emin DUMAN,  
7643-Hafize ESER, 7656-Salih YiĞİT, 7661-Hasan OKÇU, 7667-İsak ASLANKAYA, 7672-Sebiha KOÇAK, 7673-Şükriye KEBABCI,  
7675-Sedat KARAKAYA, 7694-Halil İbrahim GÜL, 7697-Nazmiye ERTUĞRUL, 7703-Ümran Funda ALTUNER, 7707-Erkan TORUN,  
9795-Temel SÜMER.

# 1998-1999 ÖĞRETİM YILI

## 11-H Sınıfı



### 11-H Sınıfı İsim Listesi :

4202-Gülşah Gaye ÖZTÜRK, 4812-Gamze ÇALIKSOY, 4851-Filiz DİVARCI, 4855-Neslihan KOÇAK, 7712-Funda ÜNLÜ,  
7714-Sevda ÖZKAN, 7718-Cafer CENGİZ, 7721-Fatih CEYLAN, 7728-Bennur ÖZER, 7732-Yusuf ŞAHİN, 7735-Ali ŞAHİN,  
7743-Aysun İŞÇİ, 7779-Fatma AKMAN, 7783-Öner DİLCİ, 7784-Atilla ADANIR, 7786-Niyazi EKİNCİ, 7795-Zerrin ÖZER,  
7796-Mustafa ÖRÜCÜ, 7797-Burak ÖZER, 7798-Murat KÜÇÜKCİLİZ, 7817-Süleyman YILMAZ, 7834-Özlem ALTINDİŞ, 7843-Yılmaz AKÇA,  
7866-Ramazan KARADENİZ, 7867-Zuhal KARADENİZ, 7878-Tayibe SALIR, 7884-Baki YAMAN, 7894-Şule Nur AYGÜN, 7896-Tekin KINA,  
7900-Hasan AKDAĞ, 7905-Mehmet BÖĞREKÇİ, 7950-Serap DOĞAN, 7953-Engin BEYAZ, 7974-Murat ORUÇ, 7975-Neslihan TOKBAY,  
7988-Serpil KOÇ, 7989-Seyhan KARTAL, 7990-Hakan ÖZAKIN, 7991-Şirin ALTUN, 8005-Gökhan KARASUNGUR, 8006-Mehmet GÖKALP,  
8012-Elem PEKER, 8014-Serkan TACETTİN, 8016-Emine DOĞAN, 8048-Emel TURHAN, 8052-Hatice ZIKBAŞ, 8055-Samur YILMAZ,  
8063-Gönül GÜRDAL, 8064-Tayfur EREN, 8067-Mahmut AKSARAYLI, 8073-Mehmet ÇAĞLAR, 8074-Kenan LAÇİN, 8075-Gülşen YILMAZ,  
9735-Cihan YERLİKAYA, 9860-Bünyamin ÖZTÜRK.

# 1998-1999 ÖĞRETİM YILI

## 11-İ Sınıfı

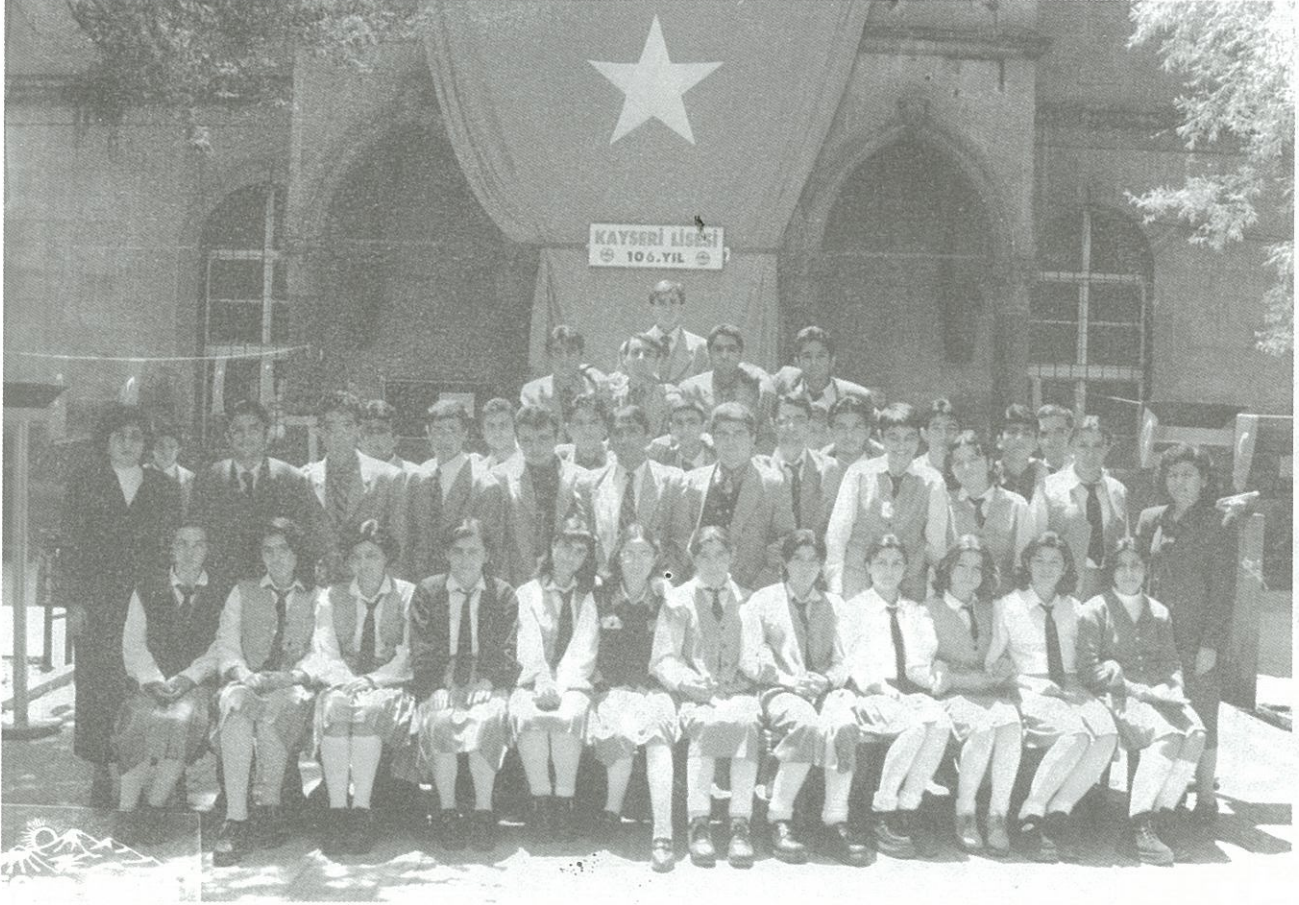


### 11-İ Sınıfı İsim Listesi :

8076-Zehra SARITAŞ, 8052-Emrah KARA, 8091-Hasan ÇETİN, 8094-Merdan ŞİMŞEK, 8102-Gülay HANÇER, 8109-Sinan KARAKAYA,  
8119-Işık KESER, 8123-Tarık ASLAN, 8125-Saadet KILIÇ, 8127-Ahmet ERDEM, 8134-Şahmetli YILMAZ, 8135-Mahmut AKŞAR,  
8137-Hacı Ömer ÜNLÜKARA, 8148-Evren BOZKURT, 8169-Deniz KİLO, 8215-Hayrullah ÖNER, 8239-Nesrin ASLAN,  
8256-Elmas CANYAKAR, 8258-Memiş KIRBIYIK, 8278-Mükremin GÖKÇEN, 8281-Yeliz ALTINTAŞ, 8229-Ali İhsan TURGUT,  
8307-Halit GÜLTEKİN, 8309-Mehmet ERCİYES, 8312-Orhan BAYRAM, 8314-Rabia TOK, 8330-Fatma AYVATAŞ, 8346-Ergün GEYİK,  
8354-Sezer ÖZTÜRK, 8367-Fatih OT, 8397-Mercan ÖZDİL, 8398-Elif DOĞAN, 8400-Gülçin YILMAZ, 8403-Yusuf PATAT,  
8439-Osman MACİT, 8452-Mehmet MUSLU, 8459-Funda KAVLAK, 8465-Muhlis ÖZCAN, 8474-İbrahim KÖSE, 8478-Bülent ONAR,  
8479-Orhan COŞGUN, 8480-Hamit TUNCER, 8478-Fulya TOKER, 8490-Nergiz ALKAN, 8495-Arif BOZTEPE, 8501-Serhat ŞAHİN,  
9733-Ozan YÜCEL, 9799-Nihat YAVUZ, 9802-Koray DİNÇ, 9807-Ercan AYDIN, 9808-Adem SİCİM, 9810-Mehmet Cihat GEREKSAR,  
9819-Filiz KIZILTAŞ.

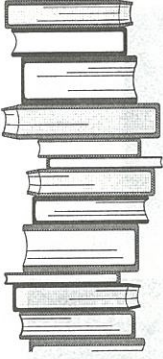
# 1998-1999 ÖĞRETİM YILI

## 11-K Sınıfı



### 11-K Sınıfı İsim Listesi :

7850-Alper KAHVECİ, 7995-Nuray AVCI, 8128-Burçin BURSALI, 8517-Fatih DÖNEK, 8518-Canan TALİP, 8519-Selim KAVGACI, 8520-Demet FAKIOĞLU, 8537-Yahya AKSOY, 8542-Seher ALKUNKAYNAK, 8556-Ayşegül PANCAR, 8570-Müslüm KANDÖKER, 8578-Ersin GÖRÜRYILMAZ, 8584-Mehmet Ali YILMAZ, 8585-Zübeyde YENGİNERLER, 8589-Buket FERHANLAR, 8591-Ahmet KONAÇ, 8596-Ümit MEŞE, 8624-Alper POLAT, 8640-Abdurrahman MÜJDECİ, 8643-Caner BOZAK, 8645-Yasin KAYA, 8657-Necip BULUT, 8668-Zeynep ÖZBOYRAZ, 8680-Rukiye ÇÖLKUŞU, 8685-Ayşe ÖZDEMİR, 8686-Ahmet ÇİFTÇİ, 8695-Canan ÖZER, 8697-Handan ÖZER, 8704-Mehmet GÜLER, 8705-Mustafa Özgü YAĞAN, 8744-Serpil İTAK, 8785-Süleyman TACAR, 8795-Emine KURTCU, 8802-Öznur YEŞİLYURT, 8922-Zübeyde YILMAZ, 8952-İbrahim ERCİYAS, 9042-Okan ALTINOK, 9125-Ülker YILDIRAN, 9252-Serkan KARTAL, 9700-Gülden SARP KAYA, 9725-Ömer ARSLAN, 9732-Fatih ARDIÇOĞLU, 9738-Özlem AKDURAN, 9743-Ali YILDIRIM, 9749-Selma SİTTİ, 9752-Bekir KARAHANLI, 9762-Hatice DİZİBÜYÜK, 9793-Emine IŞIK, 9811-Ali ÖZTÜRK, 9850-Hakan ŞAHAN, 9862-Mehmet KAYAPINAR, 9867-Abdullah AŞÇIOĞLU.



# DERGİMİZ 6 YAŞINDA....



**H. Meral GÜNEŞ**  
Kayseri Lisesi Edebiyat Öğretmeni

Sevgili gençler, dergimiz bu yıl altı yaşına basıyor. 5 yıl ve 22 sayı. Okulumuz adına çok güzel, sevindirici ve gurur verici bir olay. Gerçi 106 yıllık bir geçmiş olan bir okul için altı yıl nedir ki? Ama yine de geç kalınmış da olsa ben bunu büyük bir başarı olarak nitelendiriyorum.

Aslında okulumuzun 1930'lu yıllarda "**Kayseri Lisesi Mecmuası**", 1960'lı yıllarda da "**Kayseri Lisesi Aylık Kültür Dergisi**" isimlerinde süreli yayın girişimleri olmuştur. Ancak bunlar 1,2,3, sayı çıkarabilmişler uzun ömürlü olmamıştır. Okulumuz, sesini duyuracağı bir derginin eksikliğini oldukça fazla hissetmişti. Tâki altı yıl önce "Kayseri Lisesi Dergisi"nin yeniden çıkarılmaya başlanmasına kadar.

Yusuf Özmerdivenli Bey, dergimiz altı yaşına bastı, bu konudaki duygularınızı anlatan bir yazı yazar mısınız, diye bir istekte bulununca birden altı yıl önceye, ilk sayının çıkarılmasından önceki, bu konuda çalışmaların başlatıldığı ilk güne gittim. O günü anımsamaya çalıştım. O gün, Yusuf Bey başkanlığında ben, Ülkü Hanım, Şerife Hanım, Canser Hanım, şu anda okulumuzda görev yapmayan Edebiyat öğretmenleri Leman Karasu, Nâlân Bal, Tarih öğretmeni Nurdan Kıraç ve Resim öğretmeni Mediha Emre ile birlikte bir toplantı yaptık. Toplantının amacı, tahmin edeceğimiz gibi, öğrencilerimizin yeteneklerini sergileyecek, onların ve okulumuzun sesini duyuracak, eğitim ve öğretime katkıda bulunacak bir derginin çıkarılması için neler yapılabileceği idi.

Bu toplantıda dergiye ilişkin pek çok şey konuşuldu. Derginin adının ne olacağından tutun da içeriğinin neler, düzenlenmesinin nasıl, yılda kaç sayı, kaç sayfa olacağına kadar herşey. Toplantı saatlerce sürdü. Bütün arkadaşlarımız düşüncelerini dile getiriyor ve bu düşüncelerimizi de hep birlikte tartışıyorduk. Bütün isteğimiz okulumuza lâıyk bir dergi çıkarmaktı.

Bu toplantıyı diğer toplantılar izledi. Sonunda dergi ana hatlarıyla şekillendi. Arkadaşlar arasında gö-

rev dağılımı yapıldı ve bu görev dağılımı sonunda çalışmalar büyük bir hızla, şevkle başladı.

Öğrenciler görevlendirildi; okula duyurular yapıldı. Öğrencilerden dergiye malzeme olacak yazılar istendi. Gelen yazılar bir araya toplandı. Bunlar arasından dergiye girebilecek nitelikte olanlar seçildi, düzenlendi ve basıma hazır bir duruma getirildi. Bundan sonra yapılacak şey, ilk sayının basımdan çıkışını beklemek olacaktı. Bekledik. Heyecanla, sabırsızlıkla bekledik.

Sonunda beklenen gün geldi. 15 Nisan 1994 tarihinde dergimiz, kapağındaki "Yeniden çıkıyoruz." yazısıyla çıktı. Çok mutluyduk, çok sevinçliydik, aynı zamanda gururluyduk. Bütün mutluluğumuz, bütün sevincimiz, bütün gururumuz okulumuz adınaydı. Kayseri Lisesi ve öğrencilerimiz adınaydı.

Sonradan aramıza katılan Edebiyat öğretmeni Süleyman AYDIN'ın da hizmetleri unutulamaz.

Evet, 15 Nisan 1994 tarihinden bu güne tam altı yıl geçti. Bu altı yıl süresince başka da belirttiğim gibi dergimiz 21 sayı çıktı. Bu sayıların herbirinde pek çok öğretmen arkadaş, pek çok öğrencimiz görev aldı ve emek verdi. Yine pek çok öğretmen arkadaş ve öğrencilerimizin yazıları yayınlandı. Buradan emeği geçen herkese teşekkür etmek istiyorum.

Şimdi, dergimizin her bir sayısında yer alan saygılar okulumuzun tarihini, geçmişini oluşturmaktadır. Mezun olan öğrencilerimiz bu dergileri açıp baktığında, sayfalarını tek tek çevirdiğinde geçmişe, lise yıllarına geri dönecek, o günleri anımsayacak lise yıllarında yaşadığı acı, tatlı anıları yeniden canlanacak. O günleri çocuklarıyla, belki de torunlarıyla yeniden yaşayacak.

Sevgili arkadaşlar, dergimizin şemdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da kendini geliştirerek, yenileyerek yayın hayatını sürdürmesi en büyük dileğimdir. Bundan sonraki sayılarda emeği geçecek herkese başarılar diliyorum, daha nice sayılara, nice yıllara ulaşarak verimli, faydalı eğitim hizmetine devam etmesini dilerim.



## ARKADAŞLIK...



**Gülsüm ARIKAN**  
Kayseri Lisesi Biyoloji Öğretmeni

Sevgili Öğrencilerim;

Herbiriniz Kayseri Lisesi'nin değerli birer ferdisiniz. Hepiniz de bu sıralara gelinceye kadar birçok arkadaş edindiniz, birçok öğretmen tandınız. Tabii ki arkadaşlarınız arasında sizde iz bırakan veya halâ arkadaşlığınızı sürdürdüğünüz kişiler vardır. Onları unutamazsınız; sizin için çok özel ise, arkadaşlığından vazgeçemezsiniz. Sizde iz bırakan yıllarca unutmadığınız, size fedakârca birçok şey vermiş olan öğretmenleriniz de olmuştur. Yeri gelmiş bir bilgi pınarı, yeri gelmiş anne, baba ya da ağabey, yeri gelmiş sırdaş veya size arkadaş olmuş öğretmenleriniz.

Bu yazıda size böyle bir öğretmeninizi anlatmak görevi bana verildi. Bu kişinin adını okuduğunuzda bu yazıyı yazmanın neden bana düştüğünü daha iyi anlayacaksınız. Çünkü sizler bile beni aradığınızda ondan, onu aradığınızda benden sorarsınız. Çoğunuz bizim ayrılmaz bir ikili olduğumuzu bilirsiniz. Herhalde bu öğretmeninizin Canser Ökten olduğunu tahmin etmişsinizdir.

Bu yazı tayinini isteyerek aramızdan ayrılacak olan Canser Öğretmen'e, Kayseri Lisesinden son bir hatıra olması için böyle bir yazının dergimizde yayınlanması düşünülmüş. Benim bir Biyoloji öğretmeni olduğumu biliyorsunuz. Yazı yazmak konusunda hiçbir iddia ve tecrübeye sahip değilim. Ben size sadece duygularımı ve sizin de çok iyi tanıdığınız Canser Öğretmeni anlatmaya çalışacağım.

Yukarıda özelliklerini saydığım öğretmen, yani size öğretmenlik, arkadaşlık, sırdaşlık yapan öğretmen. Hepiniz de biliyorsunuz ki Canser Hanım böyle bir öğretmendir. Evet yeri gelince derslerde size en sert biçimde çıkışıp, bağırıp çağıran, eksik malzeme getirdiğinizde köpüren biridir. Aynı zamanda, bazı zamanlar bundan dolayı ona kırıldığınız bile olmuştur; ama o gülen yüzü, tatlı şakaları ile mutlaka yeniden gönlünüzü almasını bilmiştir. Bir çoğunuz (benim gibi) birçok sırrınızı ona anlatmışsınızdır. O, bunları sadece kendine saklamış, sahip olduğunuz, içinden çıkamadığınız dertlerinize çare aramaya çalışmıştır. Bu özelliği Canser Öğretmenin en iyi bildiğiniz yönüdür. Sizlerle arkadaş olurken mesafeyi her zaman koruyan, saygısızlığı asla affetmeyen biridir. Kuralları olan, bu kuralları çiğnemeyen kimseye de çiğnetmeyen, prensipli bir öğretmendir. Zil çaldığında derse

gitmek için en önce ayaklanan, dersine zamanında giren, ders anında çalışmalarınız ile fedakârca ilgilenen biri. O, sevdikleri için (buna sizler de dahilsiniz) düşünmeden fedakârlık yapan sevgili bir insan.

Onun karakteri olmuş bir başka özelliği de dürüstlüğü, dobra dobra oluşudur. Doğru bildiğini söyler, yanlış düzeltmeye çalışır. Bunu da yaparken, söyleyeceklerini insanların arkasından değil; yüzüne karşı söyler; ama onları kırmadan, incitmeden.

Arkadaşları arasında her zaman neşeli, yaptığı şakalarla etrafındakileri neşesine ortak eden, her zaman gülerken gördüğümüz Canser Hanım, iki tatlı afacan oğula sahip. Yani aynı zamanda bir anne, bir ev hanımı. Yukarıda sözünü ettiğim özelliklerin evinde de uygulayan bir anne, çocuklarını iyi yetiştirmek için sorumluluklarını çok iyi bilen bir anne. Becerikli, evine düşkün, iyi bir ev hanımı, iyi bir ev ekonomisti. Yaptığı resimlerle kendini branşında ispatlamış biri olduğunu sizler de gördünüz. O resimlerle evinin duvarlarını süsleyen boyadığı kumaşlarla evinde çiçekler açtıran biri. Yarattığı eserleri başkalarına vermemek onlara kıyamamak insanların sahip olduğu iç güdüsel bir davranıştır. Ama ne zaman "Aaaa.. Canser bu çok güzel olmuş." dediysem onun cevabı hemen "Beğendiysen senin olsun" ya da "Sana da yaparım" olmuştur. Benim evim de onun eserleriyle doludur. Evimde nereye baksam ondan bir renk görürüm, ondan bir desen.

Sizlere unutulmayacak arkadaşlardan ve vazgeçilmecek arkadaşlıklardan söz ettim. İşte Canser Hanım'ın arkadaşlığı da benim için böyle bir anlam ifade ediyor. Neredeyse yıllarca içtiğimiz su, soluduğumuz hava aynı idi. Hep aynı düşündük, hatta birbirimizin yanında sesli düşündük. Birbirimizden hiç alınmadık hiç gocunmadık, darılmadık. Yanlışımızı ve doğrumuzu birlikte düşünerek bulduk. Canser Hanım sizlerin sevgili öğretmeni idi; benim de can dostum "idi" demiyorum; çünkü böyle dostlukların geçmişte kalıp unutulmayacağını biliyorum. Hepimizin de zihninde canlandıracağı ona ait tatlı hatıraların olduğunu biliyorum.

Sevgili arkadaşımız, sevgili öğretmenimiz gideceğin yerde böyle dostluklar kurman öğrencilerinle, ailen ile mutlu olman, sağlıklı olman dilekleriyle... Güle Güle...!





# CANSER Gİ

12 yıldır özveriyle Kayseri Lisesi'nde çalışan öğretmenimiz Canser ÖKTEN, özel nedenlerden dolayı memleketi olan Denizli'de, bundan sonra kendi horozlarının ötüşüyle uyanacak. Okulumuzun her köşesinde emeği olan öğretmenimize bundan sonraki görev yerinde başarıyla hayatını sürdürmesini diliyoruz. 10-15 Mayıs tarihleri arasında açılan Kayseri Lisesi Resim Sergisi muazzam bir ilgi gördü. Serginin açılmasında emeği geçen öğretmenlerimiz Canser Hanım'a, Ahmet Bey'e ve Banu Hanım'a yürekten teşekkür ediyoruz.

**K.L.D.:** Sizce resim nedir?

**Canser Hanım:** Duyguların yoğunlaşması; insanın kendini ifade etme gücü

**K.L.D.:** Resim yapmak duygu işi mi; yetenek işimidir?

**Canser Hanım:** Sanatla uğraşanlar duygusaldır. Duyguların ifade edilmesi için de yetenek şattır.

**K.L.D.:** Herkes resim yapabilir mi?

**Canser Hanım:** Herkes resim yapabilir. Ancak, bu taklitten öteye geçmez. Bir resimde, yaratıcılık ve duygular ön planda olmalıdır.

**K.L.D.:** Sizce nitelikli bir resim nasıl olmalıdır?

**Canser Hanım:** Öz ve biçim bir bütün oluşturmalıdır. İnsana vermek istediği mesaj, kullandığı tekniklerle malzemelerle ortaya koymalıdır.

**K.L.D.:** Günümüzde resim sanatında hakim olan ekol, anlayış hangisidir?

**Canser Hanım:** Rönesans dönemi sanatçıları, resim sanatında en yüksek noktaya ulaşmışlardır. En mükemmeli bulmuşlardır. Bu nedenle günümüz sanatçılarına yapacak bir şey kalmamıştır. Bu yüzden değişik sanat akımları ortaya çıkmış, sanatçılar kendilerine uygun tarzlarda çalışmışlardır.

**K.L.D.:** İlerde şahsi bir resim sergisi açmayı düşünüyor musunuz?

**Canser Hanım:** Neden olmasın

**K.L.D.:** Şüphesiz büyük destekçileriniz Ahmet Bey ve Banu Hanım'dı. Onlarla ne gibi çalışmalar yaptınız?

**Canser Hanım:** Biz bir okuldaki branş öğretmenlerinin davranması gerektiği şekilde davrandık. Bizim için önemli olan Kayseri Lisesi'nin adıydı. Bu adı koruyabildiysek ne mutlu bize. Umarım bu uyumlu çalışmamız tüm branş öğretmenlerine örnek olur.

**K.L.D.:** Öğrencilerinizi yağlı boya çalıştırmaya başlamadan önce resim sergisi açmayı düşünüyor muydunuz?

**Canser Hanım:** Tabi ki düşünüyorduk. Çalışmalarımızı ona göre düzenledik. Ahmet Bey ve Banu Hanımla konu paylaşımı yaptık. Bu doğrultuda çalışmalarımızı sürdürdük.

**K.L.D.:** Bu yıl dersinizde kaç tablo yaptırınız? Ne tür çalışmalara ağırlık verdiniz?

**Canser Hanım:** İkiyüzün üzerinde resim yaptık. Her türlü tekniği denedik. Yağlı boya kara kalem, kağıt katlama çalışmaları, baskılar, küçük heykelticikler....

**K.L.D.:** Yapılan çalışmaların tümü sergiye girdi mi?

**Canser Hanım:** Elimizde olmayan sebeplerden dolayı çalışma-

ların hepsi sergiye giremedi. Yer darlığı bu olumsuz sebeplerin başındaydı. Aslında tüm çalışmalara büyük emek verilmişti. Bu özverili çalışmaların hepsinin sergide yer alması gerekirdi.

**K.L.D.:** Sergi beklediğiniz ilgiyi gördünüz?

**Canser Hanım:** Sergimize ilgi büyüktü. Özellikle açılışımıza gelen Milli Eğitim Müdürü, İlçe Milli Eğitim Müdürü, Melikgazi Kaymakamı, Kayseri Lisesi öğretmenleri ve diğer bütün katılanlara teşekkürlerimizi iletiyoruz. Bizi en çok mutlu eden de diğer okulların resim öğretmenlerinin sergimize gösterdiği ilgi oldu.

**K.L.D.:** Öğrencileriniz arasında yetenekli kişiler oldukça fazla; onlara ne gibi tavsiyelerde bulunmak istersiniz?

**Canser Hanım:** Gönül isterdi ki yetenekli öğrencilerimizin hepsi bu dalda eğitim görsünler. Ülkemizde resim sanatına yeterince değer verilmemesi onları başka mesleklere yönlendirmektedir. Bize ulaşan az sayıdaki öğrencilere ise gereken desteği sağladığımızı inanıyoruz.

**K.L.D.:** Bu sene öğretmenleri de yağlı boya çalıştırdınız. Onları resim dalında yetenekli buldunuz mu?

**Canser Hanım:** Yetenekten ziyade onların ilgisi, çabası, resme olan sevgileri görülmeye değerdi. Bu ilgileri devam ettiği sürece dalda gelişeceklerine inanıyorum. Günün birinde şahsi sergilerini açtıklarını görürseniz hiç şaşırmayın.

**K.L.D.:** Bu yıl okulumuzda son seneniz yıllardır emek verdiğiniz Kayseri Lisesi hakkında neler düşünüyorsunuz?

**Canser Hanım:** Bu soruya cevap vermek benim için çok zor olacak. Oniki yılını Kayseri Lisesi'nde geçti. Kayseri Lisesi'yle güldüm, Kayseri Lisesi'yle ağladım onunla neşelendim, sırasında onunla onur duydum. İkinci yuvaydı benim için bu lise. Ayrılmak çok zor olacak. Bir de yolda yürürken mezun olan öğrencilerimin selamına çok alışmışım. Gittiğim yerde bu güzellikleri çok arayacağım.

**K.L.D.:** Son olarak öğrencilerinize neler söylemek istersiniz?

**Canser Hanım:** Öğrencilerime hep söylediğim bir söz vardır. Bunu yine söylüyorum. "İlerde hangi mesleği seçerseniz seçin unutmayacağınız tek şey var. İnsan olmak." bu sözü unutmadığınız takdirde başarılı olacağınıza inanıyorum.

\*Canser Hanım'a bu mülakatından dolayı teşekkürü bir borç bilir, Kayseri Lisesi ve öğrencileri adına ileriki yaşantısında başarılar dileriz.

Yb. Dil 2-C sınıfından Haz: Kezban MIHÇI

Sinem KALKAN

Elif ŞAHİNER

## Hikaye

Esen yelde payın var  
Pişen ekmekte  
Çekilen acılarda  
Üretirsen mutlulukta

## Açık hava Müzesi

Hastane dik bir yokuşun başındaydı. Ağaçlar ve çiçeklerle dolu geniş bir bahçesi ve kocaman pencereleri olan, beyaza boyalı bir yapıydı. Bahçeyi çevreleyen duvarların dışında bir taksi durağı, çiçekçiler, simitçiler, gezici satıcılar vardı. Elinde kağıtlarla oradan oraya koşan; karşılıklı dikilip bir şeyler soran kişilerle dolup taşıyordu hastane. Sabahın ilk aydınlığından gece geç saatlere kadar bu hep böyleydi. Hiç umulmadık bir anda bir ambulans, sireniyi çalarak acil servise yanaşır, bir koşuşturma başlardı. Ve burada "nasılsın?" sorusuna yanıt hep "iyiyim" olurdu. Gelen hastalar olabildiğince hasta; hasta sahipleri ise sağlıklı görünmeye çalışırlardı. Burada herkes ağızbirliği etmişçesine: "Kimsenin yolu buraya düşmesin kardeş; ama burasız da olmuyor." derdi.

Babasının elinden tutmuş, sırasının kendisine gelmesini bekleyen hasta, olsa olsa onsekiz yaşındaydı. Çevresindekilere, sanki bir tiyatro oyununa bilmeden katılmış gibi ürkek ürkek bakıyordu. Yerinde sayar gibi, bir o ayağını bir bu ayağını kaldırıp indiriyordu. Babası ise, hangi metalden yapıldığını anlamaya çalışmış gibi, önünde bekledikleri kapının koluna bakıyordu.

Muayene odasının kapısı açıldı. İçerden, sürekli teşekkür eden bir hasta çıktı. Gür ve kalın bir ses: "Sırada ki.", dedi. Hastayla babası girdiler. Epeycesi dökülmüş, dağınık saçlı, gözlüğünün üzerinden sert sert bakan doktorun karşı tarafında oturduğu masaya kadar yürüdüler. "Sizin neyiniz vardı?" dedi doktor.

Baba: "Doktor Bey, oğlum bir yıl öncesine kadar oldukça normaldi. Artık, karşıdan karşıya geçerken yeşil ışığın yanmasını beklemiyor. Az uzağında yaya geçidi varken taşıtların arasından geçtiği de oluyor. Öte yandan, kaldırımlara parketmiş taşıtlara sövüyor.

Sokakların ne kadar kirli olduğundan yakınırken, yediği kuruyemişlerin kabuklarını yere atıyor.

Görürsünüz; kuralların, kendi çıkarları söz konusu olduğunda uygulanmasını istiyor.

Çok çabuk umutsuzluğa kapılıyor. Böyle durumlarda herşeyin bittiğini, hiçbir şeyin yolunda gitmediğini söyleyerek hırçınlaşıyor. Güdülendiği zaman, gücünün yetmeyeceğini bildiği sorunları bile çözebileceğini sanıyor. Bir süre sonra yeniden umutsuzluğa kapılıyor.

Başarılı arkadaşlarına çalışarak yetişmek yerine; onlara çelme takarak, kendisi gibi başarısız olmalarını sağlayıp eşitlenmeye uğraşiyor.

Herkesçe sevmek istekten, kimseyi gerçek anlamda sevmiyor.

Kendini evrenin merkezi sanıyor.

Çıkar birliği içinde olduklarını koruyor. Onların yanlışlarını görmezden geliyor.

Düşünebiliyor musunuz? Milyonlarca insanın on iki grupta toplandığını söylüyor. Anlamışsınızdır; fala inanı-

yor. Eline aldığı gazetenin önce fal bölümüne göz atıyor. Spor sayfası da önemli yer tutuyor yaşamında. Ne zaman bir futbol maçı olsa saldırganlaşıyor. Futboldan başka bir spor yok sanki. Kendi kendine; "maraba televole" derken görmeye alıştı artık. Hangi mankenin hangi futbolcuyla çıktığını bir solukta sayıyor. Ama ne tiyatroya gidiyor, ne de kitap okuyor. Kimi zaman, insanın içini karartan ağlamaklı; kimi zaman da, bir anlam içermeyen ritimli şarkılar dinliyor. Son günlerde ise yerinde sayarak "herkes benimle gurur duyuyor", demeye başladı. Dayanamayıp size getirdim.

Doktor, oturduğu koltukta arkasına yaslandı. Bu kez onlara gözlüğünün altından bakmaya başladı. "Bu adam da ne kadar çok konuşuyor, bir soru daha sorsam, bana yaşam öyküsünü anlatacak", diye düşündü. "Sık rastlanan bir durum" dedi. Şöyle sürdürdü açıklamasını: "Anlatıklarınızdan ortaya çıkan şu; Oğlunuz günümüz toplumunda yerleşik alışkanlıklardan payına düşeni almış. Çocuklar, gençler daha çok gördüklerini yapmaya çalışırlar.

Yaşananların çoğunu olması gerektiği gibi gerçekleştirdiğini sanırlar. Büyüklerini örnek alır, yaşadıkları ortamda başarılı, kabul gören güçlü kimselerin davranışlarının yerinde olduğunu sanarak onlar gibi olmaya çalışırlar. Bu yaştaki gençlere gerçeği anlatmak zordur. Ama, gerçek dışı, temelsiz düşünce ve olaylara kolayca yönlendirilebilirler. Yüzyılların biriktirdiği toplumsal davranış bozukluklarını ortadan kaldırmak çok zordur. Baba: "Peki, çözümü nedir doktor, oğlumu iyileştirmek için ne gibi bir yol izlenebilir?" diye sordu. Bu soru üzerine doktor, onlara gözlüğünün yanından bakmaya başladı. Ve şöyle sürdürdü konuşmasını:

"Oğlunuz, anlattıklarınızda geçen davranışlardan yaptıklarını yapmayacak, yapmadıklarını yapacak. Onu, geleceğini ancak kendisinin belirleyebileceğine inandırmalısınız. Elbette ki başkalarıyla dayanışma içinde olarak ayakta kalabilir insan. Ama en büyük çabayı da kişinin kendisinin göstermesi gerekiyor. Onu dinleyin. Yetenekli olduğu, sevdiği konuları ve işleri belirleyin. Bu konularda gelişmesine yardımcı olun. Birey olarak ne kadar güçlü olabileceğini, neler yapabileceğini kanıtlamasına olanak verin. Başka kişilerle bir araya gelerek sorunları nasıl da kolayca çözebileceğini görmesini sağlayın.

Bir insanın önce kendini, sonra da çevresini nasıl iyileştirip geliştirebileceğini öğretmelisiniz. Gerisi gelecektir."

Baba doktora teşekkür etti. Oğlunun elinden tutarak koridora çıktı. Dışarıda bekleyenler, hastanın davranışlarına bakarak gizlemeye çalışmaksızın gülüşüler, fısıldaştılar. Hasta ilk kez konuştu. "Gülmeyin, ben içinizden biriyim!" dedi; titrek bir sesle. Herbirinin gözlerinin içine baktı. Bekleyenler gözlerini kaçırdılar. Duvardaki yazının daha önce ayırımına varmadıklarını anladılar. "Çözüm Ellerinizde."  
Emel KOÇ Yd. 1/A



# YIKIK BİR ÇOCUK BAHÇESİ GİBİYDİ YÜZÜ

Sevgili Arkadaşlar,

Bosna dramının yaraları sarılmadan Kosova'dan acı feryatların gökyüzünü çınlattığı şu günlerde umarız bir an evvel "Kararlı Güç" gücünü gösterir ve insanların en doğal olan yaşama hakkını hiçe saymalara gerekli dersi verir. Kosovalı mülteci kardeşlerimize tabiki bir şeyler yapıyor; Kayseri lisesi olarak bizler neler yapabilir? Bu konudaki görüşlerinizi, tekliflerinizi bekliyoruz.

Savaşlardan en çok etkilenen çocukların yaşadıklarına işaret eden aşağıdaki hikayeyi mutlaka okuyunuz.

1995 Yazında bir gazetede Saraybosnalı bir marangozdan söz eden bir yazı çıkmıştı. Kesip saklamıştım. 65 yaşındaki Muhammed Çavdarı savaş süresince paklardan, bahçelerden kesilen ağaçlardan tabut yapmıştı. Ağaçlar bitince, boşlukta ölüm ıslığı çalarak kentin yüreğine düşen bombaların kullanılamaz duruma getirdiği terk edilmiş evlerdeki ahşap mobilyalardan ve eşyalardan tabut çakmıştı. Sayısını anımsamıyordu tabutların, ama 18 Haziran 1992'yi unutamıyordu. Çünkü ağlaya ağlaya tam 52 tabutu hazır etmişti bir gün ve gecede.

"Ne gerek vardı bütün bunlara; Katolikler, Ortadokslar ve Müslümanlar barış içinde yaşamıştık yıllarca. Hiç gerek yoktu bunlara" diyordu Muhammed Çavdarı. "Minicik çocukların tabutlarını yaparken, sanki kendi elimle öldürmüşüm gibi bir duygu kaplıyor içimi. Bir tanesi üç yaşında bir erkek çocuğuydu. Evde tuvaletini yaparken, Sırp keskin nişancısı çucuğu tam kafasından vurmuştu."

İnsanlığın geçmişine bir çamur gibi buluşan her savaşta olduğu gibi, Bosna'da da acının çoğu çocukların ve kadınların defterine yazılmıştı. UNICEF'in yayınladığı "Dünya Çocuklarının Durumu 1996" kitabına göre, son on yılda yeryüzündeki savaşlarda iki milyon çocuk ölmüş, 4,5 milyon çocuk da sakat kalmış. 12 milyonu evini, ocağını yitirmiş. Kitapta bir milyon çocuğun da anasını babasını yitirdiği belirtiliyor.

Kentte yaşadığım en etkileyici olaylardan birine, Kosova Stadyumu'na bakan mezarlıkta tanık oldum. Sisin gün ışığından nöbeti devraldığı o akşamüstü, yüzlerce mumun gözlerini kırıştırdığı mezarlıkta, benden başka birçok insan daha vardı. Çok derinlerdeki bir yeraltı suyunu dinlercesine, mezarların başında dikilmiş oturmuş ya da diz çökmüşlerdi. Tükenmeyen sevgilerin diliyle konuşuyorlardı ölüleriyle. Sessizliğin gergin, gri çarşafında dolaşarak bir saate yakın onları izledim. Üzerinde kırmızı manto-suyla, bir çocuk mezarının başında uzun zaman kımıldamadan duran bir kadının, insanlar azalmaya başladığında, eğilip çantasından bir şeyler çıkardığını ve mezara bıraktığını gördüm. Aramızdaki uzaklık ve sis, mezara ne koyduğunu görmemi engelliyordu. İçimi kanatırcasın kemiren merak duyguma karşın, bu kutsal tören duygusunu zedelememek için kadının yanına yaklaşmadım. Çantasından çıkardıklarıyla yirmi dakika bir şeyler yaptı. Sonunda dayanamayıp yanına yaklaştım. Yine de onu rahatsız endişesini taşıyordum. Tek korkum,, yalnızlığıyla arasına girip, onu incitmektir. Arkası dönük olduğu için beni farketmedi. Bense gördüğüm manzara karşısında çarpılmıştım. Büyük bir şekerliğe dönmüştü mezar. Ölüyü örten toprağın üzerine, uzun saplı şekerler dizilmişti. Ayağa kalktı ve beni gördü. Sonra taş yapraklarını kapatan kırmızı bir çiçek gibi hızlı adımlarla çıkış kapısına doğru yürüdü. Tepki göstermemesinden cesaret alarak, peşinden koştum. İngilizce bildiğini umut etmekten başka tutuna-

cak dalım yoktu. Önce özür diledim, sonra Türk olduğumu, yaptığımı görünce çok duygulandığımı ve şekerleri neden mezara koyduğunu öğrenmek istediğimi söyledim.

Hiç ses çıkarmadı.

"Ben de dışı büyümüş, içi çocuk kalmış biriyim" dedim.

Durdu. Yüzünü, yeşil gözlerinin içindeki kurumuş otları, sarı saçlarındaki kül olmuş ateşleri gördüm.

"Bosna-Hersek'teki tüm çocukların artık dışları küçük, içleri büyük!"

"Mezardaki sizin çocuğunuz mu?"

"Mezarlıklarda melek uykusundaki bütün çocuklar hepimizin çocukları!"

Yüzü yıkık bir çocuk bahçesi gibiydi.

"Orada benim altı yaşındaki oğlum yatıyor. O şekerler onun en sevdiği şekerler. Bir sabah canı bu şekerlerden çekmişti. Markete gidip, almak istedi. Bir gün önce, sokaklara düşen bombalar çok can aldığı için izin vermedim. Ona bir şey olmasından korkuyordum, tek çocuğumdum. Ben mutfaktayken, gizlice evden çıkıp, şeker almaya gitmiş. Elli metre sonra, pusuda bekleyen bir Sırp katil sırtından vurmuş onu. Onun yerine beni niye vurmadılar diye kendimi suçluyorum. Her gün buraya gelip, yiyemediği o şekerleri uzatıyorum onun ruhuna. Gittiği yerde de vurulmasın diye."

Ne diyeceğimi bilemedim. İçimdeki bir nehir, denize döküldü. Neden sonra, "Ülkemin en büyük şairlerinden biri, Hiroşima'da atom bombasının kavurucu ateşinde ölen bir kız çocuğu için şiir yazmıştı "diyebilirdim." Şöyle bitiyordu şiir:

"Çalıyorum kapınızı.

Teyze, amca, bir imza ver.

Çocuklar öldürülmesin,

Şeker de yiyebilirsiniz."

Birden gözyaşlarına boğuldu. Birbirimize sarılıp, öylece kaldık.

Birkaç saat sonra, 35. Saraybosna Şiir Günleri'nin Yazarlar Evi'nde yapılan etkinliğinde dostlar şiş gözlerime bakarak takıldılar.

"Dün gece Saraybosna seni çok mu yordu? Uykudan kalkmış gibi bir halin var!"

"Hayır," dedim, "yaşamın bir şekerden daha hızlı eridiğini bir ülkede insan nasıl uyuyabilir?"

Derleyen:

Gonca TUNCER.

10/ D 8298

## Masal

## Yaman

*Gençler; Masalların sadece çocuklar için olmadığını biliriz. Büyüdükçe hayat alanımız daralır; gerçekçi alan genişler. Kimi zamanda gerçekçi olan, hayal alanını içine alır; yutar. İşte o zaman hayatımızın rengi grileşmeye başlar, bilimin enbüyük destekçisi yok olur. Unutmayınız bilim ve teknolojiye ilerleyemezler!*

*"İçimizdeki Çocuğu" besleyen en önemli Anonim eserlerden biridir masallar. Ninelerimizin, Dedelerimizin torunlarına masal anlatmak yerine, saçma sapan diileri takip ettikleri şu günlerde, ilerde çocuklarınıza da masallar anlatabilmeniz temennisile...*

Köyün birinde iki erkek kardeş yaşarmış. Bunların büyük olanın yedi kızı, küçük olanın yedi oğlu varmış. Adam yedi kızı olan ağabeyisiyle hep dalga geçer, kendisi başköşeye otururken ağabeyisini yere oturtur, onu küçümsermiş. Zavalı adam hiçbir şey söyleyemez, başını öne eğip evin yolunu tutarmış. Bu adamın ortanca kızı çok yamanmış; ama kardeşinin oğluda saf dedikçe safmış. Yine birgün kardeşi ağabeyisiyle dalga geçmiş. Ağabeyisi konuşmadan eve gitmiş. Adamın ortanca kızı babasının bu haline çok üzülmüş. Kız, "Ne yapsamda amcamı bu sözünden dolayı pişman ettirsem." diye düşünürken hemen aklına bir fikir gelmiş. Babasına,

- Babacığım amcamın ortanca oğluyla ben başka köye para kazanmaya gidelim. Kim para kazanırsa gelirse, diğeri onunla dalga geçmesin, demiş. Babası olmaz dediyse de kızını vazgeçirememiş. En sonunda düşünmüş taşınmış "Olur." demiş. Kızın bir de konuşan köpeği varmış. Babası gidip anlatmış olayı kardeşine. Kardeşi kendi çocuğu erkek olduğu için övünerek "Tamam." demiş hiç düşünmeden.

Kızla oğlan düşmüşler yola. Karşı köye gitmek için dereden geçmeleri lâzımmış. Kız köpeğine tutunup geçmiş. Ama amcasının oğlu kalmış derenin kenarında.

Oğlan bakmış kız gidiyor.

- Amca kızı nasıl yaptın da geçtin dereden, demiş. Kız;

- Kaşıkla savurursan sen de geçersin, demiş. Oğlan başlamış hemen dereyi savurmaya. Kız hiçbir köyde "bir kıza" iş vermeyeceklerini anlamış hemen ve orada girmiş, erkek kılığında. Bir köye varmış ve orada bekçilik yapmaya başlamış. Evin oğlu kızdan şüphelenmiş. Annesine;

-Anneciğim bu bekçi bir kız, parmağında yüzük, kolunda bilezik izi var, demiş. Annesi;

- Olurmu oğul? Hiçbir baba kızını para kazanmaya başka köye salarmı? demiş. Ama delikanlı bırakmamış şüpheyi elden. Annesi bakmış olacak gibi değil. Köylerinde de bir mağara varmış. Bu mağaranın içinde akla gelen herşey mümkünmüş. Annesi oğlum;

-Bekçiyi mağaraya götür. Neyi alırsa o cins-tendir, demiş. Kızın köpeği hemen haber vermiş kıza. Delikanlı ve kız düşmüşler yola, girmişler mağaraya. Kız hemen silah araçlarına sarılmış ve görmez yanından oğlanın dışının arasına bir elmas parçası atmış. Tutmuşlar evin yolunu. Evin hanımı kızın çantasına bakmış ki hep silah araçları. Oğluna dönüp;

-Demedim mi oğul bu bekçi bir erkek diye, demiş. Sonra kız toplamış eşyasını ve eve bir mektup yazmış. Mektupta "Kız geldim Kız gidiyorum" yazıyormuş. Kız yine dereye gelmiş. Bakmış amcasının oğlu savuruyor hâlâ dereyi. Sonra oğlan;

- Amca kızı ne var çantanda? demiş, Kız;

- Çanta boş kalmamış diye doldurdum yılan, kurbağa, demiş. Oğlan başlamış doldurmaya çantayı hayvanla. Sonra köye varmışlar ki köy halkı bekliyor onları. Kız açmış çantasını silah, bıçak, küçük bir elmas, Oğlan çantayı açmış ki halk birde negöresin tüm hayvanlar torbada. Kızın amcası kızarmış, utanmış biraz da. Sonra bir atlı gelmiş köye. Bu atlı kızın çalıştığı evin oğluy-muş. Delikanlı kıza evlenmiş mutlu bir hayat yaşamışlar ve bir daha amcası kızın babasıyla hiç dalga geçmemiş.

Fatma DEMİRBULAT

HZ./C



## Mezunların Kaleminden

## İÇKİ ve DİREKSİYON



Sevgili Arkadaşlar!

"Trafik Haftası"nı kutladığımız şu günlerde her alanda olması gereken tertip ve düzenin trafiğimizde de olması gerektiğini hatırlatır, trafik canavarının aslında bizden başkası olmadığını unutmayacağımız temennisiyle aşağıdaki manzum hikâyeden gerekli dersi alacağımızı ümit ederiz.

O partiye gittim annem, inan seni dinledim,  
"İçme kızım" demiştin, şişeye ilişmedim.

Dediğin oldu annem, ısrarlara kanmadım.  
Sarhoş değildim annem, gizlice gururlandım...

Sonra parti bitti annem, herkes gözden kayboldu,  
Beni böyle yetiştirmen, inan çok iyi oldu.

Kontağı çevirdim annem, yavaşça yola çıktım,  
Ne var ne oldu derken, birden bire çakıldım.

Karşıdan gelen annem, bakmadı bile bana,  
Kütük gibi bindirdi tam önden arabama.

Kaldırımda kıvranırken, önce polisi duydum.  
Sarhoş şoför oymuş annem, kurban niçin ben oldum.

Galiba bittim annem,, keşke yetişebilseydin  
Bu kaza nasıl oldu yaşamın başındayken...

Ne kadar çok kan var annem, hepsi benden mi aktı?  
Doktoru duydum annem, artık vakit kalmadı.

Anne, annem inan bana alkol ağzıma değmedi,  
Oysa ötekiler annem, onlar hiç düşünmedi.

O da partideydi annem, güldü içti, dans etti.  
Bir yanlışlık olmalı, ölüm niçin beni seçti?

Bu büyük haksızlık annem, o ayakta ben yerde  
Ölümlle savaştan ben, hani adalet nerede?

İnsanlar niye içer annem? Yazık değil mi cana?  
Acım artıyor annem, yetiş kuvvet ver bana...

Sakin ağlama annem, babam da cesur olsun,  
Mezar taşıma annem, bu ders doğru yazılınsın.

Dur annem, söyle ona, ya araba ya içki,  
Eğer ikaz etselerdi, ben de ölmezdim belki.

Göğsüm sıkışıyor anne, öyle korkuyorum ki...  
Yeter ağlama artık, hep benimlesin sanki...

Son bir sorum var annem, veda etmeden önce  
Söz dinledim ben tamam niye seçildim sence?

Düzenleyen: Okulumuz Mezunlarından / Filiz ASLANTAŞ

## Nice 154 Yıllara

Polis Teşkilatının kuruluşunun 154. yıldönümü kutlanıyor.

Yaşantımız gereği polisle çoğu zaman içiçeyiz. Bu sebeple ne derece özverili çalıştıklarını yakinen biliyorum.

Hatta öyle zamanlar oluyor ki mesai saatlerimiz bile aynı oluyor. Sabahın erken saatlerinde başlayıp gecenin geç saatlerine kadar hem onlar hem biz çalışıyoruz.

Polisle vatandaş diyalogunun daha iyi olması gerektiği kanaatindeyim... Polis vatandaşa, vatandaş da polise yardımcı olmalı. Kimi zaman bir cinayet olayında kimi zaman bir eylemde kimi zaman bir parti liderinin

peşinde...

Polisle her zaman birlikteyiz. İşte bu nedenle gösterdikleri özveriye de iyi biliriz.

Görevleri sadece can ve mal güvenliği ile de kalmıyor kimi zaman. Polis, bir bakmışsınız ki; ayakta duramayacak kadar sarhoş olan vatandaşın evine ulaşması için bir bakmışsınız ki kaybolan bir çocuğun ailesine teslim edilmesi için seferber olmuş.

Uykusundan, ailesi ile olan ilişkilerinden fedakârlık yaparak vatandaşın can ve mal güvenliği için büyük bir özveri ile çalışan ve toplumun huzurunun garantörü olan polis teşkilatımıza nice 154 yıllar diliyorum.



# Dilde Yozlaşma

# İLİM, Düşünmektir

Konumuz yozlaşma olduğu için "yozlaşma" kelimesinin anlamını ve kökenini inceleyelim. Bu sözün dayandığı kök "yoz"dur. Fransızcadan dilimize geçen "dejenere" kelimesini karşılar.

"Doğada olduğu gibi kalarak işlenmemiş olan" anlamındadır. "yağına kıymayan çöregini yoz yer" biçimindeki eski bir atasözünde yoz "yavan" anlamındadır. "Yoz" ayrıca 15. ve 16. y.y. metinlerinde "vahşi, ekilmemiş, sürülmemiş" anlamlarında da kullanılmıştır.

Dildeki bozulmayı, kötüleşmeyi anlatan yozlaşma teriminin yanı sıra soysuzlaşma, kirlenme sözlerinin de kullanıldığına tanık oluyoruz. Buna göre yozlaşma giderek özelliklerin, niteliklerini yitirme,, yabancılaşma, artık işlemez hâle gelme anlamlarına gelmektedir.

Yakın anlamlarını ele alarak tanımlamaya çalıştığım yozlaşma, bugün dilimizde hissedilir derecede var olan bir dil olayıdır. Örneğin; bir gazetenin "Telarama" sayfasında, televizyon kanalları verilerek,, günlük programlar sıralanmaktadır. Bunlar içinde Kanal 6, Kanal 7, Kanal D şeklindeki yazılış mı; yoksa 6. Kanal, 7. Kanal, D Kanalı şeklindeki yazılış mı doğrudur? Tabiki Türkçe'nin yapısına, kelime grubu kurallarına 6. Kanal, 7. Kanal biçimi uyar. Kanal 6, Kanal 7 şeklindeki kullanımları ise, Avrupa dillerindeki örneklerine benzetilerek Türkçe'ye sokulmaya çalışılmıştır.

Bir gazete Ankara'da yayın yapan radyoların adlarını sıralamıştır. Burada "Ankara Radyosu, Çağdaş Radyo, Coşkun Radyo" gibi kullanımlar doğru olmakla birlikte "Radyo Hedef, Ostim Radyo, Radyo Taksi" gibi kullanımlar da yanlıştır.

Aynı yanlış TV ve FM kısaltmalarının okunusunda da görüyoruz. Bu kısaltmalardan TV, Türkçe'nin kurallarına göre "TEVE" diye okunmalıdır. Ancak TEVE okunusuna rastlamak mümkün değil. Bununla birlikte aynı kısaltmanın TİVİ şeklinde okunduğunu biliyoruz.

FM ise EFEM diye okunarak, dilin kuralları hiçe sayılmaktadır.

Kısaca yozlaşmanın ne anlama geldiğini ve dilimizdeki örneklerini gösterdik. Örneklerde de görüldüğü gibi yozlaşma, dilin özü ve yapısıyla ilgili kuralları bir tarafa atmak, onları işlemez hale sokmak, dildeki geçerli kuralların yerine başka yabancı kurallar koymaktır. Aslında buna benzer bir eğilimi, geçmişte de görüyoruz. Tamlamalar, eskiden Farsça kurallara göre düzenlenirmiş. Abıru, abıhayat, kurûnıvusta gibi tamlamalar daha sonra yüz suyu, begi su, ilk çağ şeklinde dilin kurallarına uygun olarak yeniden ifade edilmiştir. Umarım dilimizdeki bu yozlaşma geç olmadan son bulur ve kelimeler yeniden kurallara uygun bir şekilde ifade edilir.

(TÜRK DİLİ DERGİSİ'NDEN)

Derleyen: Asuman ÇAKAR

İlim; bana göre, sanki bir geliştirme aletidir. İlim, insanların gelişmesi ve teknolojiye ayak uydurması için oluşmuş bir olgudur.

İnsanlar, ilimsiz neden yapamaz? Şimdi bunu açıklayacağım. Örneğin; ilk insan daha hiçbir şeyi bilmezken, düşünerek hayatını kolaylaştırmak için önce kolunu kullanmış ve daha sonra tüm diğer organlarını kullanarak hayatı yaşanabilir hâle getirmiştir. İlim, düşünmekle olur. Zaten insanı hayvandan ayıran özellik de budur. İlim, ilim bilmektir. Yani, ilimi bilmek isteyen bir insan düşünmek ve bilgili olmak zordur. Eğer bir insan kendini yönetemezse; aklını ve fikrini kullanamazsa, ilim diye bir terim ortaya çıkmaz. Örneğin; Edison elektriği icat etmiştir. Ama kimse de sormuyor ki; "Bu elektrik nasıl icat edildi?". Eğer, insan çalışırsa ve en önemli etken olan düşünme mekanizmasını geliştirirse, ancak o zaman insan ilim yaratabilir. Eğer, insan saygılı olmayı ve sevmeyi öğrenirse işte, o zaman ilim öğrenebilir. İlim aynı zamanda inanmaktır. İnanmayan insan başaramaz. Şunu unutmamalıyız ki; "Bilmemek ayıp değil; öğrenmemek ayıptır." Peki, eğer ilim olmasaydı; ne olurdu? İnsan şu rahat halinde düşünüyor ki, bilim ve teknoloji olmasaydı, insana bu hayat çekilmez gelecekti. Atatürk de demiştir ki "Hayatta en hakiki mürşit ilimdir." Bu özdeyiş de, anlatılmak istenen; eğer insan rahat yaşamak ve hakikâti görmek istiyorsa; bilim ve teknolojiyi kullanabilmelidir. Peygamber Efendimiz demiştir ki; "İlim Çin'de bile olsa alınır". Bazı yanlış düşünen insanlar, bunun sadece erkekler için söylendiğini zannedip karşısındaki cahil insanları kolaylıkla aldatabilmektedirler. Fakat bu çok yanlış bir fikirdir. Kendini yönlendiremeyen bir insan ilim öğrenemez ve "takli-den imân" feseyesi içinde kalır. Yani anasından babasından, sağdan soldan duyduğu şeyleri uygulayarak, hiçbir zaman araştırma yoluna gitmez. Kendine hâkim olmayan bir öğrenci, "11 sene boşa okumuşum geride kalan yılların hepsi boşa geçmiş" der, fakat artık geriye, eskiye dönüş yoktur. Son pişmanlık fayda etmez.

Eğer, bizler pişman olmamak istiyorsak; kendimizi iyi yetiştirmeli ve ilimi kullanmayı bilmeliyiz. Teknoloji, teknolojiye destekler.

Mustafa TÜRK Hz. C / 18



# BÜYÜK HUN DÜNYA KUPASI

Bundan tam 1255 yıl öncesiydi. O zaman lar ÇİNE 5 falan yoktu. Biz maçlara TRT 1 den naklen bakardık. Hiç unutmam M.Ö. 1148 Büyük Hun Dünya Kupasıydı; çeyrek finalde Selçuklu Devletiyle Emeviler karşılaşıyordu. Her iki tarafın da yenmesi gereken bir maçtı. Akşamdan çerez merez, kola mola hazırlıklarını yapmışım. Maç akşam saat 20.45 güneş saati ana haber bülteni ve hava durumundan hemen sonraydı. Bizim o bağlantılı çok eski bir televizyonumuz vardı. Maçlara ondan bakardık. SONY, mega trinitriyon, teleteksli scart bağlantılı çok antika bir televizyondur. Bu arada maç saati geldi çatı. Ben ise İstikbâl'den M.Ö. 98 yaz kampanyasından aldığım koltuğa iyice yayıldım. Üst komşumuzun televizyonu olmadığından o da bize gelmişti. İsmi Cemal Kutluay idi. Bir Medresede matematik ulemasıydı. Bu arada Maçın kadroları sayılıyordu.

Emevilerde; Mahmut oğlu Stingaccu, Memmed oğlu Roberto Carlos, Cabbar oğlu Komanacı, Haydar-ül, Abdullah oğlu Ronaldo, Cıvığın Ömer'in oğlu Miyatoviç. Büyük Selçuklulara ise Willamgillerden Rüşti, Spielbörg gillerden Murtaza döşü gıllı, Kruze gillerden Abdulvahap Uzun Bacak, Sokrates Şükür, 2. Alparslan.

Maç başladı; ama indirici trafo merkezlerinden yapılan bakım ve onarım nedeniyle elektrikler bir gelip bir gidiyordu. Ben bunun öncedene önlemini almışım. İki adım ötemizde olan İhlas mağazasından aldığım jeneratöre televizyonu bağladım. Maç çok heyecanlıydı maçın spikeri 2. Ercan Taner maçı çok heyecanlı anlatıyordu. Bir den ap ayrı telefon olan Panasonic G.600 telefonum çaldı. Arayan Yeniçeri ocağından ünlü liderimiz Yaşar Nuri Seba idi.

"Alooo Şakir, neredesin? Çobuk Yeniçeri ocağına gel sefere gidiyoruz." dedi. Ben de "90 dk. sonra oradayım." dedim. Ben telefonla konuşurken Haydar-ül Abdullah oğlu Ronaldo 90'dan gol attı. Telefonu kapattım ve maça daldım. Büyük Selçuklu tarafları golü yiyince çığına döndüler ve sahaya pet şişe, bozuk akçe ve çakmak atıyorlardı. Bu arada hakem 4. Erman Toroğlu'nun kafasına Zippo marka çakmak isabet eder ve sahaya sağlık görevlileri girerek İbni Sina'nın şifalı otlardan bulduğu tentirdiyot ve gazlı bezi başına sararlar. Hakem anons yatırır. "Lütfen sahaya yabancı maddeler atmayınız."

Maç 15 dk. sonra tekrar başlar; maça tekrar kendimi kaptırdım. Hakem yanlı kararlar veriyordu. Bu arada hakem 2. Alparslan sarı ferman çıkardı. Bu karara çok sinirlenip hakeme bağırıp çağırdım. Yanımdaki Cemal Kutluay bana dönerek;

"Konuşmadan maça bak" dedi. Ben de "iyi özür olsun" dedim. Bizimkiler çok baskılı oynuyorlardı. Bu arada maçı 20 top arabasıyla izlemeye gelen Emevi taraftarları Büyük Selçukluları tehdit ediyorlardı. FİFA gönderdiği gözlemci ise ünlü İslam düşünürü Naim Bleir maçın gözlem raporunu hazırlıyordu. Olayları duyan

Osmanlı ordusu hemen stada sefer düzenler. Maç bütün heyecanı ile devam ediyordu. Tab bu sırada 2. Alparslan durumu eşitledi ve taraftarları sevince boğdu.

Osmanlı ordusu stada geç kalmıştı. Sebebi ise Osmanlı hükümdarı 2. Kubilay'ın yoldan geçenlerin saç ve kıyafetlerini beğenmemesidir. Kumandan yardımcısı aynı zamanda veziri olan 3. Fevzi Paşa orduyu kürsünün önünde toplayarak halifeden gelen ve Şeyhülislam tarafından onaylanan kılık, kıyafet ve saç fermanını okuyordu. Bütün kapıkulu, sipahiler, garipler bu fermana isyan ediyordu. Bu sırada çekim yapmak isteyen basın mensuplarına izin verilmedi. Bu arada stadta tansiyon iyice yükselmişti. Tansiyonu düşürmek için taraftarlar sarımsaklı çaman ekmeğe hucüm ettiler. Bir anda çaman ekmeğe 3 akçeden 5 akçeye yükselmişti. Stada bir curcuna yaşanılıyordu. Bu gelişen olayları şöyle değerlendiren ünlü futbol otoritesi Çelebi Bekir Baba:

"Olaylar üzücüdür fakat olayları ikiye ayırabiliriz. Fotosentetik ve Kemosentetik. Buradan anlaşılacağı gibi olaylar vahimdir. "Taraftarlar birbirine sataşıyordu. CNN hemen canlı bağlantıyla haberi tüm dünyaya duyurur.

Şeref tribününde maçı izleyen 3. Sezar ile Osmanlı halifesinin gönderdiği ünlü alimlerden Necmettin Nursaçan Televoleyeye kaç hakkında yorumlar yapıyordu. Futbolcular ise gelişen olaylara hiç aldırmandan. Canla başla mücadelelerine devam ediyorlardı. Bu sırada Osmanlı ordusu Viyana kuşatmasından gelirken 1. Alparslandan bir fax alırlar ve geçerken stada da uğrarlar. Osmanlı stada girer ve orayı yerle bir eder. Olaylar gelişirken şeref tribününde bir kargaşa olur. Herkes birbirini ezer. Ölenler ve yaralananlar olur. Yaralananlar S.S.K. acil servisine kaldırılırlar Ölenler, Leonardo Dicapri, Bill Clinton, Sheran Stonne, Saddam Hüseyin memleketlerinde şehir mezarlığında defnedilirler. Maç FİFA tarafından iptal edilir. Her iki tarafa ağır para cezası verilir.

Osmanlı İmparatorluğu burayı da topraklarına katmıştır. Emeviler her yıl Osmanlı'ya 50.000 akçe vergi ödeyecekti. Osmanlı sahaya ışıklandırma yapıp Beşiktaş amatör kulübüne 10.000 akçeye satar olaylara akşam Maraton spor programından 5. Şansal Büyüka ile değerlendiren ünlü düşünür 7. Ali:

"Stadlarda önlem olarak dalga leğeni olmadığından bu tür olaylar olmuştur," dedi.

Ve olaylar kapanmıştır. Her iki takım 943 sene maç yapmama cezasına çarptırılmıştır. Kupayı ise Finalde Memlûklüleri eleyen Gazneliler almıştır.

YAZANLAR:

Ekrem ÖZTÜRK/Ramazan SÖNMEZ/Ekrem ÇELİK

27.05.1999

Kayseri Lisesi 11-C

# Kompozisyonlarınızdan...

Sevgili Gençler,

Kompozisyon yazularında güzel çalışmaların ortaya çıktığı hepimizce malumdur. Bundan sonraki sayılarımızda bu genç yeteneklerin eserlerine daha geniş yer vermeyi düşünüyoruz. Bu hususta bize yardımcı olmanızı görüşlerinizi edebiyat öğretmenlerine bildirmenizi ricâ ediyoruz.

## Ormanlarımız

İçinde birçok hayvanı barındıran, havayı temizleyen, yağmuru çeken, odun ihtiyacını karşılayan, piknik yapmak için kullandığımız fakat bir kibrit aleviyle veya küçük bir izmaritle yakıp kül ettiğimiz ve bize bunca yararı varken hâlâ kıymetini bilmediğimiz zavallı ormanlarımız.



Öyle ya, ormanlar neye yarar? Zaten artık soba yerine kalorifer ya da doğalgaz kullanmıyor muyuz? Şu anda bize büyük fabrikalar lâzım! İllerlemek ve gelişmiş ülkeler seviyesine ulaşmak, dünyada bir numara olmak için (?). Çağımız Bilgi Çağı, Atom Çağı... Şimdi bizim ormanlar yerine büyük binalara, fabrikalara ihtiyacımız var.

Yılda en fazla bir veya iki defa piknik yapmak için kullandığımız ormanları bir kibrit alevi ya da küçük bir izmaritle nasıl da yerle bir ediyoruz, helâl bize! Zavallı insanlar... Hani bir söz vardır: "İnsanlar güle ulaşmak için koşarken ayaklarının altında çiğnedikleri kır çiçeklerinin farkına varmazlar" diye. Gerçekten de öyle değil mi? Hep güzel şeyler hayal ediyoruz, ilim adına birşeyler yapmaya çalışıyoruz ama bu arada neleri kaybettiğimizin farkına varmıyoruz hâlâ durum böyle gözler önüneyken biz ağlacak kahkahalarla gülüyoruz. Helâl!

Şerife BAŞAK / Hz. B/5

## Özgürlük

İnsanların yaşayışlarını yegane amacı özgürlüktür. İnsanlar bütün yaşayışlarını etkileyen olguları bu amaç üzerine kurarlar; yani çalışmayı, huzuru, sevgiyi ve akla gelen her şeyi. Tarih boyunca insanların topluluk halinde esarete karşı gelen savaşlarının en kudretli amacı olarak düşünüyorum özgürlüğü.

Ben hapisanedeki insanların sevdiği insanlara yazdıkları mektupları düşünüyorum., gerçekten yazdıkları basit ama yüreğinden gelen sözcüklerle doludur. Çünkü sevdiğine ulaşmasını engelleyen duvarlar ve kilitli kapılar var. Şu kocaman dünyada yanımızda sevdiğimiz ve gereksinim duyduğumuz varlıklar var ise; işte özgürlüğün tadı budur.

Ancak, insanların kendi özgürlüklerini elde etmek adına başkalarının özgürlüklerine tecavüz etmeleri de insanların ne kadar garip ve bencil varlıklar olduğunu gösteriyor. Tarih boyunca da böyle olmadı mı ki? Yani düşünüyorum da, insanlar özgürlükleri için mücadele ederken birkaç sene sonra başka gruplar onlara karşı özgürlükleri için savaş açıyor ve insanlar böyle bir kaos içinde dönüp duruyor.

Aslında bu dünyada aklıma gelen, kötü şeylere teker teker çözüm değil de, bazı eksikliklerin tamamlandığı bir dünyada yan eğitim gibi, insanların özgürlüklerine saygılı bir dünya isterdim. Toplumların geleneklerine, göreneklerine, saygılı, toplumsal yaşantının bütün kurallarını hiçe saymayan dengeli bir özgürlük isterdim.

Ben bazen kendimi altın kafese konulmuş bir kuş gibi düşünüyorum ve bu dünya için üzüliyorum.

Yaşanılan bütün hayatların birbirlerine ne ve neden sormalarını sormaları gerekiyor. Ve insanların en güzel değerlerimizi birden koparıp kendi savaşlarına alet edip bizi bunlardan muhrum etmelerini istemiyorum. Yani düşünsenize, birileri çıkıp iki cicili bicili kelime edip birilerini tavlama derdinde. Ve bu insanların istemlerinin özünde özgürlüğü sağlama olayının olduğunu biliyorum. Ama dünya her geçen gün daha yaşanılmaz hale geliyor... Acı olan bu değil? Savaşsız bir dünya için hepimiz sevgi zincirine kenetlenelim. 21. yy. "Barış Yüzyılı olsun!

Hacı KARAKURT / Hazırlık-C / 46



## HOŞGÖRÜ DENİZİ



İnsan, toplum içerisinde yaşamak zorunda olan bir varlıktır. Aldığımız her soluğun, yediğimiz her lokmanın kısacası yaşamamız için gerekli olan her şeyin bir ortağı vardır. Her şeyi paylaşıyoruz. Bu paylaşmanın içerisine belki de en az giren sevgidir.

İnsanların, hava ve suya olan ihtiyaçları kadar sevgiye de ihtiyaçları vardır. Çocuk sevgi ile büyür ve eğitilir. Çiçek sevgi ile açar ve neşe verir. Canlı cansız herkesin sevgiye ihtiyacı vardır. Sevgi paylaşarak öğrenilir. Hoşgörü de insanları birbirine yaklaştıran, sevginin ortaya çıkmasını sağlayan manevi bir değerdir. Öyleyse insanlar arası ilişkilerde ortaya çıkabilecek sorunları aşmada kullanılacak en etkili yöntem hoşgörü değil midir? Kalp kırarak, çıkarlar uğruna bencil davranarak elde edilebilecek faydalar insanı yarı yolda bırakır. Kırılan her şeyin mutlak bir tamir yolu vardır. Fakat kırılan bir kalbin tamir edilebilmesi o kadar zor ki...

Hepimiz bu dünyada yaşıyor ve bu dünyanın nimetlerinden faydalanıyoruz. O halde paylaşmadığımız nedir? Ölümlü bu dünyada hoşgörülle, sevgiyle, dostlukla, kardeşlikle yaşamak varken, başkalarına acı çektirmek niye? Hoşgörülü olmak, ibadet etmek kadar kutsaldır. Ömrün boyunca ibadet et; birkez de elden hoşgörü kelepçesini çıkarıver, yaptığın ibadetlerin sana hiçbir faydası olmaz. Önemli olan bu dünya da yaşarken sevilerek severek yaşamak. Önemli olan bu ama; günümüzde bu kutsal değerlerin yerini çıkar çatışmaları, adaletsizlik, kin, nefret, savaş gibi yaşamı insana zindan eden olumsuzluklar almış durumda. Bu duruma sebep olan bizleriz. Yani insanlar. Bir damla hoşgörü, bir damla sevgiyi çok görüyoruz birbirimizde. Böylece yaşanılır bir dünya olmaktan çıkıyor dünyamız. Biz de diyoruz ki "Dünya değişti." Halbuki değişen dünya değil, bizleriz.

Hoşgörü denizinde boğulmak, sevgi deryasında yok olmak varken, bataklıkta kaybolmak niye? İnsan gibi yaşamak istiyorsak insana değer vermeli, hiç kimseye haksız muamele yapmamalıyız. Kalp kırmak insan olanın vasfı değildir. Hiç değilse Yunus Emre'nin şu dörtlüğüne kulak verin.

"Bir kez gönül yıktın ise,  
Bu kıldığın namaz değil,  
Yetmişiki millet dahil  
Elin yüzün yumaz değil."

En azından Yaradan'dan ötürü yaradılanı sevmeliyiz. Hayatı kendimize ve başkalarına zehretmek istemiyorsak...

Birsen KIZILKAYA / 2-C / 343

## Geleceğimiz ve Umudumuz

Biz insanlar beşikten mezara kadar hep bir imtihan içerisindeyiz. Zaten bu dünyaya imtihan için geldik. Hayatımız boyunca gerek ailede, gerek okulda, gerekse işyerlerinde hep bir imtihanla yaşıyoruz. Bu imtihanları ya kazanır ya da kaybederiz.

Mesela, biz öğrenciler gelecekte bir ÖSS sınavına gireceğiz. Bu gireceğimiz sınava çoğumuz umutla bakmıyoruz. "Nasıl olsa kazanamam, niye çalışayım?" diye düşünüyoruz. (Böyle düşünmeyenlerin sayısı azınlıkta) Yani biz öğrencilerin çoğunun kendine güveni yok, yarına umutla bakamıyoruz, bir amacımız yok. Başarısızlığımızın nedeni de budur. Halbuki biraz kendimize güvenimiz olsa, yarına umutla baksak, kendimizi sınavı kazanacağımıza inandırsak başarılı olacağımıza inanıyorum. Sınavı kazanan insanlardan bizim ne eksiklerimiz var? Biz de çalışır, kazanırız. Yeter ki umudumuz olsun. Bazı öğrencilerin kafasında şu var: Sınavı kazanmamız için mutlaka bir dershaneye gitmemiz gerekiyor. Eğer dershaneye gidemezsek bu sınavı kazanamayacağız, diye düşünüyor. Belki maddi imkânlarımız buna elverişli olmayabilir. Bence dershaneye gidememek demek, sınavı kazanamayız demek değildir. Ben kendime bir amaç edindim; dershaneye gitmeden bu sınava; derslerime çalışıp bolca test çözerek girmeyi düşünüyorum. Lise birinci sınıftan başlayarak çalışsam kazanacağıma inanıyorum.

Arkadaşlar! Yarın çok geç olmadan, çalışmamıza şimdi başlayalım. Kendimize bir çeki düzen verip, üzerimizdeki şu uyuşukluğu bir yana atalım, ve yarına umutla bakalım. Kendimize güvenelim, amacımız sadece sınavı kazanmak olsun. Dershaneye gidemezsek de umudumuzu yitirmeyelim; O zaman, işte o zaman başarılı olacağımıza inanıyoruz. Yeter ki umudumuz olsun. Çünkü umutsuz yaşanmaz.

Tuğba ÖZCAK - 9/A 7185

## Kendinizi Tanıyor musunuz?...

İnsan kendini tanımaz mı? Başlığı okuduğunuzda, aklınıza gelen ilk soru bu olabilir. Evet, insan kendi bedeninin farkındadır, fakat bu oldukça bütünsel bir farkında oluşturmaktadır. İçinde bulunulan durumla ilgili olarak, bedenin çeşitli bölümlerinin gergin ya da gevşek olduğu, elin titreyip titremediği, kalbin hızla ya da yavaş attığı çoğu kez pek farkedilmez.

"Kendini tanıma" sözüyle, sadece bedenle ilgili bir farkında oluş kastedilmiyor. Kendini bilmenin, tanımanın birçok boyutları vardır; bu boyutlar geçmiş, şimdi ve gelecekle ilgili olarak ortaya çıkar; örneğin, geçmiş yaşantıların kişiyi şu anda nasıl etkilediği pek bilinemez; gelecekle ilgili beklentilerin şu andaki davranışlarla ilişkisi üzerindeyse çoğu kez düşünülmemiştir. Bunun gibi, şu an içinde bulunulan çevrenin, konuşmayı, düşünce ve duyguları nasıl etkilediği üzerinde pek durulmaz.

"Kendini tanıma neden gerekli?" Sorusu da aklınıza gelmiş olabilir. Belki bu soru, "Kendini tanıyan kimsenin kendini tanımayan birine göre ne gibi üstünlükleri vardır?" biçiminde sorulsa daha anlamlı olur. Kendini tanıyan kimse gerçek duygu ve düşüncelerinin farkındadır. Böyle biri, başarısından dolayı elini sıkı tuttuğu kimsenin yüzüne gülümserken, gerçek duygusu kıskançlıkta bunu farkedebilir. Bu farkında oluş sayesinde, karşısındakini niçin kıskandığı üzerinde düşünebilir ve kendisiyle ilgili bazı özelliklerden haberdar olabilir. Örneğin; karşısındakinin başarısını onun cesareti girişiminde görebilir, ne var ki, kendisi baskı altında büyümüş olduğu için böylesine cesareti girişimler yapamaz. Dolayısıyla da girişim yaparak başarı kazananlar kıskanır.

Kendini tanımayan bir kimse, gerçek duygularının farkında olamaz. Elini sıkı tuttuğu kimsenin yüzüne gülümserken, içinde bir sıkıntı olduğunun belki farkına varabilir. Ancak içinde hissettiği duygunun gerçek içeriğini ve nereden kaynaklandığını bilemez.

Kendini tanıyan kimse, dış dünyadaki olayların ve iç dünyasındaki dalgalanmaların çoğu kez farkındadır. Bu tür biri çevresindeki kişilerin kendisini nasıl etkilediğinin farkında olduğu kadar, kendisinin çevresindekileri nasıl etkilediğini de bilir. Böylece kendi yaşamını yönetebilme olanağına kavuşmuş olur.

Kendini tanımayan biriye, dış dünyadaki olayların kendisini nasıl etkilediğini bilmez. Çünkü kendi iç dünyasında olup bitenleri henüz tam algılayabilmiş değildir.

İnsanların kendi duygularını tanımadada zorluk çektiği bir gerçektir. Acaba bu zorluk neden kaynaklanıyor? Doğuştan bu zorlukla mı doğulur? Hayır! Böyle doğmaz. Çocukları gözleyin; onların duygu ve davranışları arasında bir fark yoktur. Çocuklar, büyüklerde görülen "Hisset-Düşün-Uygun Olanı Seç-Göster" formülünü uygulamazlar.

Bedenin dilini öğrenmek, anlamaya başlamak, kişiyi yaşam biçimiyle ilgili daha yerinde kararlar verebilecek duruma getirir. Yaşamınızda önemli olan bir kişiden sürekli sakladığınız bir sırrınız var mı? Bazen kendinizin bile inanmadığı şeyleri, karşısındakini hoşnut etmek için söyler misiniz? Bırakın bunların cevabını bedeniniz versin.

Cihangir ATICI / Y.D. 2/D 373



# ÜÇÜ BİR ARADA

En çok okunan, beğeni toplayan romanlar üçü de Jose' Mario de Vascancelos tarafından yazılan, seri üç kitap: Şeker Portakal, Güneşi Uyandırılım ve Deli Fişek, Küçük afacan , Zeze'nün serüvenlerinin anlatıldığı kitaplar.Şeker Portakal'ında küçük Zeze umutlarını, hayallerini, yaramazlıklarını, yarı şaka yarı ciddi bir tavırla, afacanlıklara anlatıyor. Ailesindeki sarsıntısını, sevdiklerinin elinden bir bir alınışını..... Güneşi Uyandırılım'da Zeze büyüyor biraz ancak yüreği hâlâ altı yaşında ve hâlâ en afacan. Hem de eskisinden daha fazla gözleri ışıl ışıl yüreği sevgi dolu. Ama hüznüleri biraz daha büyümüş bir çocuğun hüznüleri bu sefer yüreğinde bir kurbağa ve kocaman bir AŞK var..... Ve Delifişek; Zeze artık bir delikanlı. Büyümüş, serpilmiş. Şimdi o büyük ve fırtınalı aşklar yazıyor. Yaşamın katı gerçekleriyle karşı karşıya. Haklarını arıyor, özgürlüğü yaratmaya, ayakta durmaya çalışıyor. Okuyunca göreceksiniz; Aslında Zeze sizsiniz. Sizin çocukluğunuz, sizin gençliğiniz. Okurken sizden hem birşeyler götüreceksiniz, hem de sorunlarınıza yeni bir cevap kapısı açacak. "Aaaa.. benim de başıma gelmişti." dediğinizde birçok şey olacak..... Okuyunca göreceksiniz isterseniz size ferah yardımcı olalım. Ve en güzel bölümlerinden bir kaç cümle sunalım sizlere. Okuyunca anlayacaksınız ki gerçekten hayat acısıyla, tatlısıyla, hüznüyle, aşkıyla sunulmuş bir hediyedir insana. Hep acı çekse bile boşa geçirilmemlidir hiç bir ânı!...

- Ne hüznün, ne de tasa öldürür adamı en sevdiğinin kaybindan başka.

- Senin yanındayken beni kimse azarlamıyor ve güneşin ışığının yüreğimi mutluluklarla doldurduğunu hissediyorum.

- Acı; insanın birlikte ölmesi gereken şeydir. Kollarında, başta en ufak bir bırakmayan, yastıkta kafayı bir yandan öbür yana çevirme cesaretini de yokeden şeydir.

- Yüreğimizde de bir güneş vardır. Tıpkı bitkilerde, canlılara can veren güneş gibi. Umutlarımızın güneşi, düşlerimizi de uyandırmak için göğsümüzde uyandırdığımız güneş.

- Hüznü bir güneş benimki, yağmur yerine gözyaşlarıyla çevrili bir güneş. Olanca yeteneği ve gücünü keşfetmemiş bir güneş. Tün anılarımı henüz güzelleştirmemiş bir güneş, küçük ve bir parçadadır mızımız bir güneş.

- İçindeki güneşi uyandırmak için ruhunun pencerelerini açmalı ve fırsat tanımalısın nesnelere müziğin içeri girmesine. Sevecenlik anların şiirinin içine girmesine.....

- Başkaları için soğuk bir müzik yapacağına, müzik içinde yüzmen gerek senin.

- Bir çocuk yüreği; unuttur ama bağışlamaz

- Hayatta bir takım şeyler vardır ki unutulmuyor.  
- Hüznün ve düş kırıklığından oluşan bir ebem kuşağı.....

- İnsan kendi neden olduğu şeyden ötürü hiç yankınmamalı. Sadece cesaret! Cesaret

- İnsan yüreği süprizlerle doludur.

- YERDE YÜRÜMEK SANATÇI OLMAYAN KİŞİLERE GÖREDİR!...

- Hayatta sevdiğimden başka şey olamam.

- Yıldızların gecenin hamağına takıldıkları ya da ayın ağaçları saçlarını okşadığı an....

- Gece sessizliğe kavuşmuştu. Yukarıda milyonlarca yıldız gece seferine çıkmıştı.

- Nesnelere ve canlıların alın yazısını kabul etmemiz gerek. Hayatın güzellikleriyle doldurmak zorunda olduğun bir eksiklik bu Çünkü güzellik bir boşluğu doldurmaya çalışarak sevecenlik diye adlandırılan basit bir boşluk bu.

- Yüreğin düşlerle dolu olduğu sadece bunları korumaya çalış.

- MUTLULUK; insanların birbirlerine ufak tefek ve hoş şeyler anlatmasıdır.

- Hayat; kişinin hiç durduramadığı, birbirini izleyen bir trenler, yollar; gemiler dizisiymiş gibi.

- Hayat böyledir.... İnsanlar hep çekip gidenler... Yüreke unuttuğundan ve pişmanlık öldüğünden değil.....

- Gerçek; hayatın acımasız olduğu ve bazı anları yaşamaktan kurtarılabileceğimizdir.

- Mutluluk zaman gibidir. Hareketsizdir!...

- Ayağımıza bir parça çamur bulaşması, günün birinde toprak olacağımızı hatırlatır.

Elife DEVECI - 2/D 362

Kayseri Basın Camiası "HAS BAHÇE" İsimli bir okul dergisi kazandı Kadir Has İlköğretim okulu yayın organı olarak basın dünyasına adım atan, ilk sayısıyla büyük beğeni kazanmıştır. Başta yazı işleri müdürü Ganime ÖZTEKİN olmak üzere emeği geçen herkesi kutlar uzun ömürlü olmasını dileriz.



## Bir Hikaye

## TRİGONOMETRİ VE ÇİÇEKLER



Hikâye, ailesinin en büyük isteği onun yüksek okul eğitimi görmesi olan fakir bir çocuk hakkındadır. Henüz küçük bir çocuktuk ve işçi olan babası ile geçimlerine katkıda bulunmak için temizlikçilik yapan annesi, kendilerinin gerçekleştirmediği hayalleri onun gerçekleştirmesini istiyorlardı.

Fakat gerçekleşmeyecekti. Çocuk çok çalışmasına rağmen sadece sınıfını geçmesine yetecek kadar notlar aldı. Lise ikinci sınıfta okul müdürü kendisine yüksekokul hayallerini unutmasını söyledi. Hiç bir zaman başarılı olamazdı. Çocuk yıkılmıştı. Ona bu fırsatı vermek için anne ve babasının ne kadar çok çabaladığını biliyordu. Onları hayâl kırıklığına uğrattığını düşündü.

"Hayır oğlum, uğratmadın-henüz değil" dedi ve sözlerine şöyle devam etti: "İnsanların yetenekleri çeşitlidir. Çarpım tablosunu bilmeyen ressam olduğu gibi, heceleyemeyen zeki mühendisler ve ses-teki perde farkını ayırtıdemeyen profesörler de vardır."

"Fakat, herbirimizin kendimize has bir özelliği vardır ve sen istisna birisi değilsin. Günün birinde sen de özel kabiliyetinin ne olduğunu bulacaksın. Ve bunu yaptığında, anne ve babanın seninle gurur duymasını sağlayacaksın."

Tarih 1997 yazının gösteriyordu ve iş bulmak hemen imkansızdı, ancak çocuk geçimini çim biçerek ve bahçe işleri yaparak sağladı. Derken bir gün bir şey oldu: İnsanlar, çocuğun "Yeşil bir başparmağı" olduğunu farketmeye başladı. Çocuk bu parmağıyla bitkileri ve çiçekleri okşar ve onlar da çocuğun gösterdiği bu ihtimalla büyür ve gelişirdi. Dahası çocuk renklerden anlar ve çiçek bahçelerinde zevkli kombinasyonlar hazırlamak için renklerin nasıl karıştırılacağını bilirdi.

Bir gün genç adam şehre indiğinde belediye binasının arkasında kullanılmayan bir alan olduğunu farkettiler. Şans veya kader o anda kasabanın belediye başkanını oraya getirdi. Delikanlı hiç düşünmeden ona şöyle dedi: "Eğer izin verirseniz, bu çöplüğü bir bahçe haline getirebilirim."

"Üzgünüm oğlum, fakat korkarım kasabanın şu anda böyle bir şeyi yaptıracak parası yok" diye yanıtladı belediye başkanı.

"Bunun için para istemiyorum, sadece yapmak istiyorum" dedi delikanlı.

Sonunda isteği kabul edildi ve delikanlı ödünç aldığı alet ve tohumlarla çöplüğü oldukça çarpıcı



küçük bir park haline getirdi. İşadamları, parka pek çok bank bağışladı. Parkın içinde yeşil alanlar, kavisli yürüyüş patikaları hatta bir balık havuzu bile vardı. Şehir halkı, bu işten memnun olmuştu. Dahası, delikanlının doğal bir bahçe düzenleme yeteneği olduğunu anladılar. Kısa süre içinde delikanlıya yapabileceğinden daha fazla iş verdiler.

Zamanla, genç adam fevkalade başarılı bir bahçe düzenleme işi kurdu. Geniş seraları, perakende satış yapan bir çiçekçi dükkanı ve pek çok dağıtım kamyonları oldu. Şehir meclisinde yer aldı. Şehrin bir çok yerinde faaliyetlerde bulundu ve şehrin önde gelen kişilerinden biri olarak kabul edildi.

Hâlâ kelimeleri doğru telâfuz edemiyor ve iyi heceleyemiyordu. Trigonometri onun için bir muamma olarak kaldı. Fakat bunlar hiç de önemli değildi. Artık yaşlanmış olan anne-babasının, sahip oldukları tek oğullarıyla gurur duymaları yeterliydi. Bir veya daha fazla nedenle eğitimleri sınırlanmış, yarım kalmış bir çok insan, umutlarını yitirmeden içlerindeki gizli kalmış yeteneklerini ortaya çıkarabilmek için uğraş vermeli, buna anne ve babalar katkıda bulunmalıdır.

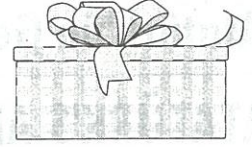
Emrah ULAKÇI - Y.D. 2/D 337

## BEN YALNIZLIĞI SEVİYORUM

Bir kelime,  
Yalnızlık...  
Ve ardından gelen  
Kırık dökük cümleler...  
Neler düşündürür bana?  
Meselâ!  
Kalem ucundan kan akıtan şairi  
Evet bir yanımız gül bahçesi,  
Bir yanımız acımasızca gönülleri kanatan diken.  
Ve bütün bunların arasından sıyrılarak  
Yalnızlığa doğru yürüyen biz...  
Acılarıyla, hüznleriyle  
Paramparça karanlığın ortasına  
Terkedilen yüreğimiz...  
Sizleri bilmiyorum ama  
Ben bazen yalnızlığımı seviyorum.  
Çünkü, yalnızken  
Duymuyorum acı sözleri,  
Görmüyorum ihanetleri,  
Şahit olmuyorum sahte tebessümlere  
Çıkarıcı sözlere,  
İnsan öğüten kalabalıklara  
Anlatamadığım herşeyi  
Yalnızlığıma anlatabiliyorum.  
Ben bazen yalnızlığımı seviyorum...

Gülfer AKSU 11-F / 6738

# ANNELER GÜNÜ



## MENİM ANAM

Savadsızdır,  
Adını da yaza bilmir  
Menim anam....  
Ancag mene,  
Say öyredip,  
Ay öyredip,  
İl öyredip;  
En vacibi  
Dil öyredip  
Menim anam...  
Bu dil ile tanıışam  
Hem sevinci,  
Bu dil ile yaratmışam  
Her şe'rimi,  
Her nağmemi.  
Yok men heçem,  
Men yalanam,  
Kitab kitab sözlerimim  
Müellifi; benim anam!...



Bahtiyar VAHAPZADE

## ANNELER GÜNÜ

Her yıl, Mayıs ayının ikinci pazar günü olarak kutlanır.

Anneler günü, sevgilerin katıksız, en gerçeği, en vefalı olan Ana-Evlât sevgisini canlandıran yüksek bir insanlık göstergesidir.

Şefkat, asalet ve tahammül ifade eden beyaz karanfil Anneler Günü'nün çiçeği olarak kabul edilmiştir. Anneler günü anneliğin önemini belirtmek için seçilmiş bir gün.

### ANNELER GÜNÜ NASIL DOĞDU?

Amerika'nın Philadephia eyaletinde, Jarvis adında bir genç kız ile orta yaşlı annesi, ortahalli ama mutlu bir hayat sürüyorlardı. Genç kız annesini, o kadar seviyordu ki onsuz yaşamayı düşünemiyordu.

Bir gün Jarvis'in düşünmediği birşey oldu. Annesi hastalandı ve öldü. Bu korkunç olay genç kızı perişan etti; yemedi, içmedi hatta kendini öldürmeye bile kalktı. Bir gün bilgin bir kişi Jarvis'e tabiatın kanunlarını anlattı, ister istemez ölüme boyun eğmesi gerektiğini öğütledi.

Böylece aradan bir yıl geçti. Annesi 1906 yılında ölmüştü. unutulmaz acının yıldönümü 1907 yılının 9 Mayıs gününe rastlıyordu. O gün kendisini yalnız bırakmayan arkadaşlarına şöyle dedi: "Bir yıl içinde geçirdiğim acı ve üzüntülerden şunu anladım ki, dünya da annenin yerini dolduracak hiçbir şey yoktur. Hiç olmazsa yılın bir gününü onlara ayıralım; o günü annelerimizle ilgili olaylarla dolduralım, böylece şükran borcumuzu ödemiş oluruz."

Jarvis ve arkadaşlarının çalışmaları neticesinde 1908 yılı Mayıs ayının ikinci pazar günü Amerika'nın bir çok eyaletinde "Anneler Günü" olarak kutlandı.

Anneler gününü Amerika dışında ilk benimseyen ülke, 1912 yılında İngiltere'de oldu. 1930 yılında bütün Avrupa'daki ülkeler bu anlayışa katılmış oldu.

Türkiye'de ise 1956 yılında resmen kabul edildi. Hatta PTT idaresi; üstünde en büyük Türk annesinin Atatürk'ün annesi Zübeyde Hanım'ın resimleri bulunan iki pul çıkardı.

Ana başta taç imiş  
Her derde deva imiş  
Bir devlet pir olsa da  
Anaya muhtaç imiş

O günden beri her yıl Mayıs ayının ikinci pazar günü, radyo, televizyon ve gazetelerde günün önemini belirten konuşmalar yapılır.

Çocuklar biriktirdikleri parayla annelerine küçük birer hediye alırlar kendilerine büyük emekleri geçen, annelerine bağlılıklarını anlatmış olurlar. Ayrıca memleket çapında da bir "Yılın Annesi" seçilir. Anneler için söylenmiş güzel sözlerden bir kaç tanesi;

- Anneler, dünyanın en önemli varlığıdır.
- Anneler, dünyanın en kutsal varlığıdır.
- Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak, ana ile babanın hoşnutluğunu ve sevgisini kazanmamıza bağlıdır.
- Uyarlık, kadının eseridir.

Hazırlayan: Esra Nur ŞAHİN 10/A 8406

## GÜNLE İLGİLİ ANLAMLI VE GÜZEL SÖZLER

-Anaların evlatlarına verecekleri eğitim, geçmiş devirlerdeki gibi basit değildir. Bugün analar için gereken niteliklerden evlat yetiştirmek, evlatlarını bugünkü hayat için çalışan birer organ haline koymak, pek çok niteliğin sahibi olmağa bağlıdır.

(Atatürk)

-Kadınlarınız, eğer milletin tam anası olmak istiyorlarsa, erkeklerimizden fazla aydın ve erdemli olmak zorundadırlar.

(Atatürk)

-Büyük başarılar değerli anaların yetiştirdikleri seçkin evlâtlar sayesinde kazanılmıştır.

(Atatürk)

-Milletin kaynağı, sosyal yaşayışın özü olan kadın, ancak faziletkâr olursa görevini yapabilir.

(Atatürk)

-Kadınlarımız genel olarak üzerlerine düşen sorumluluktan başka, kendileri için en önemli, en hayırlı, en erdemli bir görevleri de iyi bir anne olmaktır.

(Atatürk)

-Hayatta okuduğumuz en büyük kitap Annedir.

Abraham Lincoln

- Cennet, anaların ayakları altındadır.

( Hz. Muhammed)

Esra Nur ŞAHİN - 10/A 804



## Atatürk'ün Gençliğe Hitabesi

### ATATÜRK'S ADDRESS TO THE TURKISH YOUTH

Turkish Youth,

Your first duty is forever to preserve and defend the Turkish independence and the Turkish Republic.

This is the very foundation of your existence and your future. This foundation is your utmost valuable precious treasure. In the future, too, there will be malicious people at home and abroad wishing to deprive you of this treasure. If some day you are obliged to defend your independence and your Republic, you must not tarry to weigh the possibilities and circumstances of the situation before taking up your duty. These possibilities and circumstances may turn out to be widely unfavourable. The enemies conspiring against your independence and your Republic, may have behind them a victory unprecedented in the annals of the world.

It may be that, by force and ruse, all the fortresses of your beloved homeland may be captured, all its shipyards occupied, all its armies dispersed and every part of the country invaded. And sadder and graver than all these circumstances, those who hold power within the country may be in error, misguided and may even be traitors. Furthermore; they may identify their personal interests with the political designs of the invaders. The country may be impoverished, ruined and exhausted.

Youth of Turkey's future, even insuch circumstances, it is your duty to save the Turkish Independence and Republic. You will find the strength you need in your noble blood.

Ankara, 20 October 1927

Gaye AKTAŞ. - YD. 1/A 434

### COMPUTERS THEN AND NOW

The world's first electronic computer was built at the University of Pennsylvania in 1946, although computer like machines were built in the 19 th century. Computers were sold commercially for the first time in the 1950's and a lot of progress has been made since then. Computers are now much smaller and more powerful, and they can be bought much more cheaply.

Computers are used in many fields in business science medicine and education for example. They can be used to forecast the weather or to control robots which make cars. The computer's memory is the place where information is kept and calculations are done.

A computer can not think for itself. It must be told exactly what to do. A lot of difficult calculations can be done very quickly on a computer. And computers don't make mistakes. Stories are heard sometimes about computers paying people too much money or sending them bills for things they didn't buy. These mistakes are made by the programmers, the people who give the computer its instructions. Some years ago a computer controlled rocket belonging to the USA went out of control and had to be destroyed. The accident was caused by a small mistake in one line of the programme. This mistake cost the USA \$18 million.

Criminals have found out that "computer crimes" are often a lot easier than robbing banks. Hundreds of millions of dollars are stolen from American businesses every year by people changing the information in computers.

Large numbers of home computers have been sold recently, especially in the USA and Britain. People know more about computers than they used to, and computers are playing a bigger part in our lives. Progress is being made all the time. Many people believe we can look forward to the day when even our household jobs like cleaning will be done by computer-controlled robots.

Gülşay ÖZKURT YD. 2/B 403



## QUESTIONNAIRE HOW HAPPY RE YOU?

Here are nine very simple questions which are surprisingly good as a means of finding ou how happy you are. Before you answer them, read the instructions Don't give to answer more than three minutes to answer alt the questions anda work alone.

1) How happy are you with the people you go to school with?

- A- Very happy
- B- Neither happy
- C- Un happy

2) How do you get on with the people you go to school with?

- A- Very well with most of them
- B- I have a few problems but nothing serious
- C- There is nobody I really like or trust

3) How often do you worry about your health?

- A- Never
- B- Sometimes, but not very often
- C- Often

4) How do you feel about the food you eat?

- A- I enjoy it and get o lot of pleasure form it
- B- It's all right but it could be better
- C- It's not good at all.

5) Which statement do you think best describes your life at the moment?

- A- I'm happy but there are still many things I want to do
- B- There are things wrong with my life but I hope to change them.
- C- I'm not happy. I'm not change my life, because I'm unlucky.

6) How many outside interests do you have (hobbies, sport...)?

- A- Qute afew
- B- A few but not mony
- C- None at all

7) Which age group do you think on the whole is the best one to be in from the point of wiew of general happiness?

- A- 11-15
- B- 16-21
- C- 22-30
- D- 31-45

8) Whic age-group do you tit into?

- A- 11-15
- B- 16-21
- C- 22-30
- D- 31-45

9) When you are unhappy, who talk with?

- A- My parents
- B- The best friend
- C- Nobody.

### FINISH

How to find your score?

First, score questions 1-6-9 this way Give 2 points for each a. Give 1 point for each b answer Give 0 ponints for all a answers. Stop! Now score questions 7-8 this way Add 3 point to the total if the answers to both questions were the same.

What the score means

15- Perhaps you are too much of an aptimist

12-14: Very happy

9-11 : Average

5-8 : You seem to have afew poblems and perhaps snould think of changing yourlife style.

1-4 : Show Perhaps you're rather a pessimist. Try to look on the bright side of things!

Below 1. Come an! You're exaggerating Life can't be that bad.

Prepared bay Demet Doğan and  
Buket Mermi YD. 1/A 470-407

## İNGİLİZCE ÖĞRENİYORUM

better ol inşallah

canına **cast**ın mı var

lrun mı içtin

yuttun mu **happy** şimdi

I was Gökdemir

şu sıralar fiyatlar **highly** yüksek

mektup için **pool** gerekiyor

**hate!** yettim ulan, **bracken** kızı!

biraz daha **hammer** gerekiyor

**Hay!** kim var orda!

**herald** yani

**the she** olduğu her halinden belli

**hiding!** gidelim parka.

**higher**, böyle bir şey n'olamaz

**bed** dua etme, **good** dua et

Ordular ilk hedefiniz Akdeniz, **marsh marsh!**

**tackle** bana hızlı yaşa

**buck** dostum, bu senin son şansın.

**cehck** arabanı şuradan

Savaş **war!**

aware yim

dünkü **much** çok güzeldi

parti **seasen** evde mi

**such**'larım da bayağı uzamış

Ayağına **the can me but the**

Abdurrahman KARA / YD, 3-F

## BİLMECELER

- 1- Durmadan işler, kurmadan işler.
- 2- Önce dört ayaklı sonra iki ayaklı daha sonra üç ayaklı.
- 3- Küçük torbaya un bastım ortasına kara ben bastım.
- 4- Dal üstünde kadı gibi gözleri var cadı gibi.
- 5- Altı mermer, üstü mermer içinde buruşuk ömer.
- 6- Bir kuyum var iki türlü suyum var.
- 7- Gelişi aslan gibi, gidişi sultan gibi, yayılır hasır gibi, sürünür esir gibi.
- 8- Ben gelirim ketten, biri bağırır bentten, sakalı etten, ağzı kemikten.
- 9- Yeraltında gelişirler, kingir kingir gülüşürler, arpa buğday bölüşürler.
- 10- Bir dedem car metten, sakalı var etten, şimdi gelir görürsünüz, güle güle ölürsünüz.
- 11- Allah yapar yapısını, kul açar kapısını.
- 12- Kat kat ama katmer değil, kırmızıdır ama elma değil, yenir meyve değil.
- 13- Dağı var çıkılmaz, suyu var içilmez, yaylası ovası var geçilmez.
- 14- Biber ile 10 yan yana gelirse ne olur?
- 15- Yanar söner, patlar ısıtmaz.
- 16- İstanbul'dan attım kılıcı, Ankara'dan çıktı bir ucu.
- 17- Simsiyahtr özü, doymak bilmez gözü.
- 18- Bağırırın dinler, susarsan inler.
- 19- Edir nedir herşeye gerekli nedir?
- 20- Baldan tatlı baltadan ağır.
- 21- Cumbul cumbul çaydan geçtim, cumbultu-sunu duymadım, Kırk yamalıktan gömlek biçtim, kıpırtısını bulamadım.
- 22- Kalın bir cüppesi var, ne canı, ne cüppesi var, herkese bilgi verir en güzel dosttur bize.
- 23- Ayağı var gidemez, yemek gelir yiyemez, derdini hiç söyleyemez.
- 24- Kocaman kocaman adamlar, mini mini olurlar, küçük bir eve girmişler.
- 25- Taşsız, tahtasız köprü yapar.

Sonay CANSEVER / Haz. A No:73

- 23-Masa 24-Televizyon 25-Buz  
18-Yankı 19-İsim 20-Uyku 21-Füya 22-Kitap  
14-Biberon 15-Yıldız 16-Şimşek 17-Toprak  
10-Hindi 11-Karpuz 12-Soğan 13-Harita  
6-Yumurta 7-Yılan 8-Hozoz 9-Karınca  
1-Kalp 2-İnsan 3-Göz 4-Baykuş 5-Kaplumbağa

## CEVAPLAR

## Kültür Sanat

Bir çok kitapçı bazında yaptığımız araştırmalara göre en çok satan on kitap ve yazalar şöyle;

- 1- Sevmek Ölmekle Başlar: Murat Başaran
- 2- Ölümü özlemeyen Aşkı Anlayamaz: İsmail Acarhan.
- 3- Kendini Arayan Adam: Mihail Nuayme
- 4- Elveda Gülsarı: Cengiz Aytmatov
- 5- Semerkant: Amin Mualof
- 6- Sevda Linka: Ayşe Kulin
- 7- Ramses: Christian Yakop
- 8- Kimse Kızmasın Kendimi Yazdım: Hasan Cemal
- 9- Dijital Sinir Sistemiyle Düşünce Hızıyla Çalışmak: Bill Gates
- 10- Adı Aylin: Ayşe Kulin

Kaset piyasalarına baktığımızda, şiir kasetlerinin büyük bir patlama yaptığını görüyoruz. Bu büyük ilginin sonucu olarak bir çok şiir kaseti çıktı. Bunlardan bazıları;

- 1- İbrahim Sadri: Adam Gibi
- 2- Atilla İlhan: Ben Sana Mecburum
- 3- Yılmaz Erdoğan: Kayıp Kentin Yakışıklısı
- 4- R. Tayyip Erdoğan: Bu Şarkı Burada Bitmez
- 5- Kemal Özer: Şiirlerden Bir Gökkuşağı
- 6- Özkan Mert: Diren Ey Kalbim
- 7- Ataoğ Behramoğlu: Bir Gün Mutlaka
- 8- Gülten Akın: Ağıtlar, Türküler, İlahiler.
- 9- Şükran Kurdakul: Bir Yürekten Bir Yaşamdan
- 10- Melih Cevdet Anday: Tanıdık Dünya
- 12- Müstak Erenus: Mehmetçik Memet
- 13- Oktay Rıfat: Yedi Dağın Ardı
- 14- Rıfat Ilgaz: Yaşadıkça
- 15- Savaş Ay: Şiirbâz

Sinema filmlerine baktığımızda; en çok ilgi gören filmler.

- 1- Propoganda
- 2- Titanik
- Önümüzdeki günlerde yayınlanarak ilgi göreceği umulan filmler.
- 1- 21 Mayıs: Aşk Mektubu
- 2- 28 Mayıs: Hayat Güzeldir
- 3- 30 Mayıs: Aşkın Büyüsü

YD. 2-C'den / Muhteşem Üçlü





## Lisem

Kim bilir kaç gönül sende aşık oldu.  
Seven göze yaş ilk sende doldu  
Kavuşmak bir ümitti o da hayal oldu  
Ayrılıyoruz artık elveda lisem.

Genç kızlara verilen ilk karanfil tanesi  
Bir nağme gibidir bahçedeki kuş sesi  
Yanaklara kondurulan ilk sevda busesi  
Hep sendedir benim güzel lisem.

Gönülleri fetheden aşıkları mesut eden  
Ayrılık ayrılık diye feryat eden  
İki kalbi biraraya bırakıp giden  
Yollar yine sendedir benim sevgili lisem.

İlk bakışı anlatan o elâ gözler  
Ebediyen seni seveceğim diyen aşk dolu sözler  
Ve bir ömrü vadeden mutluluk gözleri  
İlk aşk mektupları sendedir lisem.

Bizler gideceğiz yerimizi başkası alacak  
Bizleri anımsatacak çamlardaki kalpler kalacak  
Anarken bizleri, gözler yollara bakacak  
İşte sen çöldeki bir serap gibisin  
Seni ebediyen sevecek ve unutmayacağım  
Benim sevgili lisem.

Emel KUTRYEMEZ / 11-D 6500

## PARA

İnsanları hiç eden  
Arkadaşlıkları yok eden  
Kardeşi kardeşe öldürten  
Caniye para diyorlar.

İnsanları kör eden  
Hayatı mahveden  
Bir anda herşeyi bitiren  
Caniye para diyorlar.

Kimlikleri kaybettiren  
Güzellikleri yok eden  
Dünya'ya rest çektiren  
Caniye para diyorlar.

İnsanlığı yok eden  
Yaşamı felç eden  
Dünya'yı perişan eden  
Caniye para diyorlar

Ulvi BOZGÖZ / 9-E 8261

## 11-H SINIFI

Herşeyi ile farklıdır bizim sınıfımız  
Hergün konser veren Serkan'ımız Baki'miz var  
Nasıl unutulur yapılan şakalar  
İşte böyle gelip geçti yıllar

Farklıdır Samur'u, Hasan'ı, Hakan'ı, Süleyman'ı  
Durmadan bağırır başkanı  
Unutulur mu Özlem'in, Funda'nın çığlıkları.  
Her yönüyle farklıdır 11-H sınıfı

Sınıfın şamatası duvar tarafı  
Farklıdır Zuhal'ı, Şule'si, Emel'i, Aysun'u  
İşte geldi yolun sonu  
Elvada Yılmaz'ı Burak'ı, Tekin'ı, Fatih'ı

Sessizliğini bozmaz Ramazan, Öner, Gökhan,  
Saygılıdır Murat'ı, Niyazi'si, Ali'si, Cihan'ı  
Birbirinden ayrılmaz Baldöktü'nün kızları  
Hep birlikte yaşadık unutulmaz anıları

Nedense sesi hiç duyulmaz Cafer'in, Engin'in  
Sosyetenin gülleridir Gönül'ü, Şirin'ı  
Ayıramaz kimse Hatice'yi, Gülşen'ı, Emine'yi  
Başkadır 11-H'in Emeli, Neslihan'ı Sayhan'ı

Ayrılaş olsa da Serpilimiz  
Neşe kaynağı tavşanımız, çarlimiz, böğrekçimiz  
Mahmut'u Atilla, Mustafa, Yusuf'u da severiz  
Onlar bizim can kardeşlerimiz

İşte geldik yolun sonuna  
Unutmayalım Zerrin'ı, Fatma'yı  
Gönlümüzden eksiz olmasın sevincimiz  
Elveda okulumuz elveda sınıfımız.

Ne günler yaşadık 11-H ile  
Elveda arkadaşlar güle güle  
Gideriz inşallah hep üniversiteye  
Sevgiler saygılar Serap'tan sizlere.

Serap DOĞAN / 11-H

## Fıkralar... Fıkralar... Fıkralar...

### TASA

Öğretmen coğrafya dersini sona erdirmişti ki, bir çocuk parmağını kaldırarak sordu:

- Sahi, dünyamız günün birinde yok mu olacak, öğretmenim?
- Evet, çocuğum.
- Öğrenci bir an düşündü:
- Peki uçmakta olan uçaklar o zaman nereye incekle?

### KOMEDİ, DRAM

Bir dram artisti, çok ünlü bir komedi sanatçısı ile alay ediyordu.

- Milleti güldürmenin ne değeri var anlamıyorum. Zor olan, ağlatmaktır, ben onu yapıyorum.
- Senin yaptığını soğan da yapar. Bana milleti güldüren bir sebze gösterebilir misin?

### TEHDİT

Kıdemli tıp öğrencisi, profesörü yakalayıp:

"Hocam" dedi, "bu defa da beni bırakırsanız, bıçağımı tam kalbinizin ortayerine saplayacağım."

Hoca güldü:

"Yapamazsın. Çünkü sen daha kalbin yerini bile bilmiyorsun..."

### KARAKOLDA

Karakolda komiser suçluya sordu:

- Seni ne için yakaladılar?

Suçlu içini çekti:

- Eskisi kadar çabuk koşamıyorum da ondan...

### ÇİMSE YOKTI!

Temel, Ankara'dan İstanbul'a trenle gitmiş. Tren tutmuş; sapsarı, bi-tap haldeymiş. Cemal sormuş:

- Neden pöyle oldi?
- Trende ters oturdum.
- Karşında oturanla yer değiştirdün.
- Aklıma celdi, ama karşımda çimse yokti!

### MÜREÇÇEP ÇİYMETLİ MİDUR?

Küçük Temel babasına sormuş:

- Müreççep çiyetli mudur?
- Niye sordun?
- Pugün halıya kazayla müreççep töktüm, anam çok çizdu.

### CUMA NAMAZI

Hoca eşeğine binmiş gidiyormuş, yolda bir tanıdığı sormuş:

- Hayrola Hoca, nereye böyle?
- Cuma namazına gidiyorum.
- Nasıl olur bu gün daha salı günlerden.

Hoca altındaki eşeği göstererek:

- Böyle bir eşeğin olursa, ancak Salı'dan yola çıkıp, Cuma namazına yetişebilirden de.

### ÇOK İYİ

Babası Fikret'e sordu:

- Sınıfta durumun nasıl?

- Çok iyi babacığım, sobanın yanında otuyorum.

FARK

Hoca bir gün Timar'un huzurundaymış. Arasalarında tam iki arşın uzaklık varmış. Timur sormuş birden:

- Söyle bakalım Hoca, eşekle senin aranda ne fark vardır?
- Tam iki arşın efendimiz.

### GEÇ KALMIŞ

- Oğlum, bana 18 yaşından evvel sigara içmeyeceğine söz ver, bisiklet alayım.

- Geç kaldın baba, bunu daha önce söylecektin.

### İNSAN KILÇIĞI

Yeni erler eğitim görüyordu. Ders veren üsteğmen, Karadenizli bir ere insan iskeletini göstererek ne olduğunu sordu.

Er: - İnsan kılçığıdır komitanum.

Nuri ERYILMAZ / 11-F/6744

### ACIYOR!

Temel bir gün doktora gitmiş, demiş ki;

- Doktor bey! Parmağımı karnıma bastırıyorum acıyor, omuzuma bastırıyorum acıyor, kalbime bastırıyorum acıyor, kafama bastırıyorum acıyor, gözüme bastırıyorum acıyor.

Doktor çok şaşırılmış. Temel'e yapılabilecek tahliller yapılmış; ama bir şey çıkmamış. En sonunda Temel'in parmağının kırık olduğu anlaşılmış.

### HAVA ALANI

Temel pilottur. Bir gün uçağı zar zor piste indirir ve söylenmeye başlar;

- Üf be her saferinde böyle zorlanıyorum, ne diye bu pistlerin genişliği 5km uzunluğu 20m olur anlamıyorum.

### SAVAŞTA NE YAPARSIN?

Güney Amerikalı bir subayla er konuşuyorlar.

- Savaşta bir düşmana rastlarsan ne yaparsın?

- Vururum.

- Doğru, peki bir düşman bölüğüne rastlarsan ne yaparsın?

- Vururum.

- Olmadı koşup karargaha haber verirsin. Peki savaş meydanında bir inek görürsen ne yaparsın?

- Vururum.

- Olmadı.

- Koşup karargaha haber veririm.

- Yine olmadı. Boynuzlarından tutup karargaha sürüklersin. Şimdi beni görsen ne yapacağını söyle.

- Vururum.

- Olur mu canım. Ben senin komutanıyım.

- Döner karagaha haber veririm.

- Olmadı.

- Hah! tamam. Boynuzlarından tutup karagaha sürüklerim.

Düzenleyen : Abdullah BAHADIR.



## KARAR VERMEDE KARARLI MISINIZ?

İnsan doğası gereği yanlış yapmaktan hoşlanmaz. Bunun için de karar vermekte zorlanır ve çoğu zaman da bundan kaçınır. Kararlarınızın gerçeklere dayanması ve karar vermenize yardımcı olması açısından aşağıdaki soruları cevaplamaya çalışın:

1) Başkalarının fikirlerinin kararlarınızı etkilemesine izin verir misiniz?

a) Asla b) Nadiren c) Zaman zaman d) Sık sık

2) Tam karar verme zamanı iken bunu geciktirir misiniz?

a) Asla b) Nadiren c) Zaman zaman d) Sık sık

3) Başkalarının sizin yerinize karar vermesine izin verir misiniz?

a) Asla b) Nadiren c) Zaman zaman d) Sık sık

4) Bir türlü karar veremediğiniz için kaçırduğunuz bir fırsat oldu mu?

a) Asla b) Nadiren c) Zaman zaman d) Sık sık

5) Çok fazla detayı değerlendirdiğiniz için mi karar vermeniz güçleşiyor?

a) Asla b) Nadiren c) Zaman zaman d) Sık sık

6) Karar verdikten sonra başka fikirlere sahip olur, farklı düşünür müsünüz?

a) Asla b) Nadiren c) Zaman zaman d) Sık sık

7) Bu soruları cevaplarken kararsızlık çektiniz mi?

a) Asla b) Nadiren c) Zaman zaman d) Sık sık

Her "sık sık" için 1, "bazen" için 2, "nadiren" için 3 ve "asla" için 4 puan verin.

Eğer puanlarınız 25-28 arasında ise; oldukça kararlı bir insanınız ve yaptığınız seçimlerin sorumluluğunu üstlenmede hiçbir sorununuz yok.

Eğer puanlarınız 15-24 arasında ise; karar almak sizin için güç bir iş. Daha kararlı olarak çalışmanız gerekmektedir.

Eğer 14 ve aşağısında ise; ürkekliğiniz yenmediğiniz sürece bir işi yapmakta büyük problemleriniz olacaktır.

Eğer bir karar verilmesi gerekiyorsa, bunun karşısına çıkın ve karar verin.

Lütfi YAVUZYAŞAR - YD. 2/D 364

## ŞAİRLERİMİZİ DÜZLEMDE BULABİLİR MİSİNİZ?

F	K	A	Y	G	U	S	U	Z	A	B	D	A	L	A	D	E	L
B	A	K	İ	N	İ	R	O	S	İ	C	G	F	Y	İ	S	V	Â
İ	R	M	C	L	K	U	Ş	L	Z	Y	Â	Y	L	İ	F	J	M
V	A	H	G	N	İ	S	E	Ç	İ	O	A	A	J	İ	M	K	E
E	C	İ	A	L	M	M	K	L	E	Ö	H	P	K	Â	U	G	K
S	A	L	S	F	H	İ	E	R	S	K	O	A	A	A	S	Y	K
E	O	U	E	A	F	V	M	Â	İ	A	T	L	Z	Ş	U	A	İ
Y	Ğ	Z	Y	E	N	E	O	F	R	E	K	Z	M	N	A	K	M
T	L	U	N	A	S	K	E	N	M	A	O	R	V	E	K	İ	A
E	A	F	H	U	İ	R	H	H	N	İ	M	T	E	M	H	A	N
M	N	R	N	Â	B	İ	E	A	H	M	E	T	H	A	Ş	İ	M
H	O	U	E	Z	M	M	İ	Â	V	E	N	R	İ	Ş	İ	L	A
A	Y	Â	N	H	A	R	M	E	U	L	M	U	R	U	Z	R	E

16- AHMET HAŞİM	15- MEHMET AKİF
14- TEVFİK FİKRET	13- ZİYA PAŞA
12- NAMIK KEMAL	11- NÂBİ
9- BAKİ	8- FUZULİ
7- ALİ ŞİR NEVÂİ	6- ORHAN VELİ
5- ERZURUMLU EMRAH	4- KARACA OĞLAN
3- KAYGUSUZ ABDAL	2- YUNUS EMRE
1- AHMET YESEVİ	

Hazırlayan: Hasan KOŞAR

## BİLMECELER

- Karnı doymuş ata ne denir? (Tokat)
- Yeni evli erkek ata ne denir? (Damat)
- Balıkların en sevmediği il neresidir? (Balıkesir)
- İnek kuyruğunu ne zaman sallar?(Canı istediği zaman)
- Bir ipin uzunluğu ne kadardır? (Yarısının iki katı)
- Hangi ayda 23 gün vardır? (Bütün aylarda)
- En tatlı hastalık hangisidir? (Şeker hastalığı)
- Kiri en az meyve hangisidir? (Kiraz)
- Can neden boğazdan gelir? (Emirganda oturduğu için)
- Kaplan avına çıkan avcının tek bir kaplana rastlamaması neyi gösterir? (Çok şanslı olduğunu)
- Hangi şey buz dolabında dursa bile yakar? (Acı biber)
- Kediler hangi balığı yemekten korkarlar? (Köpek balığını)
- En çok mendil kullanan hayvan hangisidir? (Sümüklü böcek)
- Dünyanın en soğuk nehri hangisidir? (Don nehri)
- En sıkıntılı ilçemiz hangisidir? (Of)

Sedat ŞEN 9/B - 9188



# SON KALKIŞ

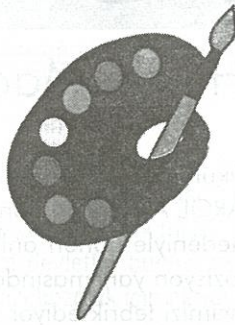
Evet..... Dışarıdan ürkütücü ve itici görülen ama içerisi sıcak ilişkilerle dolu... Neyden mi bahsediyorum? Kayseri Lisesi'nden... Size; liseye ilk adımımı nasıl attığımı anlatacağım...

Yeni bir hayata "Merhaba" demeye hazırlanıyordum. Kendimi bin katlı bir merdivenin daha ilk basamağında hissediyordum. Her şey yeniydi. Yeni okul yeni kıyafet, yeni kitaplar, yeni, yeni,.... daha sayamayacağım bir çok yeni... Ben de yeniydim.

Gömleğimi, eteğimi belki yüz kere ütülemişim. Yatacak, kalkacak ve yeni okulumu gidecektim. Bu bana çok zor geliyordu. Sabahtan akşama kadar okul kıyafetimi seyrettim. Beni nelerin beklediğini bilmiyordum. Sanki okuma-yazmayı yeni öğrenecek bir çocuktan farkım yoktu. Akşam erkenden yattım. Aman ne yatma! Sabaha kadar gözüme uyku girmedi. Çok heyecanlandım. Kalbim yerinden fırlayacak gibiydi. İlk ve son defa gömleğimin düğmesini sonuna kadar ilikledim. Otobüse bindim. Ve yabancı olduğum Kayseri Lisesi'nin önünde indim. Zorlukla yürüyordum. Sanki lisenin kapısından girersem beni yiyeceklerdi. Sonunda içeri girdim. İçeri girdiğimde beni Ulu Önder Atatürk karşıladı. Yanlış anlamayın; karşıma onun büyük bir portresi çıktı. Gözlerimin içine bakarak; sanki bana "Hoş geldin" diyordu. İçimde büyük bir boşluk hissettim. Yalnızdım. Gözlerim tanıdık birilerini aradı. Birilerini bulup açılmak istiyordum. "Benim sınıfım neresi? Nereden mezun oldun? Öğretmenin kimdi?" gibi saçma sapan sorular sormak istiyordum. Ama koca okulun içinde bir yabancıydım. Sınıfımı buldum. Ve içeri girdim. Herkesin gözü bana çevrildi.

Çok utanmışım. En son sıraya hızla geçtim. Hemen elime kalem ve kağıt aldım. Karalamaya başladım. Sanki koca sınıfta tek arkadaşım kalemim ve kağıdım. Ön tarafta üç kız oturuyordu. Bana bakıp, fısıldaşıyorlardı. Ve içlerinden birisi yanıma gelip: "Yanımıza gelir misin?" dedi. Benim yüzüm kıpkırmızı olmuştu. İçimden koca bir oh.. çektim. Arkadaş bulmuşum. Yanlarına gittim ve çabucak kaynaştık. Okulu ma ve sınıfıma ısınmam böyle oldu.

Günler ayları, aylar yılları kovaladı. Gün geçtikçe Kayseri Lisesi bana, ben de ona alıştım. Ve iki sene bir bütün halindeydik. Ta ki... bu seneye kadar. İçimde buruk bir acıydı: "Ayrılmak" kelimesi. Nasıl bırakacaktım okulumu, arkadaşlarımı, öğretmenlerimi..... çok acıydı çok... Bu kadar alışmışken ayrılık zorunluydu; biliyordum. Her hatıra gibi bu da buruk bir mutluluk olarak kalacaktı. Ama kalbimde derin yaralar, derin yarıklar açan bir hatıra olarak.. Beni daha doğrusu; bizleri: Serarp Hanım'ın diriltici sesini, Mehmet Bey'in her yazılıdan önce 15 dakika konuşarak bizi çıldırtmasını, Şerife Hanım'ın nasihatlarını, Orhan Bey'in sınıfa girişindeki unutulmaz selamını, Meltem Hanım'ın sınıfı kahkahalara boğmasını, Naim Bey'in bazen kendi kendine ders anlatmasını, Asım Bey'in hiç gülmemesini, ve saymadığım bir çok öğretmeni-mizi nasıl bırakacaktık. Kolay mıydı? biz koca bir aileydik. Evimiz okulumuz. Kâh ağladık, kâh güldük bu okulda. Liseden formamızla son çıkışımızda, okulumuzu yüreğimizde taşıyacağız her zaman gururla.



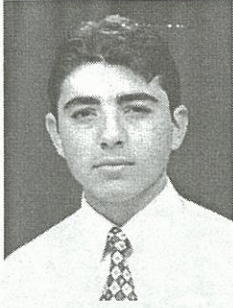
## KAYSERİ LİSESİ RESİM SERGİSİ

Öğrencilerimizin 1998-1999 Öğretim yılında yapmış olduğu çalışmalar Resim öğretmenleri Canser ÖKTEN, Ahmet AYER, E. Banu ÇAPAN'ın gayretleriyle İlimiz Güzel Sanatlar Galerisinde Sergilenmiştir, Resim sergisine katılanlardan bir grup; Soldan sağa:

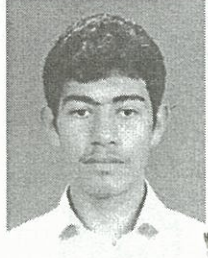
Tuncer Eretm (Eski Kayseri Lisesi Müdürü), Kubilay Akyürek (Kayseri Lisesi Müdürü), Hayrettin Tokbay (İl Milli Eğitim Müdürü), Canser Ökten (Resim Öğretmeni), E. Banu Çapan (Resim Öğretmeni), Nevzat Yardımcı (Melikgazi Kaymakamı), Mustafa Dikmen (Melikgazi İlçe Milli Eğitim Müdürü), Ahmet Ayer (Resim Öğretmeni), Yusuf Özmerdivenli (Kayseri Lisesi Müdür Yardımcısı)



# Onur Sayfalarımızdan...



Mehmet ÇINAR



Kemal ŞAHİN



Zeynep VAROL



## Mehmet ÇINAR ve Kemal ŞAHİN'in Madalyaları

1) Kayseri Lisesi her konuda olduğu gibi spor dalında da liderlik bayrağını gururla taşımaktadır. Okulumuz 11-B sınıfı 8107 nolu öğrencisi, Kemal Şahin, Türkiye Halter Federasyonu Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü Genç Erkekler Şampiyonasında 17.7.1995'de Sivas'ta 54 kg da Türkiye 3.'sü, 26.1.1996'da Malatya'da 54 kg da Türkiye 3.'sü, 26-28 Mart 1999'da Konya da 62 kg da Türkiye 3.'sü olmuştur.

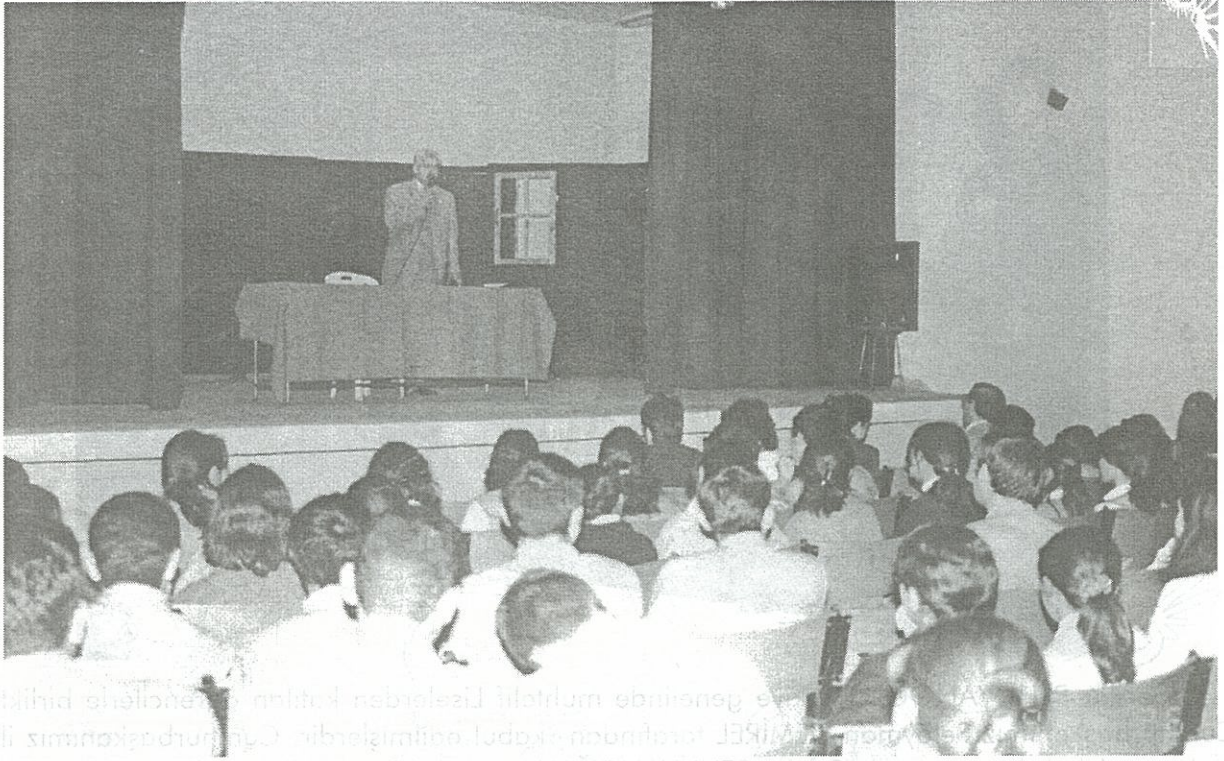
Yine okulumuz 11-E sınıfı 8927 Nolu öğrencisi Mehmet Çınar da Türkiye Halter Federasyonu Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü Genç Erkekler Şampiyonasında 1-3 Mart 1999 da İstanbul'da 54 kg da Türkiye 3.'sü, 19-21 Aralık 1997'de Tokat da 59 kg'da Türkiye 2.'si, 16-18 Ekim 1999'da İzmir'de 62 kg da Türkiye 3.'sü olmuşlardır.

Genç sporcularımıza, belkide Naim Süleymanoğlu gibi ülkemizi dünya çapında temsil etmeleri temennisi ile daha nice başarılar diliyoruz.

2) Okulumuz 10-B sınıfı 9818 nolu öğrencisi Zeynep VAROL Atatürk'ün Samsuna çıkışının 80. yıl dönümü nedeniyle günün anlam ve önemini anlatan Kompozisyon yarışmasında Kayseri 3.'sü olmuştur. Öğrencimizi tebrik ediyor başarılarının devamını diliyoruz.

3) Okulumuz Tarih öğretmenlerinden Celil Pehlivanoğlu'nun oğlu Serdar Pehlivanoğlu 1998 6. Tubitak olimpiyatlarında bronz madalya kazanmış; ayrıca 1998 TAIWAN 39. uluslararası Matematik olimpiyatlarında Dünya 3.'sü olmuştur. Türkiye Şampiyonasında 1 gümüş, 1 bronz madalya sahibi olan Serdar Temmuz 1999 Romanya 40. Uluslararası matematik olimpiyatlarında Türkiye'yi temsil edecektir. Serdar Pehlivanoğlu'nu tebrik eder, daha nice olimpiyatlarda hem Kayseriyi hem de Türkiye'yi temsil etmesi temennisi ile başarılarının devamını dileriz.





Gençlik haftası nedeniyle okulumuz tarih öğretmenlerinden Naim BOLAT VE İsmail KAYA okulumuz Konferans Salonunda öğrencilerimize Konferans verdiler. Resimde İsmail KAYA Konferans verirken görülüyor.

"Türk çocuğu tarihini öğrendikçe daha büyük işler yapmak için kendinde kuvvet bulacaktır."

"11. y.y. da Avrupalıların başlatmış olduğu haçlı seferleri bugünde fikri planda devam etmektedir." 19. y.y.da ortaya atılan şark meselesinin son aşaması Türk milletini Anadolu'dan uzaklaştırmak ve hatta Türk milletini yeryüzünden silmektir. Emperyalist devletler bugün de Anadolu'da milli birlik ve beraberliğimizi bozmak için her türlü çalışmayı yapmaktadırlar.

Türkiyemizin çevresinde Bosna-Hersek, Kosova ve Çeçenistan'da meydana gelen katliamların ulaşmak istediği nihai hedef Anadoludur.

Devletlerarası çıkar çatışmaları her zaman olacaktır. Mademki Vahdet ve Salip vardır ve kiblegahları ayırıcıdır; O halde emperyalist güçler her zaman bu hilelerini sergileyeceklerdir. Buna karşı koymak için yapılacak tek bir şey vardır.

## OKULUMUZ YEMEK VERDİ

Okulumuz 30 MAYIS 1999 Pazar akşamı Kayseri Orduevi'nde "BİRLİK, BERABERLİK, DAYANIŞMA YEMEĞİ" verdi.

Yemeğe Protokol, okulumuz öğretmenleri, eski mezunlarımız, dersaneciler ve veliler katıldı.

dır. O da çocuklarımızı milli ve manevi değerlerle yetiştirmek iyi bir Tarih Şuuru vermektir.

"Beyaz yeveli atında

Beyaz elbiseler içinde

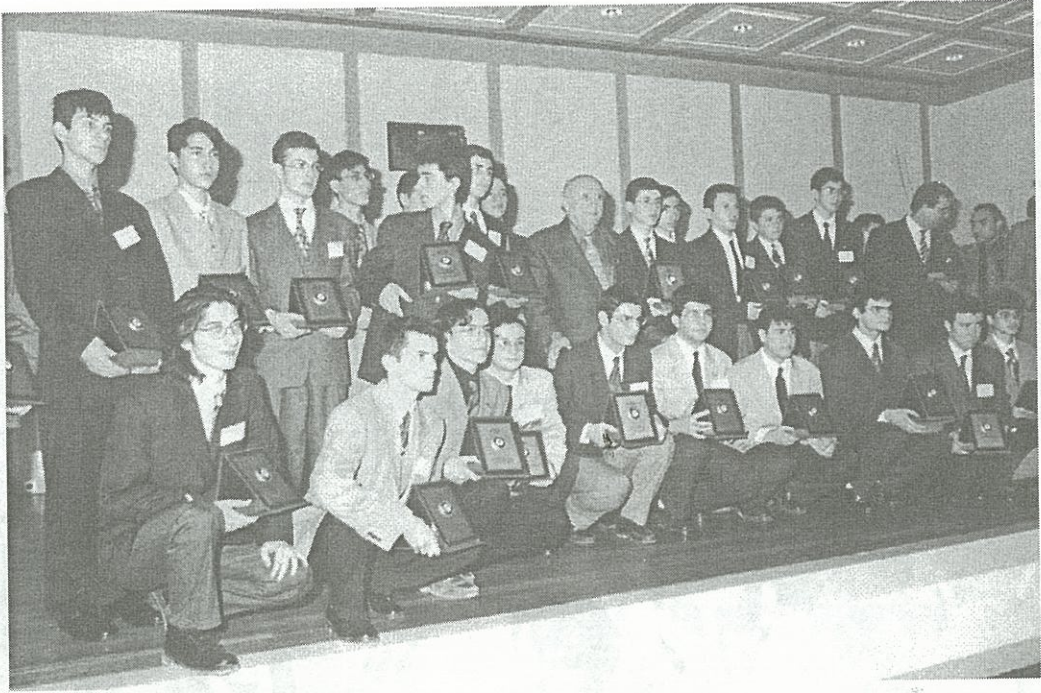
Ölürsem şehit olurum

Beni böyle gömün."

Diyen Türk'ün mümtaz evladı Sultan Alparslan 26 Ağustos 1071'de Anadoluyu vatan yapmak için harekete geçiyordu.

Tarihin ne garip bir cilvesidirki 26 Ağustos 1922'de emperyalist sömürgeci işgalci güçlere son darbesini vurmak için Türk milleti yeniden harekete geçiyordu.

Anadoluyu fethedip vatan yapmak ne kadar kutsal bir görev ise emperyalist sömürgecilerden kurtarmakta o kadar kutsal bir görevdir.



Serdar PEHLİVANOĞLU Türkiye genelinde muhtelif Liselerden katılan öğrencilerle birlikte Cumhurbaşkanımız Selayman DEMİREL tarafından kabul edilmişlerdir. Cumhurbaşkanımız ile topluca çekilmiş hatıra resmi. (Serdar PEHLİVANOĞLU oturanlardan sağ baştan birinci)

## AH ŞU GENÇLER...

Oyuncular:

Hürmet Söylemez 2-C

Selin Memiş 1-A

Adil Coşkun 11-D

Murat Yücekaya 2-B

Mehmet Öztürk 2-B

Özlem Akınar 2-E

Tuğba Zorludemir 10-A

Genç Akşüz 10-C

Filiz Kiracoğlu 2-B

Cihan Pınar 3-A

Asiye Çoban 1-A

Volkan Hepson 11-B

Filiz Durmaz 1-A

Betül Öztoprak 1-A

Her yıl olduğu gibi, bu yıl da okulumuzda tiyatro izleme imkanı bulduk. Müsamere ve Temsil Kolu'nun hazırladığı "Ah Şu Gençler" oyunu, büyük beğeni kazandı. Tiyatro, Mayıs ayında gösterime girdi. Tiyatronun konusu, gençlerin aileleriyle yaşadıkları çekişmeleri anlatıyordu. Tiyatrodaki amaç, hem öğrencilere hem de ailelere eksik oldukları noktaları göstermekti. Tiyatroyu izleyen öğrenci, öğretmen ve velilerin kendilerince ders çıkardıklarına inanıyoruz. Tiyatronun başarılı olmasında başta, Nursun Alkan, Ebru Uzer, Meral Güneş, Ülkü Oğuz ve Şerife Öztürk'e teşekkür ederiz.

YAYIN KOLU



## FOTO BELDE

Renkli Fotoğraf Stüdyosu  
ve Laboratuvarı

Slayt, Reklam Çekimi, Okul Fotoğrafçılığı,  
Kamera Çekimi, Poloroid Vesikalık,  
Profesyonel Aktüalife, Amatör Baskı,  
Hasar Tesbit Fotoğrafı

*Nuri Demir*

**Not: Amatör tablalarımız 10x15 EBADI'ndadır.**

Tel: (0.352) 222 64 46 Cep: (0.532) 325 20 40  
Kayseri Lisesi Karşısı Kantarcı Apt. Kat: 1 Kiçikapı  
Kayseri / TURKEY







## KAYSERİ LİSESİ'NDEN BİR BAKAN DAHA...

*Bilindiği gibi Kayseri Lisesi yetiştirdiği mezunlarıyla memleket hizmetine devam etmektedir. Mezunlu şehitleri, gazileri, kahramanları ve Türkiye çapındaki bürokratlarıyla ünlüdür. Hemen hemen de her parlamento da onlarca milletvekili ve bakanı bulunur. Bu hükümette de Sayın Sabahattin ÇAKMAKOĞLU Milli Savunma Bakanı olarak görev almıştır. Kendilerini tebrik eder, Vatana mize hayırlı olmasını dileriz.*



Sabahattin ÇAKMAKOĞLU  
1949  
Milli Savunma Bakanı

## ATATÜRK'ÜN İZİNDE

Mustafa Kemal karanlıkları dağıtan  
bir maşale;  
Biz onu geleceğe taşıyan elleriz  
Mustafa Kemal karanlıklara doğan  
bir güneş;  
Biz ona yol açan bulutlarız.  
Mustafa Kemal karanlıkları delip geçen  
bir ateş;  
Biz onu söndürmeyecek gençleriz.  
Mustafa Kemal karanlıkların üzerine giden  
hırçın dalgalar;  
Biz onun üzerinde ayakta kalabilen yelkeniz.  
Mustafa Kemal karanlıklarda asla batma-  
yacak bir gemi;  
Biz onun güçlü tayfalarıyız.  
Aydınlık günlerin yok olmaması için  
Onun yolunda büyüyen,  
Onun yolunda yürüyen;  
Biz Atatürk gençleriyiz.

Gonca Tuncer 10-D (19.05.1998)

## ELVEDA

*Geldiğim yağmurla gidiyorum buradan,  
Arkada bırakıyorum bir yığın anılar.  
Bu kadar çabuk geçemez yıllar,  
Elveda okulum elveda arkadaşlar.*

*Ağlamak geliyor içimden dostlar,  
Artık bitiyor o güzel yıllar,  
Ayrılık acısına merhem mi var?  
Elveda hocalarım elveda arkadaşlar.*

*Kim bilir ne zaman nerede karşılaşırız?  
Nerede bu sıcaklığı arkadaşlığı bulacağız?  
Ben mi yaşadım? Bitti mi o güzel yıllar?  
Elveda okulum elveda arkadaşlar.*

*Kalbimde inceden bir sızı başlar,  
Ayrılık acısı bağrımı dağlar,  
Geri dönmeye imkân mı var?  
Elveda okulum elveda arkadaşlar.*

Serap DOĞAN / 11-H 7950

## UMUTSUZ YOLCU

Çınarlar yüzyıllık yalnızlıklarına dönmüş, yine buruk gözyaşı sunuyordu. Bir yabancı iklim müziği gibi sevinçleri törpülüyordu. Sevmeyi yedi iklimden koparan fırtına, solgun yüzlerde sabahın uykusu mahmurluğunda, iliklerimin üşüyen ritiminde sevecen bir edâ ile bahara merhaba diyordu...

Ahmet Dayının nâraları sokağın duvarlarında yankılanıyor, Memiş Emminin köpeklerinin havlamaları, gecenin esrârengiz perdesinin oyuncularını oluşturuyordu. Bir duygu vardı içinde söküp atamadığı... İsmail'in düşüncelerinde kasırgalar meydana gelmiş, hislerinde umutsuz bir serüvenin yelkenine kürek çeken umutsuzluğu, umut sanıp aldırma... "Küllerin acılar, kederden pas tutmuş yüzüme, nasıl olsa tebessüm uğrar". diyordu. Yolcusuz kaldığı hayat serüveninde kendisine yarelik edecek bir dost arıyordu... Kime tutunsa yıkılıyor. Dost bildikleri yaşlarının sabahında ağlasa da "Banane, diyor benim yüzüm gülüyor. Benim derdim yok niye ağlayayım. Evet!..."

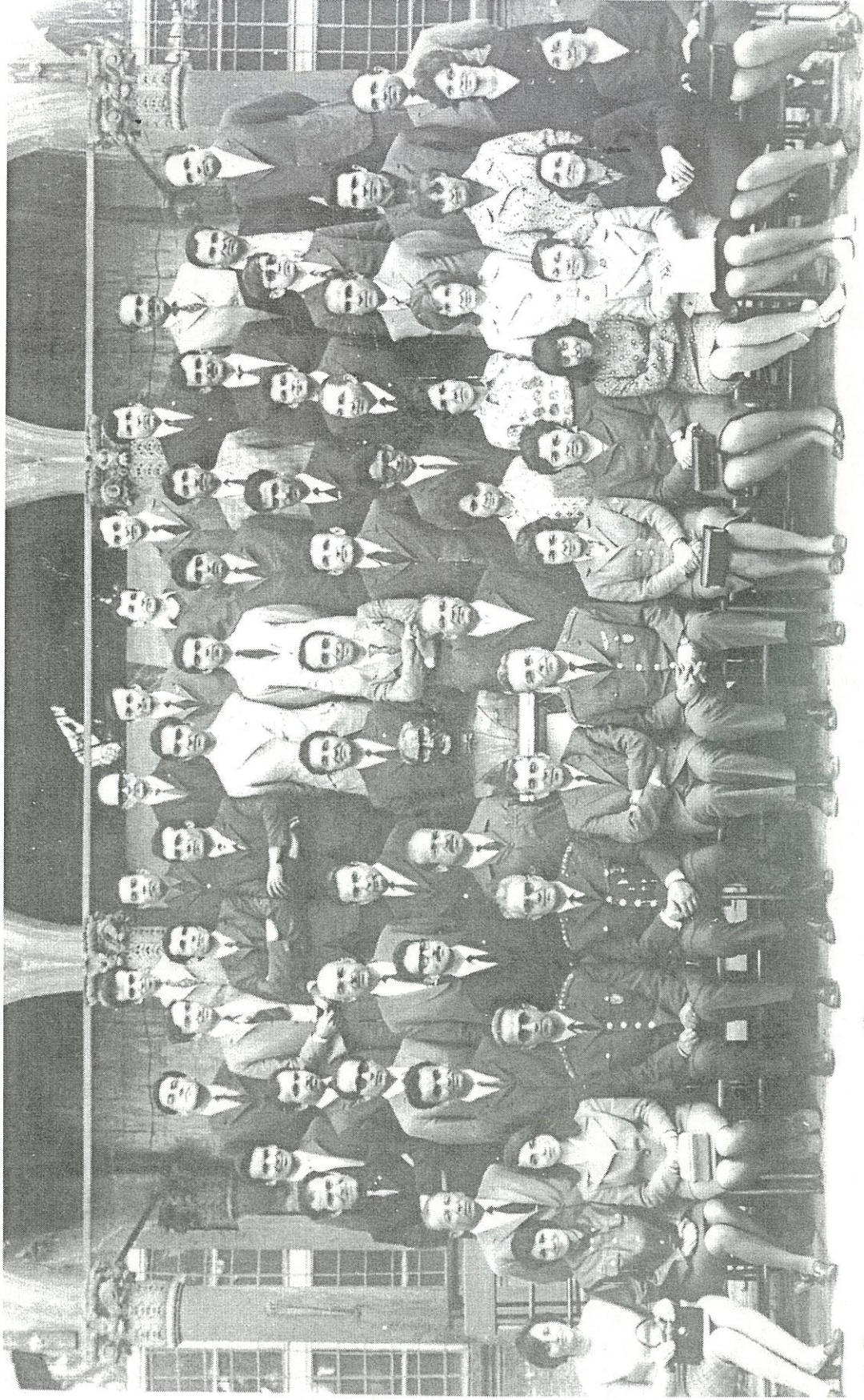
Artık İsmail de anlıyordu. Menfaat caddesinde kurulan dostluğun gile yokusunda sona erdiğini. Fakat bir türlü anlam veremiyordu ve kendi kendine şöyle diyordu. "Dost bildiklerim neredesiniz? Biliyorum dönülmeyecek uzak yeredesiniz." Sonra yanık bir türkü kalbimin tâ derinliklerinden sökün ediyordu;

Sorumsuzluk diyarında  
Yetişen nadide gül  
Solmadan bağrımın

Sorumluluğunda yeşer de  
Gerçek dostluğa ulaşmanın  
Cevabını sende bulayım.

Neslihan ÖZSOY / 11-B 7828





**Geniş zaman olur ki hayali cihan değer...**

**1968 - 1969 öğretim yılında Kayseri Lisesi öğretmenleri ve okul müdürü mahmut TAŞKIN ile okulun önünde topluca çekilmiş bir resim**

(O zaman Müdür Yardımcısı olan Sayın Abdurrahman AKGÜN'ün albümünden alınmıştır. Kendilerine teşekkür ederiz.)